RVDIMENTA LINGVAE GRAECAE

EX PRIMO LIBRO
Institutionum

IACOBI GRETSERI
SOCIETATIS IESV.

Pro media & pro infima schola Grammaticæ.

Cum Priuilegio Summi Pontificis.

ROMAE, Ex Typographia Aloisij Zannetti. M D C V.

Superiorum Permissu.

9:70.
4:15.
14:5.5

9 7
4:11. ½

AD LECTOREM.

EXcerpsimus hæc Rudimenta Græcæ linguæ ex primo Institutionum libro, pro secunda & tertia Grammaticæ Schola. Nuda fere, sed tamen integra propemodũ vbique paradigmata proposuimus, omissis plerumque accuratioribus formandorum casuum temporumq. præceptionibus. nam secũdæ quidẽ, siue penultimæ classis Auditores satis superque præstiterint, si, antequam ad altiores gradum faciant, memoria teneant, quæ in hoc libello traduntur; discipuli vero infimæ classis omnes officij sui partes explebunt; si accurate legere, Græcos characteres pingere, & nomina verbaque simplicia inflectere condiscant. Vt autem Tironibus materia suppetat, in qua legenda, & relegenda, & si ita necesse sit, describenda, sese exerceant, adiecimus sub finem huius Epitomes, breuem Catechesin Christianam cum alijs nonnullis in quibus sat manifesta diligentiæ & profectus sui documenta edere poterunt. Quocirca si donec in duabus hisce classibus versantur ado-

lescentes, nonnihil quotidie temporis atque opera in his paucis elementis diligenter percipiendis ac recolendis ponant; næ illi certissimam sibi viam ad Græciam munient, & ad superiores classes prouecti, pedem, difficultate territi, minime referent; sed præcepta iam linguæ Græcæ dulcedine illecti, sponte sua, & alacres Magistri ad laudem, & decus præeuntis vestigia persequentur, Græca olim & Latina laurea decori: quæ eo erit amabilior atque optabilior, quo magis etiam exornabitur pietate morumque bonitate, cui studiosus iuuenis non segnius, quam ipsis liberalium artium disciplinis operam nauabit, si vere doctus fieri velit.

INDEX CAPITVM huius epitomes.

EPIGRAMMA AD STVDIOSVM ADOLESCENTEM.

EXilem cernis librum, sed spernere noli:
Paruæ etenim nō sunt, quas tibi spōdet opes.
Hellada promittit totam, gazasq. repostas
Argolicæ linguæ, si accipere ipse velis.
Abnuis? es fatuus. renuis? piger. expetis? aude.
Dona labor solus tam tibi larga dabit.
Sed duraturum noctesq. diesq. laborem
Quis tolerare potest? quis, nisi solus amor?

DE LITTERIS & ratione legendi.

Caput primum pro infima classe.

GRAECI habent viginti quatuor literas, quarum figuras, nomina, potestatesq; subiecta tabula ostendit.

Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β	βῆτα	Vita	u, b
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἐψιλὸν	Epsilon	e tenu[illegible]
Ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
Η η	ἦτα	Ita	i
Θ θ	θῆτα	Thita	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	c, K
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὀμικρον	Omicro[illegible]	o paruum
Π π	πῖ	Pi	p
Ρ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ ς	σῖγμα	Sigma	ſ

Τ τ	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὖψιλὸν	Ypsilon	y tenue
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	ps
Ω ω	ὠμέγα	Omega	o magnum

Ex his septem sunt vocales, α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Reliquæ septendecim consonantes.

Potestas litterarum.

Α α valet a, vt ἀγαθὸς agathos.
Β β valet u, consonans, vt βάρβαρος varuaros.
Γ γ ualet gh, ut γέγραφα ghiegrapha.
Δ δ ualet d, ut Δαίδαλος Dædalos.
Ε ε ualet e, ut ἐγώ ego.
Ζ ζ ualet z, ut ζάθεος zatheos.
Η η ualet i longum, ut φήμη.
Θ θ ualet th, ut θάνατος thanatos.
Ι ι ualet i, ut ἴακχος iacchos.
Κ κ ualet c, ut κορύδων corydon, καὶ chiè.
Λ λ ualet l, ut λάλος lalos.
Μ μ ualet m, ut μορμῶ mormó.
Ν ν ualet n, ut ναὶ næ.
Ξ ξ ualet x, ut ξανθόθριξ xanthothrix.
Ο ο ualet o paruum, vt ὀβελίσκος oueliscós.
Π π ualet p, vt πάππα.
Ρ ρ ualet r, ut ῥώμη rhomi.
Σ σ ualet s, ut σάρξ sarx.
Τ τ ualet t, ut τάλας talas
Υ υ ualet y, ut ὕμνος hymnos.
Φ φ ualet ph, ut φίλος philos
Χ χ ualet ch, ut χάος chaos.
Ψ ψ ualet ps, ut ψίξ, psix.
Ω ω valet o longum, ut ὤκα oca.

DIVISIO VOCALIVM.

Longę ſunt η,ω. Breues ε,ο. Ancipites α,ι,υ.

2 Ex his vocalibus fiunt diphthongi duodecim. Quarum ſex dicuntur propriæ αι,αυ,ει,ευ,οι,ου, ſex impropriæ ᾳ,ῃ,ῳ,ηυ,υι,ωυ.

POTESTAS DIPHTHONGORVM *propriarum.*

AI αι facit ae, vt αἰγὶ ægis.
AΥ αυ facit au, vt αὐλὴ auli.
EI ει facit i longum, vt χεὶρ chir.
EΥ ευ facit eu, vt εὖγε euge.
OI οι facit i longum, vt οἰμοι imi.
OΥ ου facit u, ut οὐκοῦν ucun.

POTESTAS DIPHTHONGORVM *impropriarum.*

ᾳ cum iota ſubſcripto facit a longum, ut ᾄδω ado.
ῃ cum iota ſubſcripto facit i longum, vt τῇ μούσῃ ti muſi.
ῳ cum iota ſubſcripto facit o longum, vt παλινῳδία palinodia.
υι cum iota adſcripto facit i longum, ut ἅρπυια harpya.
ηυ facit iu, vt ἤυον iuon.
ωυ facit ou, ut ὠυτὸς outos.

3 Vocalis ypſilon poſtpoſita in diphthongis αυ, ευ, ηυ ωυ, iam ferme pronunciatur, ut u conſonans in his uocibus, Auaraus, Euander, iuerunt, ouare, vua.

SCHO-

SCHOLION.

Quanquam ante literas, θ, κ, ξ, π, τ, φ, χ. videtur interdum proferri, ut F, ut εὐθετέω, efstheteo, εὐχερεία, afschieria, εὔξυλος, efsxylos, εὐπράττω, efspratto, εὐφημία, efsphimia, εὐτράπελος, efstrapelos, εὐχάριστος, efscharistos. Efficiendum tamen videtur in his quoque, ut quoad eius fieri potest, υ, potius consonans, quam, f, exprimatur.

---

4 Vtraque vocalis diphthongi per se syllabam effici et quum posterior duobus superne punctis notatur: παῖς pais, puer, εὐφωνος, eyphonos, vocalis.

Diuisio consonantium.

5 Consonantes septendecim partim sunt mutæ, partim semiuocales.

6 Mutæ nouem diuiduntur in { Tenues, π, κ, τ. / Medias, β, γ, δ. / Aspiratas, φ, χ, θ.

7 Semiuocales octo diuiduntur in quatuor liquidas seu immutabiles, λ, μ, ν, ρ, & in tres duplices, ζ, ξ, ψ, sic dictas, quòd duabus alijs consonantibus æquentur.

8 Valent autem { ζ, σδ. / ξ, κς. / ψ, πς.

9 At σ, ἄσημον, siue μοναδικὸν vocatur, hoc est sui quodam modo iuris.

10 Γ, ante γ, ξ, χ, sonat ut ν: Αγγελος, Angelos, λύγξ, singultus, vel lynx, fera, ἔγχος, enchos hasta.

11 Idem fit quum γ, ante κ, ponitur, sed ipsum κ, tum prónunciatur, ut γ, πέφαγκα, pephanga apparui.

12 π, post μ, pronunciandum censetur ut b Latinum

tinum πέμπω, pembo mitto: etiam post ν, in diuersis dictionibus: τὸν πίθον Ton biton dolium.

14 τοῦ post ν, vt d Latinum plerique efferunt; tum in eadem dictione, tum in diuersis, τὸν τάνταλον Ton Dandalon Tantalum. ἐν τοῖς, en dis.

DE ACCENTIBVS.

1 AD rationem legendi spectat quoque accentus, qui triplex est.

2 Acutus tollit vocem, & notatur lineola recta a dextra ad sinistram deorsum vergens hoc modo ´ Potest autem esse in vltima syllaba, penultima, & antepenultima: Quamobrem vox oxytona dicitur, vt θεός: paroxytona, vt λόγος; proparoxytona, vt τύπτομεν, typtomen.

3 Grauis deprimit vocem, & notatur lineola recta a sinistra ad dexteram deorsum vergens hoc modo ` Is autē in vltima tantum scribi potest: vt τιμὴ: vltima vero acuta fit grauis ob consequentem dictionem, vt θεὸς ἡμῶν.

4 Quæcunque syllaba nullo accentu notata intelligitur habere grauem.

5 Circumflexus, siue inflexus constat ex acuto, & graui, ideoq. simul acuit syllabam ac deprimit, atque ita notatur ^ vel hoc modo ~ Potest autem esse aut in vltima, vt φιλῶ, filô, diciturque vox perispomena, aut in penultima, vt μοῦσα, músa, & appellatur properispomena.

ADMONITIO.

1 *Hoc loco præceptoris erit pueris Alphabetarijs figuras accentuum in tabula depingere. sic enim citius, quàm multis, & longis definitionibus rationem accentuum discent, quũ quæ sunt oculis subiecta fidelibus, acrius irritent animum, quam quæ per aures demissa.*

2 *Illud etiam monebit, in legendo semper notati accentus rationem haberi, non Latinæ consuetudinis.*

3 *Præterea diligentem operam dabit, vt pueri rectè pronunciare*

ciare cōdiscant, tum ipsas Graecas litteras separatim, tum inter se coniunctas. Recta autem pronunciatio illa censeri debet, quam hodie Graece docti vsurpant (quum veterem illam & genuinam restituere non liceat) & quam tum in alphabeticis, tum in alijs diphthongorum tabulis appositisque exemplis ostendimus. Ex quibus non modo singularum literarum ac diphthongorum, sed etiam syllabarum ratione ac pronunciationem intelligere discipulis, Magistri praesertim adhibita voce atque opera, licebit.

4 *Formationes faciliores, exceptiones, atque obseruationes quae hoc libello perstringuntur, in infima schola a rudibus adhuc ac plane tyronibus ne attingentur quidem. In penultima tamen seu paulo prouectioribus discipulis, quam maxime fieri poterunt, vbi videbitur, explicari.*

DE SPIRITIBVS.

Spiritus duplex est. { Asper siue densus: ἡμῶν, nostrum. Lenis siue tenuis: ἐγώ, ego.

Locus spirituum est vocalis aut diphthongus initio dictionis, itemque consonans ρ, quae in principio vocis aspiratur ῥώμη, robur: in medio autem si duplicetur; priore loco lenem, posteriore asperum spiritum habet, πόῤῥω, procul, ἄῤῥωστος, infirmus: alias nullum.

DE APOSTROPHO.

1 Apostrophus est nota reiectae & elisae vocalis breuis & diphthongi, quum sequens dictio à vocali, aut diphthongo inchoatur.

2 Eliduntur ex vocalibus, ε, ο. Item α, & ι, quum corripiuntur, πάντ᾽ ἔλεγον, pant'elegon, omnia dicebant, pro πάντα ἔλεγον.

3 Ex diphthongis, αι, & οι, βούλομ᾽ ἐγώ volo ego, pro βούλομαι ἐγώ, οἴμ᾽ ἐγώ pro οἴμοι ἐγώ heu mihi.

4 Quod si vocalis aut diphthongus sequentis dictionis aspiretur; tenuis praecedens mutatur in suam aspiratã ἀφ᾽ οὗ, pro ἀπὸ οὗ, a quo. νύχθ᾽ ὅλην, pro νύκτα ὅλην, totã noctem.

Notæ Arithmeticæ Græcorum.

		10	20	30	40	50	60	70	80	90
		ι'	κ'	λ'	μ'	ν'	ξ'	ο'	π'	ϟ'
1	α'	ια'	κα'	λα'	μα'	να'	ξα'	οα'	πα'	ϟα'
2	β'	ιβ'	κβ'	λβ'	μβ'	νβ'	ξβ'	οβ'	πβ'	ϟβ'
3	γ'	ιγ'	κγ'	λγ'	μγ'	νγ'	ξγ'	ογ'	πγ'	ϟγ'
4	δ'	ιδ'	κδ'	λδ'	μδ'	νδ'	ξδ'	οδ'	πδ'	ϟδ'
5	ε'	ιε'	κε'	λε'	με'	νε'	ξε'	οε'	πε'	ϟε'
6	ϛ'	ιϛ'	κϛ'	λϛ'	μϛ'	νϛ'	ξϛ'	οϛ'	πϛ'	ϟϛ'
7	ζ'	ιζ'	κζ	λζ'	μζ'	νζ	ξζ	οζ'	πζ	ϟζ'
8	η'	ιη'	κη'	λη'	μη'	νη'	ξη'	οη'	πη'	ϟη'
9	θ'	ιθ'	κθ'	λθ'	μθ'	νθ'	ξθ'	οθ'	πθ'	ϟθ'

100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000
ρ'	σ'	τ'	υ'	φ'	χ'	ψ'	ω'	ϡ'	,α.

DE

DE PARTIBVS ORATIONIS apud Græcos, & primum de articulo.

Caput Secundum pro infima classe. 1

PARTES orationes apud Græcos sunt octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Aduerbium, Præpositio, Coniunctio.

2 Casus quinque, Rectus seu Nominatiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus. Ablatiuo carent Græci.

3 Numeri tres: Singularis, Dualis, Pluralis. Duali vtimur, quum de duobus sermo est. quamquam id non semper obseruatur.

4 In Duali eadem est Nominatiui, & Accusatiui, & Vocatiui vox & terminatio, itidem Genitiui & Datiui. Et in plurali vocatiuus semper est similis Nominatiuo.

DE ARTICVLO.

ARticulorum alius est præpositiuus, qui præter cætera officia, declinandis nominibus præponitur, Vt apud Latinos, hic, hæc, hoc, Et apud Italos, il, la, lo.

hil huil

ADMONITIO TYPOGRAPHI.

Quoniam Italis potissimum nostra hac in hisce rudimentis edendis desudat industria; commodius visum est, vt in Latinis, interpretandi caussa, fieri solet, ita in Graecis, Italicas potius voces fere quam latinas adiungere: praesertim, quod pueris nostratibus in inferioribus classibus, quibus hac rudimenta praeponuntur, paulo minus ferme Latinae sint, quam Graecae voces ignotae.

---

2 Alius est subiunctiuus, qui vocabulis subiungitur, vt relatiuum, qui, quae, quod, cui etiam respondet.

3 Carent articuli vocatiuo, cuius locum explet Aduerbium vocandi ὦ.

DECLINATIO PRAEPOSITIVI
Articuli masculini.

Mascul. Sing. Nom. ὁ, il Gen. τοῦ, del. Dat. τῷ, allo. Accus. τὸν lo. Vocat. ὦ, ο.

Dual. Nom. & Accus. τώ, li, Gen. & Dat. τοῖν, delli, & alli. Vocat. ὦ, ο.

Plur. Nom. οἱ, li. Gen. τῶν, delli. Dat. τοῖς, alli. Accus. τούς, li. Vocat. ὦ, ο.

DECLINATIO FOEMININI.

Foem. Sing. Nom. ἡ, la, Gen. τῆς, della, Dat. τῇ, alla. Accus. τὴν, la. Voc. ὦ, ο.

Dual. Nom. & Accus. τά, le. Gen. & Dat. ταῖν, delle, & alle. Vocat. ὦ, ο.

Plur. Nom. αἱ, le. Gen. τῶν, delle. Dat. ταῖς, alle. Accus. τάς, le, Vocat. ὦ, ο.

DECLINATIO NEVTRI.

Neut. Sin. Nom. τό, il, Gen. τοῦ, del, Dat. τῷ, allo. Accus. τό, lo, Vocat. ὦ, ο.

Dual Nom. Accus. τώ, li, Gen. & Dat. τοῖν, delli, & alli, Vocat. ὦ, ο.

Plural. nominat. τά, li, Genit. τῶν, delli. Datiu. τοῖς, alli Accus.

cuſ.τὰ,li.Vocat. ὦ,o.

Sic declinantur quoque compoſita,ὅδε,ἥδε,τόδε,& ὅγε,ἥγε, τόγε,queſto,queſta,queſto.G.τοῦδε,τῆσδε,τοῦδε,&c.

ADMONITIO.

Declinatio huius articuli diligenter eſt momoria mandanda,& a ſtudioſis adoleſcentulis ſæpius etiam propria manu deſcribenda, vt litterarum, & accentuum diſcrimina eo melius notent. Inde enim non tantum articuli ſubiunctiui, ſed etiam nominum primæ, ſecundæ, ac tertiæ declinationis ſimplicium inflexio pendet. Nam λόγος,verbi gratia,eãdem in omnibus obliquis terminationem habet quam articulus præpoſitiuus maſculinus,τιμὴ,eandem quam fœmininus,& cum eodem conueniunt ſaltem in duali,& plurali vocabula primæ declinationis. Qua conuenientia & ſimilitudine animaduerſa,facilius multò diſcentur,& memoria retinebuntur ſequentium declinationum paradigmata.

DECLINATIO RELATIVI.

Articuli maſculini,pro infima claſſe.

Maſc.Sing.Nom,ὅς,il quale. Gen.οὗ,del quale. Dat.ᾧ, quale. Accuſ. ὅν,il quale.

Dual.Nom.& Accuſ.ὥ,li quali.Gen.& Dat.οἷν,delli quali,& alli quali.

Plural.Nom.οἵ,i quali. Gen.ὧν,de quali.Dat.οἷς,a i quali. Accuſ.οὕς,i quali.

Declinatio Fœminini.

Fœmin.Sing Nom.ἥ,la quale.Gen.ἧς,de la quale.Dat.ᾗ, a la quale,Accuſ.ἥν,la quale.

Dual.Nom.& Accuſ.ἅ,le quali.Gen. & Dat. αἷν, de le quali,& alle quali.

Plur.

Plur. Nom. αἱ, le quali. G. ὧν, de le quali. Dat. αἷς, a le quali. Acc. ἅς, le quali.

DECLINATIO NEVTRI.

Neut. Sing. Nom. ὅ, il quale. Gen. οὗ, del quale. Dat. ᾧ, al quale. Acc. ὅ, il quale.

Dual. Nom. & Acc. ὥ, i quali. Gen. & Dat. οἷν, de' quali, & à i quali.

Plur. Nom. ἅ, i quali. Genit. ὧν. de i quali. Dat. οἷς, a i quali. Accus. ἅ, i quali.

Eodem modo inflectuntur composita huius articuli: ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ, quod. G. οὗπερ, ἧσπερ, οὗπερ, &c.

DE NOMINE. ET DECLINATIONIBVS SIMPLICIBVS.

Caput tertium, pro infima classe.

Declinationes nominum diuiduntur in simplices, & contractas.

2 Simplicium sunt quinque, quorum quatuor primæ sunt parisyllabæ, quinta imparisyllaba.

3 Parisyllabæ sunt, quorum genitiuus non crescit: singularisq. datiuus in diphthongum impropriam desinit ᾳ, ῃ, ῳ, accusatiuus in ν, cum vocali nominatiui.

ADMONITIO.

Quum in declinationibus necessario interdum mutanda sit accentuum sedes, & quod hinc sequitur, vocabulorum pronunciatio, obiter, & rudi Minerua indicabit Magister tyronibus, qua ratione id fiat: ne male pronunciare flectendo,

consuescant. Tribus autem verbis explicare, & tabula quoque monstrare poterit, quæ sint voces oxytona, paroxytona, aut proparoxytona. Et in oxytonis pueri moneri possent nusquam quidem sedem accentus in eis esse mutandam, sed genitiuum, ac datiuum primæ, secundæ, ac tertiæ cuiusuis generis in omnibus numeris circumflecti τοῦ μαθητοῦ, τῷ μαθητῇ, τοῖν μαθηταῖν, τῶν μαθητῶν, τοῖς μαθηταῖς. τῆς τιμῆς, τιμῇ, &c. sic σοφοῦ, σοφῷ, σοφοῖν, σοφῶν, σοφοῖς. *quæ in re huiusmodi casus imitantur articulos. De reliquis has posset tradere regulas.*

1 *Genitiuus pluralis primæ declinationis circumflectit vltimam. Quod etiam fit in secunda, exceptis fœmininis adiectiuis à proparoxytonis in os, vt* ἅγιος, ἁγία, ἅγιον, sanctus *De quibus in Grammatica.*

2 *Proparoxytona tertiæ, vt* ἄνθρωπος, homo, φρόνιμος, prudens, *habent accentũ in penultima in genitiuo & datiuo singulari, in toto duali, & in genitiuo, datiuo, & accusatiuo plurali,* τοῦ ἀνθρώπου, τῷ ἀνθρώπῳ, τὼ ἀνθρώπω, τοῖν ἀνθρώποιν, τῶν ἀνθρώπων, τοῖς ἀνθρώποις, τοὺς ἀνθρώπους. *quod etiam de proparoxytonis secundæ intelligendum est excepto genitiuo plurali, qui circumflectitur, vt dictum est. Paroxytona autem tertiæ nusquam mutant sedem accentus, vt neq. paraxytona, vel perispomena, ac properispomena secundæ & primæ, nisi quod in Genitiuo plurali circumflectuntur, vt* λόγος, μοῦσα, χρύσης, &c.

3 *In quarta declinatione non mutatur accentus.*

4 *In quinta trahitur accentus ad penultimam in genitiuo duali, & plurali, si nominatiuus singularis habuerit accentum in penultima, aut antepenultima: vt* ἄνθραξ, carbo. τοῖν ἀνθράκοιν, τῶν ἀνθράκων. ὁ φιλόπατρις, studiosus patrix, τοῖν φιλοπατρίδοιν, τῶν φιλοπατρίδων.

5 *Quamquam fortasse satis erit has regulas proponere, vbi semel simplices declinationes decurrerint, ac singularũ paradigmata memoriæ commendarint.*

PRI-

Continet hæc tantum masculina in ας,& ης,ὁ αἰνέας, Aeneas. ὁ τελώνης,publicanus.quorum genitiuus definit in ου,datiuus in ᾳ,vel ῃ,accusatiuus in αν,vel ην,vocatiuus in α,vel in η,pro terminatione nominatiui.Nā quæ desinunt in ας,ea retinēt α,in datiuo,accusatiuo,& vocatiuo, quæ autē desinunt in ης, retinent η. In duali & plurali omnia sequuntur articuli feminini terminationem ablato τ.

PARADIGMA in Ας.

Sing. Nom ὁ αἰνείας, Enea,Gen. τοῦ αἰνείου,di Enea.Dat. τῷ αἰνείᾳ,ad Enea.Accuſ. τὸν αἰνείαν,Enea.Vocat. ὦ αἰνεία, ò Enea

Dual.Nom.& Accuſ. τὼ αἰνεία.Gen.& Dat. τοῖν αἰνείαιν, Vocat. ὦ αἰνεία.

Plur.Nom.οἱ αἰνεῖαι.G.τῶν αἰνειῶν.Dat.τοῖς αἰνείαις, Acc. τοὺς αἰνείας.Voc.ὦ αἰνεῖαι.

PARADIGMA in Ης.

Sing.Nom.ὁ τελώνης,il gabelliere.Gen.τοῦ τελώνου, del gabelliere.D.τῷ τελώνῃ,al gabelliere. Acc.τὸν τελώνην: il gabelliere.V.ὦ τελώνη,ò gabelliere.

Dual.Nom.τὼ τελώνα,i duo gabellieri.Gen.& Dat.τοῖν τελώναιν,delli & alli duo gabellieri.Voc.ὦ τελώνα,ò duo gabellieri.

Plur.Nom.οἱ τελῶναι,i Gabellieri.G.τῶν τελωνῶν,de i gabellieri.D.τοῖς τελώναις, à i gabellieri Accuſat. τοὺς τελώνας,i gabellieri. Vocat.ὦ τελῶναι,ò gabellieri.

ALIVD in της.

Sing.No.ὁ προφήτης,il propheta.Gen.τοῦ προφήτου, del profeta.Dat.τῷ προφήτῃ,al propheta,Accuſ. τὸν προφήτην,il profeta. Voc,ὦ προφῆτα,ò profeta.

Dual.Nom. & Acc.τὼ προφήτα,i due profeti. G.& D. τοῖν προφήταιν,delli,& alli due profeti. V.ὦ προφήτα, ò due profeti.

Plu.Nom.οἱ προφῆται,i profeti.Gen.τῶν προφητῶν,de i profeti. D τοῖς προφήταις,a i profeti. Acc.τοὺς προφήτας,gli profeti.Voc. ὦ προφῆται,ò profeti.

ADMONITIO.

Exceptiones & appendices capitum,quæ capita in ultima classe proponuntur,si minus enucleanda viderentur initio,tum certe poterunt explicari, quum in eadem classe peractus hic rudimentorum cursus iteratur.

Exceptio pro infima classe.

Nomina in της,& πης;& ea quæ gentem significant,& composita à verbis μετρῶ,metior.πωλῶ,vendo:τρίβω, tero:vocatiuum in α breue formant,ὁ τοξότης;iaculator, ὦ τοξότα,ἱππότης,eques,ὦ ἱππότα:ποιητής, poeta, ὦ ποιητά:ὁ προφήτης,propheta,ὦ προφῆτα,ὁ κυνώπης,impudens,ὦ κυνῶπα: ὁ γλαυκώπης,glaucos habens oculos,ὦ γλαυκῶπα.ὁ σκύθης,Scytha.ὦ σκύθα.ὁ πέρσης,Persa,ὦ πέρσα. ὁ γεωμέτρης ὦ γεωμέτρα,Geometra,mensor terræ:ὁ βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπῶλα,librorum venditor:ὁ παιδοτρίβης,ὦ παιδοτρίβα, pædotriba,qui pueris exercendis præest.

Secunda declinatio.

Habet feminina in α,& η,ἡ μοῦσα: Musa : ἡ τιμή, honor.Genitiuus definit in ης,datiuus in ῃ,accusatiuus in αν,vel ην.Vocatiuus in α,vel η. Ergo nomina in η, sequuntur terminationem articuli feminini,etiam in singulari,ablato τ.At quæ desinunt in α,retinent α,in accusatiuo,& vocatiuo.In duali,& plurali omnia imitantur articulum femininum.

Paradigma in A.

Sing.Nom. ἡ μοῦσα,la musa.Gen τῆς μούσης,de la musa.D. τῇ μούσῃ,a la musa.Ac.τὴν μοῦσαν,la musa.Voc.ὦ μοῦσα ò musa.

Dual.N.& Acc.τὰ μούσα,le due muse.G.& D.ταῖν μούσαιν, de le,& a le due muse. V. ὦ μούσα,ò due muse.

Plur. Nom. αἱ μοῦσαι, le muse. G. τῶν μουσῶν, de le muse. Dat. ταῖς μούσαις, a le muse. Acc. τὰς μούσας, le muse. Vocat. ὦ μοῦσαι, o muse.

PARADIGMA in H.

Sing. Nom. ἡ τιμὴ, l'honore. G. τῆς τιμῆς, dell'honore. Dat. τῇ τιμῇ, all'honore. Acc. τὴν τιμὴν, l'honore. Voc. ὦ τιμὴ o honore.

Dual Nom. & Accus. τὰ τιμά, i due honori. Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, de li, & a li due honori. Voc. ὦ τιμά, o due honori.

Plur. Nom. αἱ τιμαί, gli honori. Gen. τῶν τιμῶν, de gli honori. Dat. ταῖς τιμαῖς, a gli honori. Accus. τὰς τιμάς, gli honnri. Voc. ὦ τιμαί, o honori.

Exceptiones pro infima classe.

1 *Finita in* δα, θα, ρα, *&* α, *purum hoc est, quod ante se habet vocalem, aut diphthongum, retinēt* α *in toto singulari, vt* λήδα, λήδας, λήδᾳ, Leda, μάρθα, μάρθας, μάρθᾳ, Marthas ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρᾳ. dies. φιλία, φιλίας, φιλίᾳ, amicitia.

2 *His adde* Ἀθηνᾶ, ναυσικᾶ, μνᾶ, *contracta ex* ἀθηνάα, ναυσικάα, μνάα, Minerua, Nausicaa, mina.

TERTIA DECLINATIO.

Complectitur masculina, fœminina, & communia, in ος, & neutra in ον, & quædam in ο, ὁ λόγος, ratio, oratio: ὁ ἄνθρωπος, homo, ἡ νόσος, morbus, ὁ καὶ ἡ ὄνος, asinus, ὁ καὶ ἡ ἵππος, equus, ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, vtilis, ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, prudens, τὸ ξύλον, lignum, ἄλλο, aliud.

2 Porro neutra habent etiam in singulari tres casus similes: vt apud latinos: cæterum sequuntur eiusdem articuli terminationem. reliqua vero masculinum articulum imitantur, ablato τ excepto vocatiuo singulari. desinit enim in ε.

PARADIGMA MASCVLINI.

Sing. Nom. ὁ λόγος, la ragione, & il sermone. Gen. τοῦ λόγου, del sermone. Dat. τῷ λόγῳ, al sermone. Acc. τὸν λόγον, il sermone. Voc. ὦ λόγε, o sermone.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, i due sermoni. Gen. & Datiu. τοῖν λόγοιν, delli, & alli due sermoni. Voc. ὦ λόγω, o due sermoni.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, i sermoni, G. τῶν λόγων, de i sermoni. D. τοῖς λόγοις, a i sermoni. Ac. τοὺς λόγους, i sermoni. V. ὦ λόγοι, o sermoni.

PARADIGMA FEMININI.

Sing. Nom. ἡ νόσος, la malathia, G. τῆς νόσου, de la malathia D. τῇ νόσῳ, a la malathia, A. τὴν νόσον, la malathia, V. ὦ νόσε, o malathia.

Dual. N. & A. τὰ νόσω, le due malathie, G. & D. ταῖν νόσοιν, de le & a le due malathie. V. ὦ νόσω, o due malathie.

Plu,. N. αἱ νόσοι, le malathie. G. τῶν νόσων, de le malathie, D. ταῖς νόσοις, a le malathie. A. τὰς νόσους, le malathie. V. ὦ νόσοι, o malathie.

Eodē modo declinatur ὁ καὶ ἡ χρήσιμος, vtile, τοῦ καὶ τῆς χρησίμου, dell'vtile, &c.

PARADIGMA NEVTRI.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, il legno. G. τοῦ ξύλου, del legno. Dat. τῷ ξύλῳ, al legno, A. τὸ ξύλον, il legno. V. ὦ ξύλον, o legno

Dual. N. & A. τὼ ξύλω, i duo legni G. & D. τοῖν ξύλοιν, delli duo legni. V. ὦ ξύλω, o due legni.

Plur. N. τὰ ξύλα, le legna. G. τῶν ξύλων, de le legna. D. τοῖς ξύλοις, a le legna. A. τὰ ξύλα, le legna. V. ὦ ξύλα, o legna.

Appendix pro infima classe.

Neutra in o, huius declinationis hæc sunt, ex nominibus:

ἄλλο

ἄλλο,aliud.τηλικοῦτο,tantum:τοιοῦτο,tale:ποσοῦτο,tantum.
Ex pronominibus,τοῦτο,hoc: ἐκεῖνο,illud,αὐτὸ, ipſum.
Ex articulis.τὸ,καὶ ὅ.

QVARTA DECLINATIO.

Atticorum eſt propria. Eadem continet genera quæ tertia,habetq. terminationes ως,& ων. in vltima ſyllaba ſemper eſt ω, & in datiuo cum iota ſubſcripto, itẽque in genitiuo duali, & nominatiuo plurali. exceptis neutris. Vocatiuus etiã ſingularis ſimilis eſt nominatiuo

Paradigma Maſculini generis.

Sing,Nom.ὁ μενέλεως,Menelao.Gen.τοῦ μενέλεω,di Menelao.D.τῷ μενέλεῳ,a Menelao.A.τὸν μενέλεων,Menelao. V.ὦ μενέλεως,o Menelao.

Dual.Nom.& A.τὼ μενέλεω i duo Menelai.Ge.& D. τοῖν μενέλεων,de i due & a i due Menelai.Voc.ὦ μενέλεω, o duo Menelai.

Plur.nom.οἱ μενέλεῳ, i Menelai.G.τῶν μενέλεων, de i Menelai.Dat.τοῖς μενέλεῳς,a i Menelai.A.τοὺς μενέλεως,i Menelai.V.ὦ μενέλεῳ, o Menelai.

Paradigma feminini.

Sing.no.ἡ ἅλως,il giro del Sole,& de le ſtelle. G.τῆς ἅλω. D.τῇ ἅλῳ.A.τὴν ἅλων.V.ὦ ἅλως.

Dual.no.τὰ ἅλῳ,G.& D.τοῖν ἅλων.V.ὦ ἅλω.

Pl.no.αἱ ἅλῳ.G.τῶν ἅλων.D.ταῖς ἅλως.A.τὰς ἅλως.V.ὦ ἅλῳ.

Paradigma neutri.

Sing.no τὸ εὔγεων il fertile.G.τοῦ εὔγεω del fertile.D. τῷ εὔγεῳ al fertile.A.τὸ εὔγεων,il fertile.V.ὦ εὔγεων,o fertile.

Dual.no.& A.τὼ εὔγεω,due coſe fertili.G.& D.τοῖν εὔγεων V.ὦ εὔγεω.

Plur.No.τὰ εὔγεω le coſe fertili.G.τῶν εὔγεων.D.τοῖς εὔγεῳς Ac.τὰ εὔγεω.V.ὦ εὔγεω.

Quinta declinatio.

COmplectitur hæc declinatio omnia genera, eiusque nominatiuus exit.

vel in
- Vocalem
  - α, τὸ σῶμα, τος, il corpo.
  - ι, τὸ μέλι, τος, il mele.
  - υ, τὸ δόρυ, ατος, l'hasta.
  - ω ἡ Λητὼ, όος, Latona.
- Consonantē
  - ξ, ὁ κόραξ, κος, il coruo.
  - ψ, ὁ κύκλωψ, πος, Cyclope.
  - ν, ὁ ἕλλην, νος, Greco.
  - ρ, ὁ μάκαρ, ρος, Beato.
  - σ, ἡ λαμπὰς, άδος, la facella

Appendix pro infima classe.

Appellatur hæc declinatio imparisyllaba, quòd genitiuus crescat, & superet rectum vna syllaba. definit autē in ος, datiuus in ι, accus. in α, voc. fere, vt rectus. dual. no. in ε, Gen. in οιν, plur. nom. in ες. gen in ων, dat. in σι, acc. in ας, neutra habent tres casus similes, qui in plurali desinunt in α, vt in tertia.

Paradigma Masculini.

Sing. N. ὁ τιτάν, titane, G. τοῦ τιτᾶνος, di titane. D. τῷ τιτᾶνι, à titane. A. τὸν τιτᾶνα, titane. V. ὦ τιτάν, ò titane.

Dual, Nom. & Accus. τὼ τιτᾶνε. G. & D. τοῖν τιτάνοιν. vocat. ὦ τιτᾶνε.

Plur. nom. οἱ τιτᾶνες, G. τῶν τιτάνων, D. τοῖς τιτᾶσι, A. τοὺς τιτᾶνας. voc. ὦ τιτᾶνες.

Paradigma Feminini.

Sing. nom. ἡ λαμπάς, la facella. ò lampada. G. τῆς λαμπάδος, de la lampada. D. τῇ λαμπάδι, a la lampada. A. τὴν λαμπάδα, la lampada, V. ὦ λαμπάς, ò lampada.

Dual. nom. & acc. τὰ λαμπάδε, le due facelle, ò lampa-

de

de Gen.& Dat.ταῖν λαμπάδοιν, de le & a le due lampade. V.ὦ λαμπάδε, o due lampade.

Plur.no.αἱ λαμπάδες le facelle, o lampade. G.τῶν λαμπάδων de le lampade. D.ταῖς λαμπάσι, a le lampade. Ac.τὰς λαμπάδας le lampade. V.ὦ λαμπάδες o lampade.

Paradigma neutri.

Sing.nom.τὸ σῶμα, il corpo. G. τοῦ σώματος, del corpo. D. τῷ σώματι, al corpo. Acc.τὸ σῶμα, il corpo. Voc.ὦ σῶμα, o corpo.

Dual.nom.& Acc. τὼ σώματε, i duo corpi. Gen.& Datiuo τοῖν σωμάτοιν, de li, & a li duo corpi. Vocat.ὦ σώματε, o duo corpi.

Plur.nom.τὰ σώματα, i corpi. Ge τῶν σωμάτων, de i corpi. D.τοῖς σώμασι a i corpi, Acc.τὰ σώματα, i corpi. Vocat.ὦ σώματα, o corpi.

APPENDIX.

De terminatione accuſatiui, & vocatiui ſingularis, & datiui pluralis. pro inf.claſſe.

De Accuſatiuo.

Accuſatiuus deſinit in α.

Excipe grauitona in ις, & υς, declinata pure, quæ faciunt accuſatiuum in ν, ὁ ὄφις, il ſerpe, ὄφιος, τὸν ὄφιν. ὁ βότρυς il graſpo, βότρυος, τὸν βότρυν.

Sic γραῦς la vecchiarella, ναῦς la naue, βοῦς il boue. γραῦν ναῦν βοῦν, raro, βόα.

Declinata uero non pure, in ν, & in α, exeunt, ἡ ἔρις, la cõteſa, ἔριδος, τὴν ἔριν, & ἔριδα. ὁ νέηλυς, il foreſtiere, ò habitator nouo, νεήλυδος, τὸν νέηλυν, & νεήλυδα.

De Vocatiuo.

Vocatiuus ſimilis eſt nominatiuo.

Exceptiones.

1. Excipiuntur flexa per ντος, quæ ablato τος, faciunt uoca-

vocatiuum: ὁ Αἴας, Aiace, αἴαντος, ὦ αἶαν. ὁ λέων, λέοντος, ὦ λέον il leone.

2 Adiectiua in ην, & ης, quorum neutrum in εν, exit faciunt vocatiuum quoque per εν, ὁ καὶ ἡ τέρην, tenero, τὸ τέρεν, ὦ τέρεν: ὁ χαρίεις, gratioso, τὸ χαρίεν, ὦ χαρίεν, & χαρίεις.

3 Grauitona in ηρ, in vocatiuo faciunt ερ: ἡ μήτηρ, la madre, ὦ μῆτερ. Sic acuta quatuor, ὁ πατὴρ, il padre, ὁ δαὴρ, il cognato, ἀνὴρ l'huomo, σωτὴρ saluatore. retracto accentu, ὦ πάτερ, δᾶερ, ἄνερ, σῶτερ.

4 Desinentia in ευς, & ους, item grauitona in ις, & υς, reijciunt σ. ὁ βασιλεὺς il Re, ὦ βασιλεῦ, ὦ ὄφι, ὦ βότρυ Quibus adde παῖς il fanciullo, ὦ παῖ. Hæc tamen duo. πούς, il piè, ὀδούς, il dente. retinent suum sigma.

Datiuus pluralis.

1 Datiuus pluralis fit à singulari, posito σ, ante vltimũ iota, & reiectis δ, θ, ν, τ, si in singulari ante illud iota occurrant, ἡ λαμπὰς, τῇ λαμπάδι, ταῖς λαμπάσι.

2 Quæ in singulari habent οντι, in plurali habent ουσι, quæ vero εντι, ει σι, ὁ λέων, λέοντι, λέουσι: τυφθεὶς, τυφθέντι, τυφθεῖσι.

3 Finita in ξ, ψ, aut diphthongum habentem σ, datiuũ pluralem formãt, assumpto iota, ὁ κόραξ, il coruo, κόραξι: ὁ ἄραψ, ἄραψι l'Arabo. βασιλεὺς il Re, βασιλεῦσι.

4 Quæ syncopen patiuntur, datiuum formant in ασι, ὁ πατὴρ il padre, πατέρος, πατρὸς, πατέρι, πατρὶ, πατράσι: ἡ μήτηρ, la madre, μητέρος, μητρὸς, μητρὶ, μητράσι: ὁ ἀνὴρ, l'huomo, ἀνέρος, ἀνδρὸς, ἀνέρι, ἀνδρὶ, ἀνδράσι.

DE CONTRACTIS Declinationibus.

Pro media seu penultima classe. Cap.IIII.

ADMONITIO.

Quartum hoc de contractis nominibus caput videtur commodius, vt tyronibus, saltem postquam verba barytona didicerint, proponatur. Hic tamen est propositū vt methodus naturalis conseruetur. Ergo ad secundam siue mediam Grammaticæ classem pertinebit.

Quinque sunt præcipuæ declinationes contractæ, ex quinta simplicium ortæ, cuius fere terminationem sequuntur, etiam in obliquis casibus. Prima continet masculina, feminina, & communia in ης, & neutra in ες, & ος, ὁ δημοσθένης, Demosthenes: ἡ τριήρης, triremis: ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus, & vera, τὸ ἀληθὲς, verum: τὸ τεῖχος, murus. Patitur autem contractionem in omnibus casibus, excepto Nominatiuo singulari, & Datiuo plurali.

Paradigma masculini.

Sing. N. ὁ Δημοσθένης, Demosthene. G. τοῦ δημοσθένεος, δημοσθένους, di Demosthene. D. τῷ δημοσθένεϊ δημοσθένει, a Demosthene. Ac. τὸν δημοσθένεα, δημοσθένη, Demosthene, V. ὦ δημόσθενες, ò Demosthene.

Dual. N. & A. τὼ δημοσθένεε, δημοσθένη, G. & D. τοῖν δημοσθενέοιν. δημοσθενοῖν, V. ὦ δημοσθένεε, δημοσθένη.

Plur. N. οἱ δημοσθένεες, δημοσθένεις, G. τῶν δημοσθενέων, δημοσθενῶν, D. τοῖς δημοσθένεσι, AC. τοὺς δημοσθένεας, δημοσθένεις, V. ὦ δημοσθένεες, δημοσθένεις.

Paradigma Communis.

Nom. Sing. ὁ καὶ ἡ ἀληθής, il vero, & la vera. Gen. τοῦ καὶ τῆς ἀλιθέος, ἀληθοῦς, del vero, & de la vera. Datiu. τῷ

καὶ τῇ ἀληθεῖ,ἀληθεῖ, al vero,& a la vera. Accuf. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα,ἀληθῆ,il vero,& la vera, Voc.ὦ ἀληθὲς, ò vero, & vera.

Dual.N.A.τὼ καὶ τὰ ἀληθέε,ἀληθῆ,G.& D.τοῖν καὶ ταῖν ἀληθέοιν, ἀληθοῖν,Voc. ὦ ἀληθέε, ἀληθῆ.

Plu.N.οἱ καὶ αἱ ἀληθέες,εῖς,i veri,& le vere.G. τῶν ἀληθέων, ῶν,de i veri,& de le vere.D.τοῖς καὶ ταῖς ἀληθέσι,a li veri,& a le vere.Acc.τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας,εῖς,i veri,&le vere.Voc.ὦ ἀληθέες.εῖς.ò veri.& vere.

PARADIGMA NEVTRI.

Sing.N.τὸ τεῖχος,il muro.G τοῦ τείχεος, τείχους, del muro. D:τῷ τείχεϊ τείχει,al muro,A.τὸ τεῖχος,il muro,Voc. ὦ τεῖχος,ò muro.

Dual.N & A.τὼ τείχεε,τείχη,le due mura.G,& D.τοῖν τειχέοιν, τειχοῖν,de le,& a le due mura.Voc.ὦ τείχεε τείχη o due mura.

Plur.N.τὰ τείχεα,τείχη,le mura.G.τῶν τειχέων,τειχῶν, d e le mura.D.τοῖν τείχεσι,a le mura .Acc.τὰ τείχεα,τείχη, le mura.Voc.ὦ τείχεα,τείχη,o mura.

SECVNDA DECLINATIO.

Est masculinorum, fœmininorum, communium in ις,& neutrorum in ι,ὁ ὄφις,il serpe,ἡ πόλις,la città, ὁ καὶ ἡ νῆστις,digiuno,& digiuna,τὸ σίνηπι,la senape.

PARADIGMA MASCVLINI.

Sing.N.ὁ ὄφις,il serpe, τοῦ ὄφιος, del serpe, Dat. τῷ ὄφιϊ,ὄφι, al serpe; Ac.τὸν ὄφιν, il serpe.Voc.ὦ ὄφι,o serpe.

Dual.N.&A.τὼ ὄφιε,i due serpi.G.&D.τοῖν ὀφίοιν,de li,&a li due serpi.Voc.ὦ ὄφιε,o due serpi.

Plur.N.οἱ ὄφιες,ὄφις,i serpi.G.τῶν ὀφίων,de i serpi. Dat τοῖς ὄφισι,a i serpi.Acc.τοὺς ὄφιας,ὄφις,i serpi.Vocat.ὦ ὄφιες, ὄφις, o serpi.

PARA-

Paradigma Feminini.

Sing.N.ἡ πόλις,la città.G.τῆς πόλιος,de la città.D, τῇ πόλιι,πόλι,a la città.Acc.τὴν πόλιν,la città.Voc.ὦ πόλι, o città.

Dual.N,& Acc.τὰ πόλιε,le due città.G.& D.τοῖν πολίοιν de le,& a le due città.V.ὦ πόλιε,ò due città.

Plur.N.αἱ πόλιες,πόλις,le città.G.τῶν πολίων, de le città. D.ταῖς πόλισι,a le città,Acc.τὰς πόλιας,ις,le città.Voc. ὦ πόλιες, ις, ò città.

Sic inflectuntur & in ijsdem casibus contrahuntur communia,si qua sunt.

Paradigma Neutri.

Sing.N.τὸ σίνηπι,la senape. G.τοῦ σινήπιος,de la senape. D. τῷ σινήπιϊ,σινήπι,a la senape.A.τὸ σίνηπι,la senape. Voc. ὦ σίνηπι,ò senape.

Dual.N.& Ac.τὼ σινήπιε. G.&D.τοῖν σινηπίοιν,V.ὦ σινήπιε.

Plur.N.τὰ σινήπια.σινήπι.G.τῶν σινηπίων, D.τοῖς σινήπισι.Ac. τὰ σινήπια,σινήπι,V.ὦ σινήπια,σινήπι.

Appendix pro eadem media classe.

Genitiuus Ionicè exit in εος,Atticè in εως,& in duali in εων,& in pl.in εων,estq.etiã vsitatior in his nominibus,& fit contractio,vt in prima declinatione,τῷ ὄφεϊ,ὄφει.Dual. τὼ ὄφεε,ὄφη,τοῖν ὀφέων.plur.οἱ καὶ ὦ ὄφεες,ὄφεις,τοὺς ὄφεας,ὄφεις.

Eodem modo τῆς πόλεως,τῇ πόλεϊ πόλει.Dual.τὼ πόλεε. Plur.αἱ καὶ ὦ πόλεες εις,τὰς πόλεας πόλεις.

Reliqui casus non contrahuntur.

Tertia declinatio.

Continet masculina in εὺς. Contrahuntur autem solum in iis casibus,quos in hoc paradigmate cernis.

Sing. N. ὁ βασιλεύς,il Re,Gen.τοῦ βασιλέος,del Re.Dat.τῷ βασιλέϊ,βασιλεῖ,al Re.Ac.τὸν βασιλέα,il Re, V. ὦ βασιλεῦ, ò Re.

Dual.

Dual.N.& Ac. τὼ Βασιλέε,Βασιλῆ,i due Regi Gen.& Dat. τοῖν Βασιλέοιν,de li,& a li due Regi. V. ὦ Βασιλέε, Βασιλῆ, ò due Regi.

Plur.Nom οἱ Βασιλέες,Βασιλεῖς,i Regi. Gen. τῶν Βασιλέων, de i Regi.Dat.τοῖς Βασιλεῦσι, a i Regi. Accuſ. τοὺς Βασιλέας,Βασιλεῖς, i Regi. V.ὦ Βασιλέες,Βασιλεῖς,ò Regi.

Ionicè ita declinatur.

Sing.N.ὁ Βασιλεὺς.G.τοῦ Βασιλῆος.Dat.τῷ Βασιλῆϊ. Acc. τὸν βασιλῆα, V.ὦ βασιλεῦ.

Dual.N.& A. τὼ καὶ ὦ βασιλῆε.G.& D.τοῖν βασιλήοιν.Voc.ὦ ὦ βασιλῆε.

Plur.N.οἱ βασιλῆες,G.τῶν βασιλήων.D.τοῖς βασιλῆσι.A.τοὺς βασιλῆας,V.ὦ βασιλῆες.

Appendix pro media claſſe.

Ergo in his nominibus Iones mutant ε in η,excepto recto,& vocatiuo ſingulari,nulla adhibita contractione.

Quarta declinatio.

DVas habet terminationes,nempe ω,& ως,ἡ Λητὼ Latona ἡ αἰδὼς,verecundia, pudor. Dual.& Plur. vt in tertia declinatione ſimplicium.

Paradigma.

Sing.Nom.ἡ Λητώ,Latona,Gen. τῆς Λητόος,Λητοῦς,di Latona, D.τῇ Λητόϊ,Λητοῖ,a Latona, A.τὴν Λητόα,Λητώ,Latona. V.ὦ Λητοῖ,ò Latona.

Dual.N. & A.τὼ Λητώ, G.& D.τοῖν Λητοῖν.V.ὦ Λητώ.

Plur.N.αἱ Λητοί,G.τῶν Λητῶν.D.ταῖς Λητοῖς, A. τὰς Λητοὺς V.ὦ Λητοί,vt in tertia ſimplicium.

Sing.N ἡ αἰδώς,la vergogna honeſta. G.τῆς αἰδόος, αἰδοῦς de la vergogna. D.τῇ αἰδόϊ,αἰδοῖ,a la vergogna, Accuſat.τὴν αἰδόα, αἰδῶ.la vergogna. Vocat. ὦ αἰδοῖ,ò vergogna.

In duali,& plurali ſicut Λητώ.

QVIN-

QVINTA DECLINATIO.

COmplectitur neutra in ας, τὸ κέρας. cornu: τὸ κρέας, caro.

PARADIGMA.

Sing. Nom τὸ κέρας, il corno. G. τοῦ κέρατος, κέραος κέρως, del corno. Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, al corno. Acc. τὸ κέρας, il corno. V. ὦ κέρας, ò corno.

Dual. N. & A. τὼ κέρατε, κέραε, κέρα, le due corna. G. & D. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, de le & a le due corna. Voc ὦ κέρατε, κέραε, κέρα, ò due corna.

Plur. N. τὰ κέρατα, κέραα, κέρα, le corna. G. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, de le corna. Dat. τοῖς κέρασι, a le corna. Acc. τὰ κέρατα, αα, α le corna. V. ὦ κέρατα, κέραα, κέρα, ò corna.

ADMONITIO.

1 *Vt in latinis rudimentis tyrones exercèri ſolent declinandis vocabulis, modo eiuſdem declinationis, modo diuerſarum: vt eo firmius fines & terminationes declinationum memoriæ commendent; ita in his Græcis rudimentis iubebuntur interdum ſimul, & coniunctim declinare hæc & horum ſimilia vocabula:* ἡ ἀγαθὴ τύχη, bona fortuna: μεγάλη τιμὴ, magnus honor: ἀγαθὸς λόγος, bonus ſermo, bona oratio: καλὸς ἀνὴρ, pulcher vir, honeſtus: βασιλεὺς κλυτὸς, Rex illuſtris: ἀληθὴς προφήτης, verus propheta: ἁγία πόλις, vrbs ſancta, alma: τὸ ἅγιον πνεῦμα, ſanctus Spiritus, &c. *exemplis eo modo comparatis, vt modo declinatio ſimplex cum contracta, modo ſimplex cum ſimplici percurrenda ſit: qua quidem exercitatione vix quidquam eſt vtilius.*

2 *Vt autem tirones habeant exempla, quibus declinandis ſeſe exerceant, viſum eſt hic aliquot ſingularum declinationum nomina ſubÿcere.*

Exempla

Exempla Primæ declinationis.

ὁ

Ἀνδρέας, Andrea
Βορέας, Tramontana vento
Κλεινίας, Clinias,
Λουκᾶς, Luca.
Ματθίας, Matthia,
Πυθαγόρας, Pytagora.
νεανίας, il giouanetto.
πάππας, il padre.
ταμίας, il tesoriere.
τραυματίας, il ferito.

ὁ

Ἀτρείδης, Atrides.
ἐκκλησιαστής, predicatore
εὐαγγελιστής, euangelista
γεώμετρης, geometra.
μαθητής, lo scolare,
δεσπότης, il padrone
πολίτης, il cittadino.
ποιητής, il poeta.
κριτής, il giudice
ναύτης, il nocchiero.
ὀφειλέτης, il debitore.
ψάλτης, il cantore.

S E C V N D AE.

ἡ

δόξα, la gloria
ῥίζα, la radice.
σοφία, la sapientia
ἄνοια, la sciocchezza
μωρία, la pazzia,
ἀλήθεια, la verità.
εὐσέβεια, la pietà,
ἀσέβεια, l'impietà,
δέσποινα la padrona
πρόνοια, la puidēza,
δίκελλα, la zappa
μέλισσα, l'ape,
δίαιτα, la dieta,
τύπτουσα, la battente,
γέφυρα, il ponte,
σφαῖρα, la sfera,
περιφέρεια, la circonferenza.

ἡ

χολή, la cholera.
ἀρετή, la virtù.
ὀργή, l'ira.
νίκη, la vittoria,
σπουδή, lo studio,
τύχη, la fortuna,
δικαιοσύνη, la giustitia
ζωή, la vita,
ψυχή, l'anima,
βουλή, il consiglio,
φωνή, la voce,
ὀσμή, l'odorato.
εἰρήνη, la pace,
μάχη, la pugna.
ἰατρική, la medicina,
Ἀγάθη, Agatha,
σωφροσύνη, la temperanza.

βίος, la vita.
πόνος, la fatica.
χρόνος, il tempo.
πόλεμος, la guerra,
οὐρανός, il cielo,
νόμος, la legge,
οἶνος il vino.
ἄγγελος, il messaggio.
πάππος, l'auolo.
γνώριμος, il conoscente
δίκαιος, il giusto.
δῆμος, il popolo.
Χριστός, Christo, ciè vnto.
ὅρος, il termine,
χρηστός, benigno.
σοφός, il sauio.
ἀετός, l'aquila.
φιλόσοργος, indigente.
ἔμψυχος, animato.
ἄψυχος, inanimato.
φρόνιμος, prudente,
ἔνδοξος, glorioso.
εὔλογος, ragioneuole.
σύμμαχος, compagno.
ἀπαίδευτος, rozo.
ἄλογος, irrationale.
ἀνεπίληπτος, irreprensibile.
ἐπίβουλος, insidiatore.

ὁδός, la via.
νῆσος, l'isola.
δέλτος, la tauoletta.
ῥάβδος, la verga.
ψῆφος, il calcolo, il suffragio.
ἄμπελος, la vite.
ἔρημος, il deserto.
ἔξοδος, l'vscita.
ἄνοδος, la salita.
περίοδος, il periodo, ò circuito.
μέθοδος, il methodo.
σύνοδος, il concilio.
ἔργον, l'opera.
δένδρον, l'albero.
ζῷον, l'animale.
θηρίον, la bestia
μέτρον, la misura.
ὄνειρον, il sogno.
ὠόν, l'ouo.
γυμνάσιον, Gymnasio o scuola.
σύμβολον, il segno.
μυστήριον, sacraméto
παιδάριον, il fanciullino.
ὀστέον, l'osso.
τέκνον, il figliuolo.
ἆθλον, il premio.

QVARTAE.

ὁ { Νικόλεως, Nicolò; κάλως, la fune grossa da naue.; λεὼς, il popolo; νεὼς la Chiesa; ταὼς, il pauone; λαγὼς, la lepre }

ἡ { κέως, Ceo isola; ἕως, l'aurora; κῶς, Co, isola }

ὁ ἡ { εὔγεως, fertile; ἵλεως, propitio; ἀνίλεως, dispietato; δίκερως, di due corna; πολύκερως, di molte corna; ἀνάπλεως, ripieno }

τὸ { εὔγεων, fertile; ἀνώγεων, il cenacolo ò tinello; βαθύγεων, profondo; χρεῶν, il debito, vel ὁ χρέως.; ἀνάπλεων, ripieno; ἵλεων, propitio }

QVINTAE.

ὁ { πατὴρ, έρος, il padre; σωτὴρ, ῆρος, saluatore; παιὰν, ᾶνος, Peane; αἰθὴρ, έρος, il cielo; πὰν, πανὸς, pane; ἕλλην, ηνος, greco; ποιμὴν, ένος, il pastore; δελφὶν, ῖνος, il Delfino; κλὼν, ωνός, il ramo; Πλάτων, ωνος, Plato; θώραξ, κος, il giubbone, ò corazza; τύμπας, ντος, il battēte; γέλως, τος, il riso; παῖς, δὸς, fanciullo }

ἡ { κύλιξ, κος, il calice; ἑλληνὶς, ίδος, greca; ἑλλὰς, άδος, la Grecia; φρὴν, ενὸς, la mente; ἐσθὴς, τος, la veste; ἁγιότης, ότητος, la santità.; εἰκὼν, όνος, l'imagine; λαίλαψ, πος, la procella; θυγάτηρ, έρος, la figlia.; μήτηρ, έρος, la madre; χάρις, τος, il fauore; καρχηδὼν, ῶνος, Carthagine; ψαλίς, ίδος, la forbice }

ἀπό-

ὁ καὶ ἡ

ἀπάτωρ, ορος, un senza padre
ἀμήτωρ, ορος, chi è senza madre
εὔχαρις, τος, grato
ἄχαρις, sgratiato
φιλόπατρις, ιδος, amico de la patria
ἀλόγιστος, senza discorso
ἀνόητος, stolto
εὔβουλος, considerato
ἄβουλος, temerario

τὸ

σῆμα, τος, il monimēto
στόμα, τος, la bocca
μέλι, τος, il mele
δάκρυ, υος, la lagrima
θαῦμα, la marauiglia
ἄστυ, υος, la rocca
ἧπαρ, ατος, il fegato
ἦτορ, ορος, il cuore
φῶς, φωτὸς, il lume
πρόβλημα, τος, la questione
τύψαν, τος, battente
δέλεαρ, τος, l'esca

Exempla primæ contractæ.

ὁ

Διογένης, Diogene
Σωκράτης, Socrate
Ἀριστοτέλης, Aristot.

ὁ καὶ ἡ

εὐγενής, έος, nobile,
εὐσεβής, pio
ἀσεβής, empio
εὐσθενής, forte
ἀσθενής, infermo
εὐμαθής, docile
ἀμαθής, indocile
εὐτυχής, felice
δυστυχής, infelice
ἀτελής, imperfetto
εὐτελής, parco
εὐμενής, piaceuole
εὐτρεπὴς, apparecchiato
ἀπρεπής, indecente
εὐπρεπής, garbato

τὸ

εὐσεβὲς, pio
ἀσεβὲς, empio
ἀσθενὲς, debole
εὐγενὲς, nobile
γένος, il genere
ἔθος, l'usanza
ἦθος, il costume
ἔπος, la parola
ἔτος, l'anno
ὄρος, il monte
μέρος, la parte
βέλος, il dardo
τέλος, il fine
κράτος, la potenza
ἔπος, la parola
ἔδαφος, il pauimento
πάθος, la passione
σκεῦος, il uaso
ἄλγος, il dolore

SECVNDAE.

ὁ
- ἔχις, la vipera.
- πόσις, il marito.
- μάντις, l'indouino.

ἡ
- λέξις, la dittione.
- ποίησις, la poesia.
- φύσις, la natura.
- πίστις, la fede.
- ἀνάστασις, la resurrettione.
- ἀποθέωσις, la Deificatione.
- φρόνησις, la prudenza.
- κρίσις, il giudicio.

ἡ
- γνῶσις, la cognitione.
- χρίσις, l'vntione
- ὕβρις, l'ingiuria.
- πρόθεσις, la prepositione
- σύνεσις, l'intelletto.
- κρᾶσις, la mescolanza.
- ὄψις, la vista.
- πίστις, la fede.

τὸ
- στίμμι, l'antimonio.
- πέπερι, il pepe.

TERTIAE.

ὁ
- ὀδυσσεύς, Vlysse.
- ἀχιλλεύς, Achille,
- ἱερεύς, il sacerdote.
- ἁλιεύς, il pescatore.
- τοκεύς, il parente.
- γονεύς, il genitore.

ὁ
- νομεύς, il pastore.
- γραμματεύς, il notaro
- ἀλεξανδρεύς, Alessandrino.
- φωκεύς, Phocese
- Θησεύς, Theseo.
- ὀρφεύς, Orfeo.

QVARTAE & QV[INT]AE.

ἡ	ἠὼς, l'aurora	τὸ	κρέας, la carne
	ἀλεκτὼ, furia		γῆρας, la uecchiezza
	μαντὼ, manto		πέρας, il fine
	πειθὼ, efficacia in persuadere		γέρας, il premio
	Σαπφὼ, Sappho		σέλας, lo splendore
	Κλειὼ, Clio		δέπας, la coppa.
	Διδὼ, Dido		
	φειδὼ, la parsimonia		

De formationibus adiectiuorum.

Pro media claße Grammaticæ.
Caput V.

ADMONITIO.

HAEC quoque tria capita quæ sequuntur tametsi præcedunt coniugationes verborum, quoniam ad nomina, & pronomina pertinent, vt natura ordo seruetur; expedire tamen videtur, vt prius à tyronibus verba saltem barytona ediscantur, quam vt hæc attingantur: quæ ipsa ne omnia quidem erunt ad verbum ediscenda: sed pronomina dumtaxat, & si qua præterea prudentes magistri censuerint. Exercendi certe sunt in singulis diligenter, & monendi ad quam quodque declinationem referatur. Ergo hæc ad secundam dumtaxat seu mediam Grammaticæ classem pertinebunt.

1 Masculi[illegible]n ος, faciunt fœmininum in η, neutrum in ον, ὁ καλ[illegible]λὴ, τὸ καλὸν, pulcher, a, um. Præter ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, [illegible]alia, aliud, & horum similia quædam, de quibus in [illegible] declinatione simplicium.

Exceptio.

Finita i[illegible]rum, aut ρος, habent fæmininum in α, ὁ ἅγιος, sanctus, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον. ὁ ἀνθηρὸς, floridus, fiorito. ἡ ἀνθηρά, τὸ ἀνθηρόν. Præter ὁ ὄγδοος, octauus, ἡ ὀγδόη, τὸ ὄγδοον, ὁ ἁπλόος, simplex, ἡ ἁπλόη, τὸ ἁπλόον, & reliqua ab ἁπλόος composita

---

2 Quartæ declinationis commune ως, neutrum habet ων, ὁ καὶ ἡ εὔγεων, τὸ εὔγεων, fertilis, fertile.

3 Masculina in ας, faciunt fœmininum in αινα, Neutrũ in αν, ὁ μέλας, niger, ἡ μέλαινα, τὸ μέλαν. Excipe, ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, omnis: cum compositis, ἅπας, omnis: σύμπας, vniuersus, ogn'uno, & participia, ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν. Item ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, magnus.

4 Masculina in εις, faciunt fœmininum in εσσα, neutrum in εν, ὁ χαρίεις, ἡ χαρίεσσα, τὸ χαρίεν, uenustus, garbato.

5 Masculina in υς, oxytona, formant femininum in εια neutrum in υ, ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδὺ, iucundus, diletteuole. Excipe, ὁ πολὺς, multus, ἡ πολλὴ, τὸ πολύ.

6. Communia in { ην, ων, ης, ις, υς, ους } faciunt neutrum in {
- εν: ὁ καὶ ἡ τέρην, τὸ τέρεν, tener, tenero.
- ον: ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὔδαιμον, felix beato.
- ες: ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, uerus.
- ι: ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι, lepidus, gratioso.
- υ: ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, non lacrymans.
- ουν: ὁ καὶ ἡ δίπους, τὸ δίπουν, bipes.

7 Sunt

Sunt & quædam ſubſtantiua, quæ fæmininum habent: ὁ λέων, leo, ἡ λέαινα, leæna: la leoneſſa, ὁ θεράπων ἡ θεράπαινα, il ſeruidore, la fanteſca, ὁ βασιλεύς, ἡ βασίλισσα rex, regina: ὁ ἄναξ, ἡ ἄνασσα, rex, regina: ὁ δεσπότης, ἡ δέσποινα, herus, hera, il padrone, &c.

De gradibus comparationibus.

Pro media claſſe Grammaticæ.
Caput VI.

COmparatio duplex eſt, regularis, & irregularis.

2 Regularis habet has in poſitiuo terminationes, ας, ης, υς, ις, ος, ξς, ων.

3 Comparatiuus maſculinus in τερος, ſuperlatiuus in τατος, Femininus in τέρα, τάτη.

Neuter exit in τερον, & τατον, ut in ſequentibus exemplis apparet.

Ας. μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
μέλαινα, μελαντέρα, μελαντάτη, nigra
μέλαν, μελάντερον, μελάντατον, nigrum.
Sic τάλας, miſer, ταλάντερος, ταλάντατος.

ης. ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, uerus.

υς. εὐρὺς, εὐρύτερος, εὐρύτατος, latus, largo.

εις. χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, uenuſtus, gratioſo.

ος. σοφὸς, σοφώτερος, σοφώτατος, ſapiens, ſauio.

ξς. ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, ſimplex.

ων εὐδαίμων, έστερος, εὐδαιμονέστατος, fœlix, beatò.

Irregulariter comparantur.

ἀγαθός, bonus { ἀμείνων, melior, ἀγαθώτατος, optimus. | ἀρείων, ἄρειστος. | βελτίων, βέλτιστος. | κρείττων, κράτιστος. | λωίων, λῷστος.

κακός, malus { κακίων, peior. κάκιστος, pessimus. | χείρων, χείριστος. | χερείων.

μέγας, μείζων, μέγιστος, magnus, maior, maximus.
μεγάλη, μείζων, μεγίστη,
μέγα, μεῖζον, μέγιστον.

μικρός, paruus { μικρότερος, minor. μικρότατος, minimus. | ἐλάττων, ἐλάχιστος. | ἥττων. | μείων,

καλός, καλλίων, κάλλιστος, pulcher.
αἰσχρός, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Φίλος, amicus, φίλτερος, φίλτατος, per syncopen, pro φιλώτερος, φιλώτατος.
ἐχθρός, ἐχθίων, ἔχθιστος. inimicus.
πολύς, πλείων, πλεῖστος, multus.
ῥάδιος, ῥάων, ῥᾷστος, facilis.
λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος, proprius.
βαθύς, βαθίων, βάθιστος, profundus.
βαθεῖα, βαθίων, βαθίστη, profunda.
βαθύ, βάθιον, βάθιστον, profundum.
γλυκύς, γλυκίων, γλύκιστος, dulcis.
ἡδύς, ἡδίων, ἥδιστος, suauis, & horum similia oxytona in υς quæ per υτερος, & υτατος, & per ιων, & ιστος, comparantur.

Pro media claſſe Grammaticæ.
Caput VII.

TRia ſunt pronomina primitiua, ἐγὼ, σὺ, οὗ, ego, tu, ſui, io, tu, di ſe.

Paradigma primæ perſonæ.

Sing. N. ἐγώ, ego. G. ἐμοῦ, mei. D. ἐμοί, mihi. A. ἐμέ, me. Et per aphæreſin μοῦ, μοί, μέ.

Dual. N & A. νῶ, nos duo. G. & D. νῷν, noſtrum duorum, vel duobus noſtrum.

Plur. N. ἡμεῖς, nos. G. ἡμῶν, noſtrum, vel noſtri. D. ἡμῖν, nobis. A. ἡμᾶς, nos.

Paradigma ſecundæ perſonæ.

Sing. N. σύ, tu. G. σοῦ, tui. D. σοί, tibi. A. σέ, te.

Dual. N. & A. σφῶ, vos duo. G. & D. σφῷν, veſtrum duorum, vel duobus veſtrum.

Plur. N. ὑμεῖς, vos. G. ὑμῶν, veſtrum, vel veſtri. D. ὑμῖν, vobis. A. ὑμᾶς, vos.

Paradigma tertiæ perſonæ.

Sing G. οὗ, ſui. D. οἷ, ſibi. A. ἕ, ſe.

Dual. N. & A. σφὲ. G. & D. σφίν, ſui duorũ, vel ſibi duobus

Plur. N. σφεῖς. G. σφῶν, ſui. D. σφίσι, ſibi. A. σφᾶς, ſe.

Pronomina poſſeſſiua.

Octo ſunt poſſeſſiua, ἐμός, ἐμή, ἐμόν, meus, mea, meum. σός, σή, σόν, tuus, tua, tuum: ὅς, ἥ, ὅν, ſuus ſua ſuum: νωΐτερος, noſter de duobus: σφωΐτερος, veſter de duobus: ἡμέτερος, noſter: ὑμέτερος, veſter: σφέτερος, ſuus. Maſculina declinantur, vt λόγος, fœminina in η, vt τιμή, in α, vt ἡμέρα, neutra vt ξύλον.

Pronomina demonstratiua

Demonstratiua duo sunt οὗτος, hic ἐκεῖνος, ille, & hoc modo inflectuntur.

Singularis numerus.

Nom οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc, questi, questa, questo.
G. τούτου, ταύτης, τούτου, huius, di questo, di questa, di questo.
D τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, huic, à questo, a questa, a questo.
A. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο, hũc, hãc, hoc, questo, questa, questo.
Voc. ὦ οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

Dualis numerus.

Nom. Ac. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω, hi, hæ, hæc duo, vel duæ, questi due.
Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν, horum, harum, horũ, duorum, di questi due, &c.

Pluralis numerus.

Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, hi, hę, hæc, questi, queste.
G. τούτων, horum per omnia genera, di questi, di queste.
D. τούτοις, ταύταις, τούτοις, his, a questi, a queste.
Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα, hos, has, hæc, questi, queste.
Voc. ὦ οὗτοι, αὗται, ταῦτα.

Masculinum ἐκεῖνος, ille. Femininum ἐκείνη.
Neutrum ἐκεῖνο, ut ὁ λόγος, ἡ τιμή, τὸ ξύλον.
Relatiuum pronomen unum est, αὐτός, αὐτή, αὐτό, is, ea id, uel ipse, ipsa, ipsum, egli, ella, quello.
Et cum articulo, ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό, idem, eadem idem, il medesimo, lo stesso, la stessa, &c.
Ab hoc tria nascuntur composita, ἐμαυτοῦ, meiipsius, σεαυτοῦ, tuiipsius, ἑαυτοῦ, suiipsius, di me stesso, &c.

Pronomina composita.

Composita primæ, & secundæ personæ inflectuntur tantum in singulari, carentq. nominatiuo.

ἐμαυτοῦ

ἐμαυτοῦ.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, meiipſius, di me ſteſſo.
Dat. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῷ, mihiipſi. a me ſteſſo.
Acc. ἐμαυτὸν, ἐμαυτὴν, ἐμαυτό, meipſum, meipſam, meipſum, me ſteſſo, me ſteſſa, &c.

σεαυτοῦ.

Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, tuiipſius, di te ſteſſo.
Dat. σεαυτῷ, σεαυτῇ, σεαυτῷ, tibiipſi.
Accuſ. σεαυτόν, σεαυτήν, σεαυτό, teipſum, teipſam.

ἑαυτοῦ.

Compoſitum tertiæ perſonæ in ſingulari & plurali inflectitur.

In ſingulari.

Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ, ſuiipſius, di ſe ſteſſo.
Dat. ἑαυτῷ, ἑαυτῇ, ἑαυτῷ, ſibiipſi, a ſe ſteſſo, &c.
Acc. ἑαυτόν, ἑαυτήν, ἑαυτό, ſeipſum, ſeipſam.

In ſingulari.

Gen. ἑαυτῶν, & σφῶν αὐτῶν, ſuiipſorũ, per omnia genera.
Dat. ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς, ἑαυταῖς, & σφίσιν αὐταῖς, ἑαυτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς, ſibiipſis, a ſe ſteſsi.
Acc. ἑαυτούς, & σφᾶς αὐτούς, ἑαυτάς, & σφᾶς αὐτάς, ἑαυτά, ſe ipſos, ſeipſas, ſeipſa, ſe ſteſſi.

DE VERBO SVBSTANTIVO.

De Coniugationibus Barytonis.

Pro infima claſſe Grammaticæ. Cap. VIII.

ADMONITIO.

Quoniam & verba barytona, verbo ſubſtantiuo alicubi ſupplentur, & paulo prouectioribus nonnihil etiam in ſecunda, ſeu intermedia claſſe Grammaticæ ex facili aliquo ſcriptore interpretandum proponitur: vtrique rei prope neceſſarium videtur, ſi in ipſo veſtibulo verborum barytonorum ſub-

substantiuum verborum ita collocetur, vt nudum à tyronibus edificatur.

Verbum substantiuum εἰμί, ita declinabitur.

Indicatiui modi tempus præsens.

Sing. εἰμί, io sono, εἶ, tu sei. ἐστί, quello è.
Dual. ἐστόν, voi due sete, ἐστόν, quei due sono.
Plur. ἐσμέν, noi siamo, ἐστέ, voi sete, εἰσί, quelli sono.

Præteritum imperfectum.

Sing. ἦν, io ero, ἦς, tu eri, ἦν, quello era.
Dual. ἦτον, voi due erauate, ἤτην, quelli due erano.
Pl. ἦμεν, noi erauamo, ἦτε, voi erauate, ἦσαν, quelli erano.

Plusq. perf. pass.

Sing. ἤμην, io ero stato, ἦσο, tu eri stato, ἦτο, quell'era stato.
Dual. ἤμεθον, noi due erauamo stati, ἦσθον, voi due erauate stati, ἤσθην, quei due erano stati.
Plur. ἤμεθα, noi erauamo stati, ἦσθε, voi erauate stati, ἦντο, quelli erano stati.

Futurum.

Sing. ἔσομαι, io sarò, ἔσῃ, tu sarai, ἔσεται, & sincope, ἔσται, quello sarà.
D. ἐσόμεθον, noi due saremo, ἔσεσθον, voi due sarete. ἔσεσθον, quei due saranno.
Plur. ἐσόμεθα, noi saremo, ἔσεσθε, voi sarete, ἔσονται, quei saranno.

Imperatiui præsens.

Sing. ἴσθι, vel ἔσο, sij tu, ἔστω, sia quello.
D. ἔστον, siate voi due, ἔστων, quei due siano.
P. ἔστε, siate voi, ἔστωσαν, siano quelli.

Optatiui

Optatiui præsens.

S.εἴθε εἴην, fuſs'io,& Dio voleſſe,che io fuſſi,εἴης,tu fuſſi,εἴη,quello fuſſe.
D.εἴητον,voi due fuſte,εἰήτην,quei due fuſſero
P.εἴημεν,noi fuſſimo, εἴητε, voi fuſte, εἴησαν. & ſyncope , εἶεν,quelli fuſſero.

Futurum.

Sing.εἴθε ἐσοίμην, Dio voglia ch'io ſia,ἔσοιο,tu ſia,ἔσοιτο, quello ſia.
Dual.ἐσοίμεθον,noi due ſiamo,ἔσοισθον,voi due ſiate,ἐσοίσθην,quei due ſiano.
Plur.ἐσοίμεθα,noi ſiamo,ἔσοισθε,voi ſiate, ἔσοιντο, quelli ſiano.

Coniunctiui præſens.

S.ἐὰν ὦ,s'io ſia, ᾖς tu ſia, ᾖ quello ſia.
D.ἦτον, voi due ſiate, ἦτον,quei due ſiano.
plur. ὦμεν,noi ſiamo,ἦτε,voi ſiate,ὦσι,quelli ſiano.

Infinitiui præſens
εἶναι,eſſere,ò ch'io ſono,tu ſei , &c.,
Futurum,ἔσεσθαι,douer eſſere,ò ch'io ſarò,&c.
Participij præſ M.ὁ ὤν,colui che è,τοῦ ὄντος,di quel che è.
F.ἡ οὖσα,quella che è,τῆς οὔσης,di quella che è.
N.τὸ ὄν,quello che è,τοῦ ὄντος,di quel che è.
Futurum M.ὁ ἐσόμενος,colui che ſarà,τοῦ ἐσομένου,di colui che ſarà.Fem.ἡ ἐσομένη,quella che ſarà,τῆς ἐσομένης,di quella che ſarà.N.τὸ ἐσόμενον,quel che ſarà,τοῦ ἐσομένου, di quel che ſarà.

Coniugationes barytona sunt sex, distincta litteris characteristicis, tanquam notis quibusdam & signis; qua littera diligenter in præsenti, futuro, & præterito perfecto obseruanda sunt. ab his enim tribus temporibus reliqua pendent.

Characteristicæ primę Coniugationis.

	Præsentis		Futuri		Præteriti
π	τέρπω	ψ	τέρψω,	φ	τέτερφα, delecto.
β	λείβω		λείψω		λέλειφα. libro
φ	γράφω		γράψω		γέγραφα, scribo
πτ	τύπτω		τύψω		τέτυφα, verbero.

Characteristicę secundæ Coniugationis.

γ	λέγω	ξ	λέξω	χ	λέλεχα, dico
κ	πλέκω		πλέξω		πέπλεχα, plecto
χ	τρέχω		θρέξω		τέθρεχα, curro,
κτ	τίκτω		τέξω		τέτεχα, pario

Characteristicæ tertiæ Coniugationis.

δ	ᾄδω	σ	ᾄσω	κ	ᾖκα, cano
τ	ἀνύτω		ἀνύσω		ἤνυκα, perficio
θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα, impleo

Cha-

Characteriſticæ quartæ coniugationis.

ζ	παίζω	ξ	παίξω	χ	πέπαιχα, ludo
σσ	ὀρύσσω		ὀρύξω		ὤρυχα, fodio
ζ	φράζω	σ	φράσω	κ	πέφρακα, dico
σσ	πλάσσω		πλάσω		πέπλακα, fingo

Characteriſticæ quintæ coniugationis.

λ	ψάλλω	λ	ψαλῶ	κ	ἔψαλκα, pſallo, cano
μ	νέμω	μ	νεμῶ		νενέμηκα, diſtribuo.
ν	φαίνω	ν	φανῶ		πέφαγκα, oſtendo
ρ	σπείρω	ρ	σπερῶ		ἔσπαρκα, ſero
μν	τέμνω	μ	τεμῶ		τετέμηκα, ſcindo.

Cha-

Characteristicæ sextæ Coniugationis.

α	γελάω	σ	γελάσω	κ	γεγέλακα, rideo
ε	τελέω		τελέσω		τετέλεκα, finio
ι	τίω		τίσω		τέτικα, honoro
ο	ὀμόω		ὀμόσω		ὤμοκα, iuro
υ	δύω		δύσω		δέδυκα, ingredior
ω	ῥώω		ῥώσω		ἔρρωκα, roboro
αι	παίω		παίσω		πέπαικα, ferio
αυ	ψαύω		ψαύσω		ἔψαυκα, tango
ει	σείω		σείσω		σέσεικα, quatio
ευ	ἱππεύω		ἱππεύσω		ἵππευκα, equito
οι	οἴω		οἴσω		ᾦκα, fero
ȣ	κρούω	σ	κρούσω	κ	κέκρουκα, pulso
υ	ὀπύω		ὀπύσω		ὤπυκα, vxorem habeo.

Paradigma Verbi actiui.

Indicatiui præsens.

S.τύπτω, τύπτεις, τύπτει, io batto, tu batti, quello batte,
D.τύπτετον, voi due battete, τύπτετον, quelli battono.
Plur.τύπτομεν, noi battiamo, τύπτετε, voi battete, τύπτουσι, quelli battono.

ADMONITIO.

1 *Quanquam sex dicuntur esse Barytonorum coniugationes, differunt tamen solis characteristicis litteris, & in terminationibus conueniunt, quod secus fit apud Latinos. Quo circa qui verbum τύπτω nouit inflectere, facilè quoduis aliud barytonum inflectet, Quæ caussa est, cur vnum duntaxat paradigma præscribi soleat.*

2 *Formationes quæuis facillimæ huc è Grammatica translatæ, non tamen videntur initio rudibus adhuc omnino discipulis proponendæ: sed vbi semel saltem totum verbum barytonum ediscendo decurrerint. Quum deinde recurrendum erit, tum vero quam maximè rudi Minerua, nullis propemodum exceptionibus additis, ostendentur.*

3 *Magister singulis personis iubebit discipulos vernaculas voces adiungere potius, quam Latinas, quo facilius deinde illas in scriptoribus agnoscant.*

ADNOTATIONES.

1 Nullum tempus actiuæ terminationis habet primam personam dualis numeri.

2 In præsenti, perfecto, futuris indicatiui, & in toto coniunctiuo, secunda, ac tertia dualis est eadem, in cæteris diuersæ.

Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε, io batteuo, &c.
D. ἐτύπτετον, voi due batteuate, ἐτυπτέτην.
plur. ἐτύπτομεν, noi batteuamo. ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

1 Formatur a præsenti ω, mutato in ον, & præfixo augmento syllabico ε.

2 Augmentum duplex est syllabicum & temporale. Syllabicum conuenit verbis a consonante inchoatis. τύπτω, ἔτυπτον. γράφω, ἔγραφον, scribo.

3 Temporale augmentum habent illa verba, quæ inchoantur à vocali, aut diphthongo mutabili; quæ autem vocales, & diphthongi mutentur, & in quas; cernis in hac tabula.

Vocales	Mutabiles	α ε ο	in	η. ἀνύω, ἤνυον, perficio. η. ἐλεύθω, ἤλευθον, venio. ω. ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo.
Diphthógi	Mutabiles	αι αυ οι ᾳ	in	ῃ. αἴρω, ᾖρον, tollo. ηυ. αὐξαίνω, ηὔξανον augeo. ῳ. οἰκίζω, ᾤκιζον, ædifico. ῃ. ᾄδω, ᾖδον, cano.

Præteritum perfectum.

Sing. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε, verberaui, io ho battuto.
Dual. τετύφατον, voi due hauete battuto, τετύφατων.
Pl. τετύφαμεν, noi habbiamo battuto, τετύφατε, τετύφασι.

1 Idem est initium imperfecti, perfecti, plusquam perfecti, & vtriusq. Aoristi, si verbum inchoetur à vocali, aut diphthongo, vel etiàm a duabus consonantibus, quarum posterior non

sit

ſit liquida, vel a duplici ζ, ξ, ψ, ἀνύω, perficio, ἤνυον, ἤνυκα, ἠνύκειν, αἴρω, tollo, ἦρον, ἦρκα, ἤρκειν, σπείρω, ſero, ἔσπειρον, ἔσπαρκα, ἐσπάρκειν, ζέω, ἔζεον, ἔζεκα, ψάλλω, pſallo, ἔψαλλον, ἔψαλκα.

2 Quod ſi verbum inchoetur ab vna conſonante ſimplici, vel à muta, & liquida; in pręterito répetitur prima conſonans præſentis: τύπτω, verbero, ἔτυπτον, τέτυφα: γράφω, ſcribo, ἔγραφον, γέγραφα.

Pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, io haueuo battuto, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
D. ἐτετύφειτον, voi due haueuate battuto, ἐτετυφείτην.
plur. ἐτετύφειμεν, noi haueuamo battuto, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Formatur a perfecto, mutando α, in ειν. Si perfectum inchoetur à conſonante: præponitur ε, τέτυφα, ἐτετύφειν, alias idem eſt vtriuſq. principium, ἤνυκα, perfeci, ἠνύκειν.

Aoriſtus primus.

S. ἔτυψα, io battei, ἔτυψας, tu batteſti, ἔτυψε, quello battè.
D. ἐτύψατον, voi due batteſte, ἐτυψάτην, quei due batterono.
plu. ἐτύψατον, noi battemmo, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

---

1 Characteriſtica Aoriſti primi eadem eſt quæ futuri, à quo etiam formatur, conuerſo ω, in α, & præpoſito augmento τύψω, ἔτυψα.

2 Penultima Aoriſti primi eadem eſt quæ futuri, ſemperq. natura, aut poſitione longa, παίω, offendo, ἔπαισα, λέγω, ἔλεξα, dico.

3 *In quinta coniugatione, qua penultimam futuri breuem habet, mutanda sunt vocales futuri, ut hic vides.*

α	in	η	ψάλλω, cano, ψαλῶ, ἔψηλα, cantai.	
αι		η	μιαίνω, maculo, μιανῶ ἐμίηνα, Atticè.	
αι		α	μιαίνω, μιανῶ, ἐμίανα, communiter, ;	
ει		ει	σπείρω, fero. σπερῶ, ἔσπειρα, ...	
ε		ει	στέλλω, mitto, στελῶ, ἔστειλα, mandai.	

Reliquæ vocales manent immutatæ.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, io battei, tu battesti, quel battè.
D. ἐτύπετον, voi due batteste, ἐτυπέτην, quei due batterono,
P. ἐτύπομεν, noi battemmo, ἐτύπετε, voi batteste, ἔτυπον.

Penultima Aoristi secundi breuis est, ac ferme vna ex ancipitibus: sic autem mutantur vocales, & diphtongi præsentis.

η	in	α	λήβω, ἔλαβον, accepi, presi.
ω			τρώγω, ἔτραγον, comedi, mangiai.
αι			καίω, ἔκαον, vssi, abbruciai.
αυ			παύω, ἔπαον, sedaui, quietai.
ε	in	α	δέρω. ἔδαρον, excoriaui, scorticai.
ευ		ο	ἀκούω, ἤκοον, audiui vdij.
ευ		υ	φεύγω, ἔφυγον. fugi fuggij
ει		ι	λείπω, ἔλιπον, reliqui, lasciai.

A D M O N I T I O.

Quum significatio Aoristi vtriusque sit eadem, & quidem in Indicatiuo certe, frequentior præteriti perfecti, indefiniti tamen, vt plerique censent; Italica vox videtur vtrique respondere, quæ huiusmodi quandam indefiniti præteriti vim habet, feci, amai, dissi, lessi, credei, sperai, facesti amasti, dicesti, leggesti, credesti, sperasti, *cuiusmodi Perfecti Italicæ voces si diligentius considerentur, vt Aoristi Græci*

ei ferme naturam penitus exprimunt, ita nomen quoque nā cifcuntur, fi à præterito perfecto diftinguantur.

Futurum primum.

Sin. τύψω, τύψεις, τύψει, io batterò, &c.
D. τύψετον. τύψετον, voi due batterete, &c.
Plur. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι, noi batteremo, &c.

Futurum fecundum.

Sing. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ, io batterò.
Dual. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
Plur. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Fit ab Aorifto fecundo mutato ον, in ω, & ablato augmento.

IMPERATIVI.

Præfens, & imperfectum.

Sing. τύπτε, τυπτέτω, batte tu.
Dual. τύπτετον, τυπτέτων.
Plur. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

A præf. indic. τύπτω, ω, in ε.

Nam extra Indic. fingula tempora formantur ab ijfdem temporibus Indicatiui.

Perfectum & plufquam perfectum.

Sing. τέτυφε, τετυφέτω, habbi tu battuto.
Dual. τετύφετον, τετυφέτων.
Plur. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

A perf. indic. τέτυφα, α, in ε.

Præteritum perfectum vbique feruat augmentum. Aorifti verò extra indicatiuum minime.

Aoriftus primus.

Sing. τύψον, τυψάτω, batte, ò batterai tu.
Dual. τύψατον, τυψάτων.
Plur. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristi extra indicatiuum non retinent augmentum.
Ab Aor. 1. ind. ἔτυψα, α, in ον.

Aoristus secundus.

Sing. τύπε. τυπέτω, batte, ò batterai tu.
Dual τύπετον. τυπέτων.
Plur. τύπετε. τυπέτωσαν.

Imperatiuus caret prima persona, caret etiam futuro, cuius loco vsurpatur Aoristus.
Ab Aor. 2. Indic. ἔτυπον, ον, in ε.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S εἴθε τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι, Dio voglia ch'io batta, ò Dio volesse ch'io battessi.
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Ab indic. τύπτω, ω, in οιμι.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, Dio voglia ch'io habbia battuto, ò Dio volesse ch'io hauesse battuto, &c.
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
Plur. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

τέτυφα, α, in οιμι.

Aoristus primus.

S. εἴθε τύψαιμι, τύψαις τύψαι
Dual. τύψαιτον, τυψαίτην.
plur. τύψαιμεν, τυψαιτε, τύψαιεν.

ἔτυψα, ablato augmento, α, in αιμι.

Aoriſts

Aoristus secundus.

Sing. εἴθε τύποιμι, τύποις, τύποι.
D. τύποιτον, τυποίτην.
Plur τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

ἔτυπον, abiecto augmento, ον, in οιμι.

Futurum primum.

S. εἴθε τύψοιμι, τύψοις, τύψοι Dio voglia ch'io batta.
D τύψοιτον, τυψοίτην.
plur. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

τύψω, ω, in οιμι.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.
D. τυποῖτον, τυποίτην.
plur. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

τυπῶ, ῶ, in οῖμι.

Aoristus Aeolicus.

S. εἴθε τύψεια, τύψειας, τύψειε, se io battessi, ò hauessi battuto.
D. τυψείατον, τυψειάτην.
plur. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Ab ἔτυψα, remoto augmento, & inserto, ει, ante α, cæterũ eadem plane flectitur ratione, vt indicatiuo.

Penultima in optatiuis est οι, sed primus Aoristus actiuus habet. αι

Secundum futurum circumflectit vltimam.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ, s'io batto, ò battessi.
Dual. τύπτητον, τύπτητον.
plur. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Ab indic. τύπτω.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ, s'io habbi, ò hauessi battuto.
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

τέτυφα, α, in ω.

Aoristus Primus.

S. ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, s'io batto, ò s'haurò battuto.
Dual. τύψητον, τύψητον.
Plur. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

ἔτυψα, α, in ω, reiecto augmento.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
Dual. τύπητον, τύπητον.
Plur. τύπωμην, τύπητε, τύπωσι.

ἔτυπον, ον, in ω, augmento remoto.

Hic quoque vt in imperatiuo, Aoristus etiam Futuri munere fungitur.

Primæ personæ, & tertia pluralis habét, ω, secunda, & tertia singularis, ῃ, diphthongum, cæteræ, η, vocalem.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτειν, battere.

τύπτω, ω in ειν.

perf.

Perf.& plusq. τετυφέναι,hauer battuto.

τετυφα,α,in έναι.

Aor.1.τύψαι,batter,o hauer battuto.

ἔτυψα,abiecto augmento,addito ι.

Aor.2.τυπεῖν.

ἔτυπον,abiecto augmento,ον,in εῖν.

Futur.1.τύψειν,hauer à battere.

τύψω,ω,in ειν,

Fut.2.τυπεῖν.

τυπῶ,ω,in εῖν.

Participij præsens,& imperfectum.

ὁ τύπτων,τοῦ τύπτοντος,colui che batte.
ἡ τύπτουσα,τῆς τυπτούσης.
τὸ τύπτον,τοῦ τύπτοντος.

τύπτω,addito ν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

ὁ τετυφὼς,τοῦ τετυφότος quel che ha battuto,&c.
ἡ τετυφυῖα,τῆς τετυφυίας.
τὸ τετυφὸς,τοῦ τετυφότος,

τέτυφα,α,in ώς.

Aoristus Primus.

ὁ τύψας,τοῦ τύψαντος,colui che batte.
ἡ τύψασα,τῆς τυψάσης.
τὸ τύψαν,τοῦ τύψαντος.

ἔτυψα,ablato augmento addito ς.

Aoristus secundus.

ὁ τυπών,τοῦ τυπόντος quel che batte.
ἡ τυποῦσα,τῆς τυπούσης. τὸ τυπὸν,τοῦ τυπόντος.

τὸ

substantiuum verborum ita collocetur, vt nudum à tyronibus ediscatur.

Verbum substantiuum εἰμί, ita declinabitur.

Indicatiui modi tempus præsens.

Sing. εἰμί, io sono, εἶ, tu sei. ἐστί, quello è.
Dual. ἐστόν, voi due sete, ἐστόν, quei due sono.
Plur. ἐσμέν, noi siamo, ἐστέ, voi sete, εἰσί, quelli sono.

Præteritum imperfectum.

Sing. ἦν, io ero, ἦς, tu eri, ἦν, quello era.
Dual. ἦτον, voi due erauate, ἤτην, quelli due erano.
Pl. ἦμεν, noi erauamo, ἦτε, voi erauate, ἦσαν, quelli erano.

Plusq. perf. pass.

Sing. ἤμην, io ero stato, ἦσο, tu eri stato, ἦτο, quell'era stato.
Dual. ἤμεθον, noi due erauamo stati, ἦσθον, voi due erauate stati, ἤσθην, quei due erano stati.
Plur. ἤμεθα, noi erauamo stati, ἦσθε, voi erauate stati, ἦντο, quelli erano stati.

Futurum.

Sing. ἔσομαι, io sarò, ἔσῃ, tu sarai, ἔσεται, & sincope, ἔσται, quello sarà.
D. ἐσόμεθον, noi due saremo, ἔσεσθον, voi due sarete. ἔσεσθον, quei due saranno.
Plur. ἐσόμεθα, noi saremo, ἔσεσθε, voi sarete, ἔσονται, quei saranno.

Imperatiui præsens.

Sing. ἴσθι, vel ἔσο, sij tu, ἔστω, sia quello.
D. ἔστον, siate voi due, ἔστων, quei due siano.
P. ἔστε, siate voi, ἔστωσαν, siano quelli.

Optatiui

Optatiui præsens.

S.εἴθε εἴην, fuſs'io,& Dio voleſſe,che io fuſſi,εἴης,tu fuſſi,εἴη,quello fuſſe.
D.εἴητον,voi due fuſte,εἰήτην,quei due fuſſero
P.εἴημεν,noi fuſſimo, εἴητε,voi fuſte, εἴησαν. & ſyncope, εἶεν,quelli fuſſero.

Futurum.

Sing.εἴθε ἐσοίμην, Dio voglia ch'io ſia,ἔσοιο,tu ſia,ἔσοιτο, quello ſia.
Dual.ἐσοίμεθον,noi due ſiamo,ἔσοισθον,voi due ſiate,ἐσοίσθην,quei due ſiano.
Plur.ἐσοίμεθα,noi ſiamo,ἔσοισθε,voi ſiate, ἔσοιντο, quelli ſiano.

Coniunctiui præſens.

S.ἐὰν ὦ,s'io ſia, ᾖς tu ſia, ᾖ quello ſia.
D.ἦτον, voi due ſiate, ἦτον,quei due ſiano.
plur. ὦμεν,noi ſiamo,ἦτε,voi ſiate,ὦσι,quelli ſiano.

Infinitiui præſens

εἶναι,eſſere,ò ch'io ſono,tu ſei, &c.,
Futurum,ἔσεσθαι,douer eſſere,ò ch'io ſarò,&c.
Participij præſ M.ὁ ὤν,colui che è,τοῦ ὄντος,di quel che è.
F.ἡ οὖσα,quella che è,τῆς οὔσης,di quella che è.
N.τὸ ὄν,quello che è,τοῦ ὄντος,di quel che è.
Futurum M.ὁ ἐσόμενος,colui che ſarà,τοῦ ἐσομένου,di colui che ſarà.Fem.ἡ ἐσομένη,quella che ſarà,τῆς ἐσομένης,di quella che ſarà.N.τὸ ἐσόμενον,quel che ſarà,τοῦ ἐσομένου, di quel che ſarà.

Coniugationes barytona sunt sex, distincta litteris characteristicis, tanquam notis quibusdam & signis; qua littera diligenter in prasenti, futuro, & praterito perfecto obseruanda sunt. ab his enim tribus temporibus reliqua pendent.

Characteristicæ primę Coniugationis.

	Præsentis		Futuri		Præteriti
π					
β	τέρπω		τέρψω,		τέτερφα, delecto.
φ	λείβω	ψ	λείψω	φ	λέλειφα. libro
πτ	γράφω		γράψω		γέγραφα, scribo
	τύπτω		τύψω		τέτυφα, verbero.

Characteristicę secundæ Coniugationis.

γ	λέγω		λέξω		λέλεχα, dico
κ	πλέκω	ξ	πλέξω	χ	πέπλεχα, plecto
χ	τρέχω		θρέξω		τέθρεχα, curro,
κτ	τίκτω		τέξω		τέτεχα, pario

Characteristicæ terti æ Coniugationis.

δ	ᾄδω		ᾄσω		ᾖκα, cano
τ	ἀνύτω	σ	ἀνύσω	κ	ἤνυκα, perficio
θ	πλήθω		πλήσω		πέπληκα, impleo

Cha-

Characteristicæ quartæ coniugationis.

ζ	παίζω	ξ	παίξω	χ	πέπαιχα, ludo
σσ	ὀρύσσω		ὀρύξω		ὤρυχα, fodio

ζ	φράζω	σ	φράσω	κ	πέφρακα, dico
σσ	πλάσσω		πλάσω		πέπλακα, fingo

Characteristicæ quintæ coniugationis.

λ	ψάλλω	λ	ψαλῶ	κ	ἔψαλκα, psallo, cano
μ	νέμω	μ	νεμῶ		νενέμηκα, distribuo.
ν	φαίνω	ν	φανῶ		πέφαγκα, ostendo
ρ	σπείρω	ρ	σπερῶ		ἔσπαρκα, sero
μν	τέμνω	μ	τεμῶ		τετέμηκα, scindo.

Characteristicæ sextæ Coniugationis .

α	γελάω	γελάσω	γέγελακα	rideo
ε	τελέω	τελέσω	τετέλεκα	finio
ι	τίω	τίσω	τέτικα	honoro
ο	ὀμόω	ὀμόσω	ὤμοκα	iuro
υ	δύω	δύσω	δέδυκα	ingredior
ω	ῥώω	ῥώσω	ἔρρωκα	roboro
αι	παίω	παίσω	πέπαικα	ferio
αυ	ψαύω	ψαύσω	ἔψαυκα	tango
ει	σείω	σείσω	σέσεικα	quatio
ευ	ἱππεύω	ἱππεύσω	ἵππευκα	equito
οι	οἴω	οἴσω	ᾦκα	fero
ου	κρούω	κρούσω	κέκρουκα	pulso
υι	ὀπυίω	ὀπυίσω	ὤπυικα	vxorem habeo.

(σ) (κ)

Paradigma Verbi actiui.

Indicatiui præsens.

S.τύπτω,τύπτεις,τύπτει,io batto,tu batti,quello batte,
D.τύπτετον,voi due battete,τύπτετον,quelli battono.
Plur.τύπτομεν,noi battiamo,τύπτετε, voi battete,τύπτουσι, quelli battono.

ADMONITIO.

1 Quãquam sex dicuntur esse Barytonorum coniugationes, differunt tamen solis characteristicis litteris, & in terminationibus conueniunt, quod secus fit apud Latinos. Quo circa qui verbum τύπτω nouit inflectere, facilè quoduis aliud barytonum inflectet. Quæ caussa est, cur vnum duntaxat paradigma præscribi soleat.

2 Formationes quãuis facillimæ huc è Grammatica translatæ, non tamen videntur initio rudibus adhuc omnino discipulis proponendæ: sed vbi semel saltem totum verbum barytonum ediscendo decurrerint. Quum deinde recurrendum erit, tum vero quam maximè rudi Mineruæ, nullis propemodum exceptionibus additis, ostendentur.

3 Magister singulis personis iubebit discipulos vernaculas voces adiungere potius, quam Latinas, quo facilius deinde illas in scriptoribus agnoscant.

ADNOTATIONES.

1 Nullum tempus actiuæ terminationis habet primam personam dualis numeri.

2 In præsenti, perfecto, futuris indicatiui, & in toto coniunctiuo, secunda, ac tertia dualis est eadem, in cæteris diuersæ.

Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε, io batteuo, &c.
D. ἐτύπτετον, voi due batteuate, ἐτυπτέτην.
plur. ἐτύπτομεν, noi batteuamo. ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

1 Formatur a præsenti ω, mutato in ον, & præfixo augmento syllabico ε.

2 Augmentum duplex est syllabicum & temporale. Syllabicum conuenit verbis a consonante inchoatis. τύπτω, ἔτυπτον. γράφω. ἔγραφον, scribo.

3 Temporale augmentum habent illa verba, quæ inchoantur à vocali, aut diphthongo mutabili; quæ autem vocales, & diphthongi mutentur, & in quas; cernis in hac tabula.

Vocales	Mutabiles	α	in	η. ἀνύω, ἤνυον, perficio.
		ε		η. ἐλάθω, ἤλαθον, venio.
		ο		ω. ὀπάζω, ὤπαζον, præbeo.
Diphthógi	Mutabiles	αι	in	ῃ. αἴρω, ᾖρον, tollo.
		αυ		ηυ. αὐξαίνω, ηὔξανον augeo.
		οι		ῳ οἰκίζω, ᾤκιζον, ædifico.
		ᾳ		ῃ. ᾄδω, ᾖδον, cano.

Præteritum perfectum.

Sing. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε, verberaui, io ho battuto.
Dual. τετύφατον, voi due hauete battuto, τετύφατον.
Pl. τετύφαμεν, noi habbiamo battuto, τετύφατε, τετύφασι.

1 *Idem est initium imperfecti, perfecti, plusquam perfecti, & vtriusq. Aoristi, si verbum inchoetur à vocali, aut diphthongo, vel etiàm a duabus consonantibus, quarum posterior non*

sit

sit liquida, vel a duplici ζ, ξ, ψ, ἀνύω, perficio, ἤνυον, ἤνυκα, ἠνύκειν, αἴρω, tollo, ἦρον, ἦρκα, ἤρκειν, σπείρω, sero, ἔσπειρον, ἔσπαρκα, ἐσπάρκειν, ζέω, ἔζεον, ἔζεκα, ψάλλω, psallo, ἔψαλλον, ἔψαλκα.

2 Quod si verbum inchoetur ab vna consonante simplici, vel à muta, & liquida; in preterito répetitur prima consonans præsentis: τύπτω, verbero, ἔτυπτον, τέτυφα: γράφω, scribo, ἔγραφον, γέγραφα.

Plusquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, io haueuo battuto, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
D. ἐτετύφειτον, voi due haueuate battuto, ἐτετυφείτην.
plur. ἐτετύφειμεν, noi haueuamo battuto, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Formatur a perfecto, mutando α, in ειν. Si perfectum inchoetur à consonante: præponitur ε, τέτυφα, ἐτετύφειν, alias idem est vtriusq. principium, ἤνυκα, perfeci, ἠνύκειν.

Aoristus primus.

S. ἔτυψα, io battei, ἔτυψας, tu battesti, ἔτυψε, quello battè.
D. ἐτύψατον, voi due batteste, ἐτυψάτην, quei due batterono.
plu. ἐτύψαμεν, noi battemmo, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

1 Characteristica Aoristi primi eadem est quæ futuri, à quo etiam formatur, conuerso ω, in α, & præposito augmento τύψω, ἔτυψα.

2 . Penultima Aoristi primi eadem est quæ futuri, semperq. natura, aut positione longa, παίω, offendo, ἔπαισα, λέγω, ἔλεξα, dico.

3 *In quinta coniugatione, quæ penultimam futuri breuem habet, mutandæ sunt vocales futuri, vt hic vides.*

α	in	η	ψάλλω, cano, ψαλῶ, ἔψηλα, cantai.
αι		η	μιαίνω, maculo, μιανῶ ἐμίηνα, Atticè.
αι		α	μιαίνω, μιανῶ, ἐμίανα, communiter, 3
ει		ει	σπείρω, sero. σπερῶ, ἔσπειρα, [illegible]minai.
ε		ει	στέλλω, mitto, στελῶ, ἔστειλα, mandai.

Reliquæ vocales manent immutatæ.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε, io battei, tu battesti, quel battè.
D. ἐτύπετον, voi due batteste, ἐτυπέτην, quei due batterono,
P. ἐτύπομεν, noi battemmo, ἐτύπετε, voi batteste, ἔτυπον.

Penultima Aoristi secundi breuis est, ac ferme vna ex ancipitibus: sic autem mutantur vocales, & diphtongi præsentis.

η	in	α	λήβω, ἔλαβον, accepi, presi.
ω			τρώγω, ἔτραγον, comedi, mangiai.
αι			καίω, ἔκαον, vssi, abbruciai.
αυ			παύω, ἔπαον, sedaui, quietai.
ε	in	α	δέρω. ἔδαρον, excoriaui, scorticai.
ου		ο	ἀκούω, ἤκοον, audiui vdij.
ευ		υ	φεύγω, ἔφυγον. fugi fuggij
ει		ι	λείπω, ἔλιπον, reliqui, lasciai.

ADMONITIO.

Quum significatio Aoristi vtriusque sit eadem, & quidem in Indicatiuo certe, frequentior præteriti perfecti, indefiniti tamen, vt plerique censent; Italica vox videtur vtrique respondere, quæ huiusmodi quandam indefiniti præteriti vim habet, feci, amai, dissi, lessi, credei, sperai, facesti amasti, dicesti, leggesti, credesti, sperasti, *cuiusmodi Perfecti Italicæ voces si diligentius considerentur, vt Aoristi Græ*

ci

ci ferme naturam penitus exprimunt, ita nomen quoque na cifcuntur, fi à praterito perfecto diftinguantur.

Futurum primum.

Sin. τύψω, τύψεις, τύψει, io batterò, &c.
D. τύψετον, τύψετον, voi due batterete, &c.
Plur. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι, noi batteremo, &c.

Futurum fecundum.

Sing. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ, io batterò.
Dual. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
Plur. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Fit ab Aorifto fecundo mutato ον, in ω, & ablato augmento.

IMPERATIVI.

Præfens, & imperfectum.

Sing. τύπτε, τυπτέτω, batte tu.
Dual. τύπτετον, τυπτέτων.
Plur. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

A præf. indic, τύπτω, ω, in ε.

Nam extra Indic. fingula tempora formantur ab ijfdem temporibus Indicatiui.

Perfectum & plufquam perfectum.

Sing. τέτυφε, τετυφέτω, habbi tu battuto.
Dual. τετύφετον, τετυφέτων.
Plur. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

A perf. indic. τετύφα, α, in ε.

Præteritum perfectum vbique feruat augmentum. Aorifti verò extra indicatiuum minime.

Aoriftus primus.

Sing. τύψον, τυψάτω, batte, ò batterai tu.
Dual. τύψατον, τυψάτων.
Plur. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristi extra indicatiuum non retinent augmentum.

Ab Aor. 1. ind. ἔτυψα, α, in ον.

Aoristus secundus.

Sing. τύπε. τυπέτω, batte, ò batterai tu.
Dual τύπετον. τυπέτων.
Plur. τύπετε. τυπέτωσαν.

Imperatiuus caret prima persona, caret etiam futuro, cuius loco vsurpatur Aoristus.

Ab Aor. 2. Indic. ἔτυπον, ον, in ε.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S εἴθε τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι, Dio voglia ch'io batta, ò Dio volesse ch'io battessi.
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Ab indic. τύπτω, ω, in οιμι.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι, Dio voglia ch'io habbia battuto, ò Dio volesse ch'io hauesse battuto, &c.
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
Plur. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

τέτυφα, α, in οιμι.

Aoristus primus.

S. εἴθε τύψαιμι, τύψαις. τύψαι
Dual. τύψαιτον, τυψαίτην.
plur. τύψαιμεν, τυψαῖτε, τύψαιεν.

ἔτυψα, ablato augmento, α, in αιμι.

Aorists

Aoristus secundus.

Sing εἴθε τύποιμι, τύποις, τύποι.
D. τύποιτον, τυποίτην.
Plur τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

ἔτυπον, abiecto augmento, ον, in οιμι.

Futurum primum.

S. εἴθε τύψοιμι, τύψοις, τύψοι Dio voglia ch'io batta.
D τύψοιτον, τυψοίτην.
plur. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

τύψω, ω, in οιμι.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.
D. τυποῖτον, τυποίτην.
plur. τυποῖμεν τυποῖτε, τυποῖεν.

τυπῶ, ῶ, in οῖμι.

Aoristus Aeolicus.

S. εἴθε τύψεια, τύψειας, τύψειε, se io battessi, ò hauessi battuto.
D. τυψείατον, τυψειάτην.
plur. τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.

Ab ἔτυψα, remoto augmento, & inserto, ει, ante α, cæterũ eadem plane flectitur ratione, vt indicatiuo.
Penultima in optatiuis est οι, sed primus Aoristus actiuus habet. αι
Secundum futurum circumflectit vltimam.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ, s'io batto, ò battessi.
Dual. τύπτητον, τύπτητον.
plur. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Ab indic. τύπτω.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ, s'io habbi, ò hauessi battuto.
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

τέτυφα, α, in ω.

Aoristus Primus.

S. ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, s'io batto, ò s'haurò battuto.
Dual. τύψητον, τύψητον.
Plur. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

ἔτυψα, α, in ω, reiecto augmento.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
Dual. τύπητον, τύπητον.
Plur. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

ἔτυπον, ον, in ω, augmento remoto.

Hic quoque vt in imperatiuo, Aoristus etiam Futuri munere fungitur.

Primæ personæ, & tertia pluralis habēt, ω, secunda, & tertia singularis, ῃ, diphthongum, cæteræ, η, vocalem.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτειν, battere.

τύπτω, ω, in ειν.

perf.

Perf.& plusq. τετυφέναι, hauer battuto.

τετυφα, α, in έναι.

Aor. 1. τύψαι, batter, o hauer battuto.

ἔτυψα, abiecto augmento, addito ι.

Aor. 2. τυπεῖν.

ἔτυπον, abiecto augmento, ον, in εῖν.

Futur. 1. τύψειν, hauer à battere.

τύψω, ω, in ειν,

Fut. 2. τυπεῖν.

τυπῶ, ω, in εῖν.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος, colui che batte.
ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

τύπτω, addito ν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος quel che ha battuto, &c.
ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος,

τέτυφα, α, in ώς.

Aoristus Primus.

ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος, colui che batte.
ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης.
τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

ἔτυψα, ablato augmento addito ς.

Aoristus secundus.

ὁ τυπών, τοῦ τυπόντος. quel che batte.
ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

τὸ

τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

ἔτυπον ablato augmento, ον, in ών.

Futurum primum.

ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος, quel che batterà, o douendo battere.
ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

τύψω, addito ν.

Futurum secundum,

ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος.
ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

τύψω, addito ν.

Participia masculina & neutra declinantur vt nomina quintæ simplicium, feminina vt secundæ.

Verbum passiuum.

Indicatiui præsens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, io son battuto, &c.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
plur. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

ab actiuo, τύπτω, ω, in ομαι.

ANNOT.

In toto passiuo est prima dualis, exceptis Aoristis.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, io ero battuto.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
plur. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Ab ἔτυπτον, ον, in όμην.

per-

Perfectum.

S.τέτυμμαι,τέτυψαι,τέτυπται,io sono stato battuto.
D.τετύμμεθον,τέτυφθον,τέτυφθον.
plur.τετύμμεθα,τέτυφθε,τετυμμένοι εἰσί.

Plusquam perfectum.

S.ἐτετύμμην,ἐτέτυψο,ἐτέτυπτο,io ero stato battuto.
D.ἐτετύμμεθον,ἐτέτυφθον,ἐτετύφθην.
P.ἐτετύμμεθα,ἐτέτυφθε,τετυμμένοι ἦσαν.

Aoristus primus.

S.ἐτύφθην,ἐτύφθης,ἐτύφθη,io fui battuto,&c.
D ἐτύφθητον,ἐτυφθήτην.
P.ἐτύφθημεν.ἐτύφθητε,ἐτύφθησαν.

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus in pròpria; aspiratas,vt hic,π,in φ,τ,in θ,& αι in ην,abiecta reduplicatione.

Sic λέλεκται,ἐλέχθην,ἐλέχθης,à λέγω,dico.πέπεισαι,ἐπείσθην,à πείθω,persuadeo.ὤρυκται,ὠρύχθην,ab ὀρύττω,fodio ἔψαλται,ἐψάλθην,a ψάλλω,cano,γέλασται,ἐγελάσθην,à γελάω,rideo.

Aoristus secundus.

S.ἐτύπην,ἐτύπης,ἐτύπη,io fui battuto,&c.
D.ἐτύπητον,ἐτυπήτην.
plur.ἐτύπημεν,ἐτύπητε,ἐτύπησαν.
Ab actiuo mutando ον in ην,ἔτυπον,ἐτύπην.

Futurum secundum.

S,τυφθήσομαι,τυφθήσῃ,τυφθήσεται,io sarò battuto.
D.τυφθησόμεθον,τυφθήσεσθον,τυφθήσεσθον.
P.τυφθησόμεθα,τυφθήσεσθε,τυφθήσονται.

Ab Aoristo primo, ην, mutato in ήσομαι, & augmento abiecto, ἐτύφθην, τυφθήσομαι, vel a tertia persona addito, σομαι. & augmento reiecto.

Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, io sarò battuto, &c.
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα. τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Ab Aoristo secundo ην, in ήσομαι, ἐτύπην, τυπήσομαι.

Paulo post Futurum.

Sing. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, di qui à poco sarò battuto.
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον.
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται,

Formatur à secunda persona præteriti perfecti passiui singularis numeri interposito, ομ: τέτυψαι, τετύψομαι. λέλεξαι, λελέξομαι. vel a secunda singularis plusquam perfecti, ablato augmento, & addito, μαι, ἐτέτυψο, τετύψομαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτου, τυπτέσθω, sij tu battuto.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

A secunda persona imperfecti Indicatiui ablato augmento, ἐτύπτου, τύπτου.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. τέτυψο, τετύφθω, sij tu stato battuto, &c.
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Secunda

Secunda perſona fit à ſecunda perſona ſingulari præteriti indicatiui, τέτυψαι, τέτυψο, vel à ſecunda perſona pluſquam perfecti Indicatiui, ablato augmento, ἐτέτυψο, τέτυψο. Tertia fit à tertia duali, τέτυφθον, τετύφθω.

Aoriſtus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω, ſarai battuto tu.
D. τύφθητον, τυφθήτων. P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπηθι, τυπήτω, ſarai tu battuto, &c.
D. τύπητον, τυπήτων. P. τυπήτε, τυπήτωσαν.

Vterq. Aoriſtus fit à teraia perſona eiuſdem Indicatiui addita θι, ſed in priore eſt τι, propter præcedentem θ, ἐτύφθη, τύφθητι, ἐτύπη, τύπηθι. In reliquis tamen perſonis ſemper eſt τ.

Optatiui præſens & imperfectum.

Sing. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο, Dio voleſſe, che io fuſſi battuto.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab Indic. τύπτομαι, ομαι in οίμην.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη, Dio voglia che io ſia ſtato, ò ch'io fuſſi ſtato battuto.
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Compo-

Compoſitum ex participio, & optatiuo verbi ſub-ſtantiui.

Aoriſtus primus.

S. εἴθε τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη, Dio voleſſe ch'io fuſſi, o fuſſi ſtato battuto.

D. τυφθείητον, τυφθειήτην.

P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Ab ἐτύφθην, ablato augmento, & inſerto ι ante ην.

Aoriſtus ſecundus.

S. εἴθε τυπείην, τυπείης, τυπείη. Idem.

D. τυπείητον, τυπειήτην.

P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Ab ἐτύπην, ablato augmento, & inſerto ι.

Futurum primum.

S. εἴθε τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο, Dio voglia che io ſia battuto.

D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην.

P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο;

τυφθήσομαι, ομαι, in οίμην.

Futurum ſecundum.

S. εἴθε τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.

D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθην.

P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

τυπήσομαι, ομαι, in οίμην.

Paulo poſt Futurum.

S. εἴθε τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο, Dio voglia che di qui à poco io ſia battuto.

Dual.

Dual. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.
P. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Ab Indic. τύψομαι, ομαι in οίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται, s'io sia, ò s'io fussi battuto.
Dual. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
Plur. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Ab indicatiuo, sed prima persona cuiusuis numeri, & tertia pluralis habet ω, secunda singularis ῃ, diphthongum, reliquæ, η, monophthongum.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετυμμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ, s'io sia stato battuto.
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Compositum ex participio, & coniunctiuo verbi substantiui.

Aoristus Primus.

S. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, s'io sarò battuto.
Dual. τυφθῆτον, τυφθῆτον.
Plur. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Ab indic. ἐτύφθην, ablato augmento, & mutato ην, in ῶ.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
Dual. τυπῆτον, τυπῆτον.
Plur. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Ab indic. ἐτύπην, eodem modo.

Infi-

Infinitiui praesens, & imperfectum.

τύπτεσθαι, esser battuto.
perfect & plusquam. τετύφθαι, essere stato battuto.
Aoristus primus. τυφθῆναι, esser battuto, ò esser stato battuto.
Aoristus secundus, τυπῆναι, idem.
Futurum primum, τυφθήσεσθαι, hauer ad esser battuto.
Futurum secundum, τυπήσεσθαι, idem.
Paulo post futurum, τετύψεσθαι, douer esser battuto, di qui a poco.

Ab Indicatiuo. Et quidem Aoristi à tertia singulari, addita syllaba ναι, ablato augmento. ἐτύφθη, τυφθῆναι, ἐτύπη, τυπῆναι. Reliqua a secunda plurali mutata ε, in αι, τύπτεσθε τύπτεσθαι. Perfectum trahit accentum ad penultimam, τετύφθαι.

Participij praesens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου, quel che è, ò era battuto.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum, & plusquam perfectum.

ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου, verberatus, il battuto.
ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aori-

Aoristus primus.

ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος, il battuto.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος.
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου, verberandus, quel che hà da esser battuto.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου, quel che sarà battuto.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo post Futurum.

ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου paulo post verberandus, quel che poco doppo sarà battuto.
ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Ab indicatiuo. Aoristi mutando ην, in εὶς Reliqua μαι, in μενος. Aoristi oxytoni. Perfectum paroxytonum, Reliqua proparoxytona.

Verbum Medium.

Verbum medium illud dicitur, quod partim actiuã, partim passiuam habet terminationem. Præsens & imperfectum in omnibus modis idem est quod passiuum.

Indicatiui præsens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα. ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Præsens, & imperfectum, vt in passiuo per omnes modos.

Perfectum.

S. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.
D. τετύπατον, τετύπατον.
P. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Ab Actiuo τέτυφα, mutata figuratiua perfecti in figuratiuam Aoristi secundi.

Plusquam perfectum.

S. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.
D. ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
P. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Ab actiuo ἐτετύφειν, eodem modo, ut perfectum.

Aori-

Aoristus Primus.

S. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. ἐτυψάμεθον, ἐτύψαθον, ἐτυψάσθην.
P. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Ab actiuo, addita syllaba μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

A oristus

Aoristus secundus.

S. ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.
D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Ab actiuo, mutando ον in όμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum

Futurum primum.

S. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
D. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Ab actiuo ω, in ομαι, τύψω, τύψομαι.

Futurum secundum.

S. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
D. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Ab actiuo, ῶ, in οῦμαι, τυπῶ, τυποῦμαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτ[illegible] [illegible]έσθω.
D. τύπτ[illegible] [illegible]έσθων.
P. τύπτ[illegible] [illegible] [illegible]σθωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυπε, τετυπέτω.
D. τετύπετον, τετυπέτων.
P. τετύπετε, τετυπέτωσαν

A tertia indicatiui τέτυπε, nihil mutando.

Aoristus Primus.

S. τύψαι, τυψάτω.
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

A secunda Indicatiui ἔτυψας, ας, in αι.

Aoristus secundus.

S. τυπε͂, τυπέτω.
D. τύπετον. τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

A secunda Indicatiui, ἔτυπες. vltima circumflexa, τυπε͂, & ablato augmento.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab indicatiuo, vt in Passiuo.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
D. τετύποιτον, τετυποίτην.
P. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Ab indic. τέτυπα, α, in οιμι, τετύποιμι.

Aoristus primus.

S. εἴθε τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο,
D. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.

Plur.

Plur. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Ab indic. ἐτυψάμην, inserto ἰῶτα, τυψαίμην.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.
D. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Ab indic. ἐτυπόμην, ἰῶτα interiecto, τυποίμην.

Futurum primum.

S εἴθε τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο.
D. τυψοίμεθον, τύψοισθον. τυψοίσθην.
P. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Ab indic. τύψομαι, ομαι, in οίμην, τυψοίμην.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυποίμην. τυποῖο, τυποῖτο.
D. τυποίμεθον, τυποῖσθον τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Ab indic. τυποῦμαι, οῦμαι, in οίμην, τυποίμην.

Subiunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ τύπτηται,
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται

Ab indic. vt in passiuo.

Perf. ctum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ,
D. τετύπητον, τετύπητον.
P. τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Ab indic. τέτυπα, α, in ω.

Aoristus primus.

S. ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.
D. τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.
P. τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Ab indic. ἐτυψάμην, άμην, in ωμαι, τύψωμαι.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται.
D. τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
P. τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Ab indic. ἐτυπόμην, όμην, in ωμαι. Cæterum vterque Aoristus Coniunctiui eodem modo terminatur vt præsens, ωμαι, ῃ, ηται, &c. Perfectum vt in actiuo ω, ῃς, ῃ, &c.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτεσθαι.
perfectum & plusquam perfectum. τετυπέναι.
Aor. 1. τύψασθαι. Aorist. 2. τυπέσθαι.
Fut. 1. τύψεσθαι. Fut. 2. τυπεῖσθαι.

Infinitiui tempora in σθαι, a secunda plurali indicatiui formantur, vt in passiuo, ἐτύψασθε, τύψασθαι, perfectum à tertia singulari addita ναι, vt in actiuo, τέτυπε, τετυπέναι.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Per-

Perfectum & plusquam perfectum.

ὁ τετυπὼς, τοῦ τετυπότος.
ἡ τετυπυῖα, τῆς τετυπυίας.
τὸ τετυπὸς, τοῦ τετυπότος.

Aoristus primus.

ὁ τυψάμενος, τοῦ τυψαμένου.
ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης.
τὸ τυψάμενον, τοῦ τυψαμένου,

Aoristus secundus.

ὁ τυπόμενος, τοῦ τυπομένου.
ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης,
τὸ τυπόμενον, τοῦ τυπομένου.

Futurum primum.

ὁ τυψόμενος, τοῦ τυψομένου.
ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης.
τὸ τυψόμενον, τοῦ τυψομένου.

Futurum secundum.

ὁ τυπούμενος, τοῦ τυπουμένου.
ἡ τυπουμένη, τῆς τυπουμένης.
τὸ τυπούμενον, τοῦ τυπουμένου.

Perfectum ab Indicatiuo α, in ως, vt in Act. Cætera vt præsens Pasſiui, ab indic. mutata vltima ſyllaba in μενος, ἐτυψάμην, τυψάμενος, ἐτυπόμην, τυπόμενος, &c.

ADMONITIO.

Significationem verbi medij nuſquam adſcripſimus paradigmatis: quia quæ qualiſque ſit; non eſt omnium vna eademque ſententia. quâ de re actum eſt in Grammatica.

Antequam verò præceptor aggrediatur coniugationes circumflexas, diligenter monebit ſuos, nihil hic noua difficultatis occurrere, præter contractiones præſentis, & imperfecti Hac admonitione erecti & confirmati tyrones, ad ea, quæ ſequuntur, alacres ſeſe accingent.

DE CONIVGATIONIBVS CIRCVMFLEXIS.

Caput Nonum.

TRes ſunt coniugationes circumflexæ, prima in έω φιλέω, amo: Secũda in άω, τιμάω honoro: Tertia in όω δηλόω, declaro. Nihil differunt à Barytonis, niſi quòd in præſenti, & imperfecto certa quadam lege contrahuntur propter vocalium concurſum.

Contrahitur autem in prima coniugatione.

εο in ου,

εε in ει,

Si poſt ε ſequatur vocalis longa, aut diphthongus, ε abijcitur.

Indicatiui præſens.

S. φιλέω, φιλῶ, φιλέεις, εῖς, φιλέει, εῖ, io amo, &c.
D. φιλέετον, εῖτον, φιλέετον, εῖτον, voi due amate, &c.
P. φιλέομεν, οῦμεν, φιλέετε, εῖτε, φιλέουσι, οῦσι, noi amiamo,

Imperfectum.

S. ἐφίλεον ἐφίλουν, ἐφίλεες, λεις, ἐφίλεε, λει, io amauo.
D. ἐφιλέετον, ἐφιλεῖτον, ἐφιλεέτην, είτην.
P. ἐφιλέομεν οῦμεν, ἐφιλέετε, εῖτε, ἐφίλεον ἐφίλουν,

Præt perf. πεφίληκα, io ho amato, ut τέτυφα.
Pluſq perf ἐπεφιλήκειν, io haueuo amato, ut ἐτετύφειν.
Aoriſtus primus, ἐφίλησα, io amai, &c. ut ἔτυψα.

AD-

ADMONITIO.

Vt hic aliorum temporum prima tantum persona describantur: iubebuntur tamen tyrones exercitationis gratia reliquas quoque omnes enunciare, atque perdiscere.

Aoristus secundus.

S ἔφιλον, ἔφιλες, ἔφιλε, io amai.
D ἐφίλετον, ἐφιλέτην.
P. ἐφίλομεν, ἐφίλετε. ἔφιλον.
Futurum primum φιλήσω, io amerò, &c. ut τύψω.
Fut. 2. S. φιλῶ φιλεῖς, φιλεῖ, io amerò.
D. φιλεῖτον φιλεῖτον.
P. φιλοῦμεν, φιλεῖτε, φιλοῦσι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. φίλεε, φίλει, φιλεέτω φιλείτω. ama tu.
D. φιλεέτον, φιλεῖτον, φιλεέτων, φιλείτων.
P. φιλέετε, φιλεῖτε, φιλεέτωσαν, φιλείτωσαν.
Perf. & plúſ. πεφίληκε, habbi amato tu, ut τέτυφε.
Aor. 1. φίλησον, amerai tu, &c. τύψον.
Aor. 2. φίλε, amerai tu, &c. ut τύπε.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε φιλέοιμι, οῖμι. φιλέοις, οῖς. φιλέοι οῖ Dio volesse ch'io amassi. D. φιλέοιτον, οῖτον, φιλεοίτην, οίτην.
plur. φιλέοιμεν: οῖμεν, φιλέοιτε, οῖτε, φιλέοιεν, φιλοῖεν.
Perf. & plu. εἴθε πεφιλήκοιμι, Dio voglia ch'io habbi amato, ò hauessi amato, vt τετύφοιμι.
Aor. 1. εἴθε φιλήσαιμι, &c. ut τύψαιμι.
Aor. 2. εἴθε φίλοιμι, idem, &c. vt τύποιμι.

Fut.

Ab Aoristo primo, ην, mutato in ήσομαι, & augmento abiecto, ἐτύφθην, τυφθήσομαι, vel a tertia persona addito, σομαι. & augmento reiecto.

Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, io sarò battuto, &c.
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα· τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Ab Aoristo secundo ην, in ήσομαι, ἐτύπην, τυπήσομαι.

Paulo post Futurum.

Sing. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, di qui à poco sarò battuto.
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον.
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται,

Formatur à secunda persona præteriti perfecti passiui singularis numeri interposito, ομ, τέτυψαι, τετύψομαι. λέλεξαι, λελέξομαι. vel a secunda singularis plusquam perfecti, ablato augmento, & addito, μαι, ἐτέτυψο, τετύψομαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτου, τυπτέσθω, sij tu battuto.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

A secunda persona imperfecti Indicatiui ablato augmento, ἐτύπτου, τύπτου.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. τέτυψο, τετύφθω, sij tu stato battuto, &c.
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Secunda

Secunda persona fit à secunda persona singulari præteriti indicatiui, τέτυψαι, τέτυψο, vel à secunda persona plusquam perfecti Indicatiui, ablato augmento, ἐτέτυψο, τέτυψο. Tertia fit à tertia duali, τέτυφθον, τετύφθω.

Aoristus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω, sarai battuto tu.
D. τύφθητον, τυφθήτων. P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπηθι, τυπήτω, sarai tu battuto, &c.
D. τύπητον, τύπητων. P. τυπήτε, τυπήτωσαν.

Vterq. Aoristus fit à tertia persona eiusdem Indicatiui addita θι, sed in priore est τι, propter præcedentem θ, ἐτύφθη, τύφθητι, ἐτύπη, τύπηθι. In reliquis tamen personis semper est τ.

Optatiui præsens & imperfectum.

Sing. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο, Dio volesse, che io fussi battuto.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab Indic. τύπτομαι, ομαι in οίμην.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη, Dio voglia che io sia stato, ò ch'io fussi stato battuto.
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Compo-

Compositum ex participio, & optatiuo verbi substantiui.

Aoristus primus.

S. εἴθε τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη, Dio volesse ch'io fussi, ò fussi stato battuto.

D. τυφθείητον, τυφθειήτην.

P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Ab ἐτύφθην, ablato augmento, & inserto ι ante ην.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τυπείην, τυπείης, τυπείη. Idem.

D. τυπείητον, τυπειήτην.

P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Ab ἐτύπην, ablato augmento, & inserto ι.

Futurum primum.

S. εἴθε τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο, Dio voglia che io sia battuto.

D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην.

P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

τυφθήσομαι, ομαι, in οίμην.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.

D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθην.

P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

τυπήσομαι, ομαι, in οίμην.

Paulo post Futurum.

S. εἴθε τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο, Dio voglia che di qui à poco io sia battuto.

Dual.

Dual. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.
P. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Ab Indic. τύψομαι, ομαι in οίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται, s'io sia, ò s'io fussi battuto.
Dual. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
Plur. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Ab indicatiuo, sed prima persona cuiusuis numeri, & tertia pluralis habet ω, secunda singularis ῃ, diphthongum, reliquæ, η, monophthongum.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετυμμένος, ὦ, ῇς, ῇ, s'io sia stato battuto.
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Compositum ex participio, & coniunctiuo verbi substantiui.

Aoristus Primus.

S. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, s'io sarò battuto.
Dual. τυφθῆτον, τυφθῆτον.
Plur. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Ab indic. ἐτύφθην, ablato augmento, & mutato ην, in ῶ.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
Dual. τυπῆτον, τυπῆτον.
Plur. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Ab indic. ἐτύπην, eodem modo.

Infinitiui præſens, & imperfectum.

τύπτεσθαι, eſſer battuto.
perfect & pluſquam. τετύφθαι, eſſere ſtato battuto.
Aoriſtus primus. τυφθῆναι, eſſer battuto, ò eſſer ſtato battuto.
Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι, idem.
Futurum primum, τυφθήσεσθαι, hauer ad eſſer battuto.
Futurum ſecnndum, τυπήσεσθαι, idem.
Paulo poſt futurum, τετύψεσθαι, douer eſſer battuto, di qui a poco.

Ab Indicatiuo. Et quidem Aoriſti à tertia ſingulari, addita ſyllaba ναι, ablato augmento. ἐτύφθη, τυφθῆναι, ἐτύπη, τυπῆναι. Reliqua a ſecunda plurali mutata ε, in αι, τύπτεσθε τύπτεσθαι. Perfectum trahit accentum ad penultimam, τετύφθαι.

Participij præſens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου, quel che è, ò era battuto.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου, verberatus, il battuto.
ἡ τετυμμένη τῆς τετυμμένης.
τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aori-

Aoristus primus.

ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος, il battuto.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος,
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου, verberandus, quel che hà da esser battuto.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου, quel che sarà battuto.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo post Futurum.

ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου paulo post verberandus, quel che poco doppo sarà battuto.
ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Ab indicatiuo. Aoristi mutando ην, in εὶς Reliqua μαι, in μενος. Aoristi oxytoni. Perfectum paroxytonum, Reliqua proparoxytona.

Verbum Medium.

Verbum medium illud dicitur, quod partim actiuã, partim passiuam habet terminationem. Præsens & imperfectum in omnibus modis idem est quod passiuum.

Indicatiui præsens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα. ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Præsens, & imperfectum, vt in passiuo per omnes modos.

Perfectum.

S. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.
D. τετύπατον, τετύπατον.
P. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Ab Actiuo τέτυφα, mutata figuratiua perfecti in figuratiuam Aoristi secundi.

Plusquam perfectum.

S. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.
D. ἐτετύπειτον, ἐτετυπείτην.
P. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειται, ἐτετύπεισαν.

Ab actiuo ἐτετύφειν, eodem modo, ut perfectum.

Aoristus Primus.

S. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Ab actiuo, addita syllaba μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

A oristus

Aoristus secundus.

S. ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.
D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Ab actiuo, mutando ον in όμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum

Futurum primum.

S. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
D. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Ab actiuo ω, in ομαι, τύψω, τύψομαι.

Futurum secundum.

S. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
D. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Ab actiuo, ῶ, in οῦμαι, τυπῶ, τυποῦμαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτε[illegible] τυπτέσθω.
D. τ[illegible] τ[illegible]έσθων.
P. τύπτε[illegible]σθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυπε, τετυπέτω.
D. τετύπετον, τετυπέτων.
P. τετύπετε, τετυπέτωσαν

A tertia indicatiui τέτυπε, nihil mutando.

Aoristus Primus.

S. τύψαι, τυψάσθω.
D. τύψασθον, τυψάσθων.
P. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

A secunda Indicatiui ἐτύψω, ω, in αι.

Aoristus secundus.

S. τυποῦ, τυπέσθω.
D. τύπεσθον. τυπέσθων.
P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

A secunda Indicatiui, ἐτύπου. vltima circumflexa, τυποῦ, & ablato augmento.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab indicatiuo, vt in Passiuo.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
D. τετύποιτον, τετυποίτην.
P. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Ab indic. τέτυπα, α, in οιμι, τετύποιμι.

Aoristus primus.

S. εἴθε τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο,
D. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην,

Plur.

Plur. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Ab indic. ἐτυψάμην, inserto ἰῶτα, τυψαίμην.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.
D. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Ab indic. ἐτυπόμην, ἰῶτα interiecto, τυποίμην.

Futurum primum.

S. εἴθε τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο.
D. τυψοίμεθον, τύψοισθον. τυψοίσθην.
P. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Ab indic. τύψομαι, ομαι, in οίμην, τυψοίμην.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυποίμην. τυποῖο, τυποῖτο.
D. τυποίμεθον, τυποῖσθον τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Ab indic. τυποῦμαι. οῦμαι, in οίμην, τυποίμην,

Subiunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ τύπτηται,
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται

Ab indic. vt in passiuo.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ,
D. τετύπητον, τετύπητον.
P. τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Ab indic. τέτυπα, α, in ω.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ, s'io batto, ò battessi.
Dual. τύπτητον, τύπτητον.
plur. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Ab indic. τύπτω.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ, s'io habbi, ò hauessi battuto.
D. τετύφητον, τετύφητον.
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

τέτυφα, α, in ω.

Aoristus Primus.

S. ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, s'io batto, ò s'haurò battuto.
Dual. τύψητον, τύψητον.
Plur. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

ἔτυψα, α, in ω, reiecto augmento.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τύπω, τύπῃς, τύπῃ.
Dual. τύπητον, τύπητον.
Plur. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

ἔτυπον, ον, in ω, augmento remoto.

Hic quoque vt in imperatiuo, Aoristus etiam Futuri munere fungitur.

Primæ personæ, & tertia pluralis habẽt, ω, secunda, & tertia singularis, ῃ, diphthongum, cæteræ, η, vocalem.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτειν, battere.

τύπτω, ω, in ειν.

perf.

Perf.& plusq. τετυφέναι,hauer battuto.

τέτυφα,α,in έναι.

Aor.1.τύψαι,batter,o hauer battuto.

ἔτυψα,abiecto augmento,addito ι.

Aor.2.τυπεῖν.

ἔτυπον,abiecto augmento,ον,in εῖν.

Futur.1.τύψειν,hauer à battere.

τύψω,ω,in ειν,

Fut.2.τυπεῖν.

τυπῶ,ω,in εῖν.

Participij præsens,& imperfectum.

ὁ τύπτων,τοῦ τύπτοντος,colui che batte.
ἡ τύπτουσα,τῆς τυπτούσης.
τὸ τύπτον,τοῦ τύπτοντος.

τύπτω,addito ν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

ὁ τετυφὼς,τοῦ τετυφότος quel che ha battuto,&c.
ἡ τετυφυῖα,τῆς τετυφυίας.
τὸ τετυφὸς,τοῦ τετυφότος,

τέτυφα,α,in ώς.

Aoristus Primus.

ὁ τύψας,τοῦ τύψαντος,colui che batte.
ἡ τύψασα,τῆς τυψάσης.
τὸ τύψαν,τοῦ τύψαντος.

ἔτυψα,ablato augmento addito ς.

Aoristus secundus.

ὁ τυπὼν,τοῦ τυπόντος quel che batte.
ἡ τυποῦσα,τῆς τυπούσης. τὸ τυπὸν,τοῦ τυπόντος.

τὸ

τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

ἔτυπον ablato augmento, ον, in ών.

Futurum primum.

ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος, quel che batterà, o douendo battere.
ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης.
τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

τύψω, addito ν.

Futurum secundum,

ὁ τυπῶν, τοῦ τυποῦντος.
ἡ τυποῦσα, τῆς τυπούσης.
τὸ τυποῦν, τοῦ τυποῦντος.

τύψω, addito ν.

Participia masculina & neutra declinantur vt nomina quintæ simplicium, feminina vt secundæ.

Verbum passiuum.

Indicatiui præsens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, io son battuto, &c.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
plur. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

ab actiuo, τύπτω, ω, in ομαι.

ANNOT.

In toto passiuo est prima dualis, exceptis Aoristis.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο, io ero battuto.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
plur. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Ab ἔτυπτον, ον, in όμην.

per-

Perfectum.

S.τέτυμμαι,τέτυψαι,τέτυπται,io sono stato battuto.
D.τετύμμεθον,τέτυφθον,τέτυφθον.
plur.τετύμμεθα,τέτυφθε,τετυμμένοι εἰσί.

Plusquam perfectum.

S.ἐτετύμμην,ἐτέτυψο,ἐτέτυπτο,io ero stato battuto.
D.ἐτετύμμεθον,ἐτέτυφθον,ἐτετύφθην.
P.ἐτετύμμεθα,ἐτέτυφθε,τετυμμένοι ἦσαν.

Aoristus primus.

S.ἐτύφθην,ἐτύφθης,ἐτύφθη,io fui battuto,&c.
D ἐτύφθητον,ἐτυφθήτην.
P.ἐτύφθημεν.ἐτύφθητε,ἐτύφθησαν.

Formatur à tertia perfecti, mutatis tenuibus in pròpria aspiratas,vt hic,π,in φ,τ,in θ,& αι in ην,abiecta reduplicatione.

Sic λέλεκται,ἐλέχθην,ἐλέχθης,à λέγω,dico.πέπεισαι,ἐπείσθην, à πείθω,persuadeo.ὤρυκται,ὠρύχθην,ab ὀρύττω,fodio ἔψαλται,ἐψάλθην,a ψάλλω,cano,γεγέλασαι,ἐγελάσθην,à γελάω,rideo.

Aoristus secundus.

S.ἐτύπην,ἐτύπης,ἐτύπη,io fui battuto,&c.
D.ἐτύπητον,ἐτυπήτην.
plur.ἐτύπημεν, ἐτύπητε,ἐτύπησαν.
Ab actiuo mutando ον in ην,ἔτυπον,ἐτύπην.

Futurum secundum.

S,τυφθήσομαι,τυφθήσῃ,τυφθήσεται,io sarò battuto.
D.τυφθησόμεθον,τυφθήσεσθον,τυφθήσεσθον.
P.τυφθησόμεθα,τυφθήσεσθε,τυφθήσονται.

Ab

Ab Aoristo primo, ην, mutato in ήσομαι, & augmento abiecto, ἐτύφθην, τυφθήσομαι, vel a tertia persona addito, σομαι. & augmento reiecto.

Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, io sarò battuto, &c.
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα. τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Ab Aoristo secundo ην, in ήσομαι, ἐτύπην, τυπήσομαι.

Paulo post Futurum.

Sing. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, di qui à poco sarò battuto.
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον.
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται,

Formatur à secunda persona præteriti perfecti passiui singularis numeri interposito, ομ, τέτυψαι, τετύψομαι. λέλεξαι, λελέξομαι. vel a secunda singularis plusquam perfecti, ablato augmento, & addito, μαι, ἐτέτυψο, τετύψομαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτου, τυπτέσθω, sij tu battuto.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

A secunda persona imperfecti Indicatiui ablato augmento, ἐτύπτου, τύπτου.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. τέτυψο, τετύφθω, sij tu stato battuto, &c.
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Secunda perſona fit à ſecunda perſona ſingulari præteriti indicatiui, τέτυψαι, τέτυψο, vel à ſecunda perſona pluſquam perfecti Indicatiui, ablato augmento, ἐτέτυψο, τέτυψο. Tertia fit à tertia duali, τέτυφθον, τετύφθω.

Aoriſtus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω, ſarai battuto tu.
D. τύφθητον, τυφθήτων. P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπηθι, τυπήτω, ſarai tu battuto, &c.
D. τύπητον, τύπητων. P. τυπήτε, τυπήτωσαν.

Vterq. Aoriſtus fit à teraia perſona eiuſdem Indicatiui addita θι, ſed in priore eſt τι, propter præcedentem θ, ἐτύφθη, τύφθητι, ἐτύπη, τύπηθι. In reliquis tamen perſonis ſemper eſt τ.

Optatiui præſens & imperfectum.

Sing. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο, Dio voleſſe, che io fuſſi battuto.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab Indic. τύπτομαι, ομαι in οίμην.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. εἴθε τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη, Dio voglia che io ſia ſtato, ò ch'io fuſſi ſtato battuto.
D. τετυμμένω εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Compo-

Dual. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθην.
P. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Ab Indic. τύψομαι, ομαι in οίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

Sing. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτηται, s'io sia, ò s'io fussi battuto.
Dual. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
Plur. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Ab indicatiuo, sed prima persona cuiusuis numeri, & tertia pluralis habet ω, secunda singularis ῃ, diphthongum, reliquæ, η, monophthongum.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετυμμένος, ὦ, ᾖς, ᾖ, s'io sia stato battuto.
D. τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
P. τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Compositum ex participio, & coniunctiuo verbi substantiui.

Aoristus Primus.

S. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ, s'io sarò battuto.
Dual. τυφθῆτον, τυφθῆτον.
Plur. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Ab indic. ἐτύφθην, ablato augmento, & mutato ην, in ῶ.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ.
Dual. τυπῆτον, τυπῆτον.
Plur. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Ab indic. ἐτύπην, eodem modo.

Infi-

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτεσθαι, esser battuto.
perfect & plusquam. τετύφθαι, essere stato battuto.
Aoristus primus. τυφθῆναι, esser battuto, ò esser stato battuto.
Aoristus secundus, τυπῆναι, idem.
Futurum primum, τυφθήσεσθαι, hauer ad esser battuto.
Futurum secundum, τυπήσεσθαι, idem.
Paulo post futurum, τετύψεσθαι, douer esser battuto, di qui a poco.

Ab Indicatiuo. Et quidem Aoristi à tertia singulari, addita syllaba ναι, ablato augmento. ἐτύφθη, τυφθῆναι, ἐτύπη, τυπῆναι. Reliqua a secunda plurali mutata ε, in αι, τύπτεσθε· τύπτεσθαι. Perfectum trahit accentum ad penultimam, τετύφθαι.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου, quel che è, ò era battuto.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum, & plusquam perfectum.

ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου, verberatus, il battuto.
ἡ τετυμμένη τῆς τετυμμένης.
τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aori-

Aoristus primus.

ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος, il battuto.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος,
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου, verberandus, quel che hà da esser battuto.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου, quel che sarà battuto.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulo post Futurum.

ὁ τετυψόμενος, τοῦ τετυψομένου paulo post verberandus, quel che poco doppo sarà battuto.
ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.
τὸ τετυψόμενον, τοῦ τετυψομένου.

Ab indicatiuo. Aoristi mutando *ην*, in *εὶς* Reliqua *μαι*, in *μενος*. Aoristi oxytoni. Perfectum paroxytonum, Reliqua proparoxytona.

Verbum Medium.

Verbum medium illud dicitur, quod partim actiuã, partim passiuam habet terminationem. Præsens & imperfectum in omnibus modis idem est quod passiuum.

Indicatiui præsens.

S. τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται.
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Præsens, & imperfectum, vt in passiuo per omnes modos.

Perfectum.

S. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε.
D. τετύπατον, τετύπατον.
P. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

Ab Actiuo τέτυφα, mutata figuratiua perfecti in figuratiuam Aoristi secundi.

Plusquam perfectum.

S. ἐτετύπειν, ἐτετύπεις, ἐτετύπει.
D. ἐτετυπείτον, ἐτετυπείτην.
P. ἐτετύπειμεν, ἐτετύπειτε, ἐτετύπεισαν.

Ab actiuo ἐτετύφειν, eodem modo, ut perfectum.

Aori-

Aoristus Primus.

S. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο.
D. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Ab actiuo, addita syllaba μην, ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Aoristus

Aoristus secundus.

S. ἐτυπόμην, ἐτύπου, ἐτύπετο.
D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Ab actiuo, mutando ον in όμην, ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Futurum

Futurum primum.

S. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
D. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Ab actiuo ω, in ομαι, τύψω, τύψομαι.

Futurum secundum.

S. τυποῦμαι, τυπῇ, τυπεῖται.
D. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Ab actiuo, ῶ, in οῦμαι, τυπῶ, τυποῦμαι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τύπτου, τυπτέσθω.
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. τέτυπε, τετυπέτω.
D. τετύπετον, τετυπέτων.
P. τετύπετε, τετυπέτωσαν.

A tertia indicatiui τέτυπε, nihil mutando.

Aoristus Primus.

S. τύψαι, τυψάσθω.
D. τύψασθον, τυψάσθων.
P. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

A secunda Indicatiui ἐτύψω, ω, in αι.

Aoristus secundus.

S. τυποῦ, τυπέσθω.
D. τύπεσθον, τυπέσθων.
P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

A secunda Indicatiui, ἐτύπου. vltima circumflexa, τυποῦ, & ablato augmento.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Ab indicatiuo, vt in Passiuo.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
D. τετύποιτον, τετυποίτην.
P. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Ab indic. τέτυπα, α, in οιμι, τετύποιμι.

Aoristus primus.

S. εἴθε τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο,
D. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.

Plur.

Plur. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Ab indic. ἐτυψάμην, inserto ἰῶτα, τυψαίμην.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.
D. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιντο.

Ab indic. ἐτυπόμην, ἰῶτα interiecto, τυποίμην.

Futurum primum.

S εἴθε τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο.
D. τυψοίμεθον, τύψοισθον. τυψοίσθην.
P. τυψοίμεθα, τύψοισθε, τύψοιντο.

Ab indic. τύψομαι, ομαι, in οίμην, τυψοίμην.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυποίμην. τυποῖο, τυποῖτο.
D. τυποίμεθον, τυποῖσθον τυποίσθην.
P. τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖντο.

Ab indic. τυποῦμαι, οῦμαι, in οίμην, τυποίμην,

Subiunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ τύπτηται,
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται

Ab indic. vt in passiuo.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ
D. τετύπητον, τετύπητον.
P. τετύπωμεν. τετύπητε, τετύπωσι.

Ab indic. τέτυπα, α, in ω.

Aoristus primus.

S. ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψηται.
D. τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.
P. τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Ab indic. ἐτυψάμην, άμην, in ωμαι, τύψωμαι.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τύπωμαι, τύπῃ, τύπηται.
D. τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
P. τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Ab indic. ἐτυπόμην, όμην, in ωμαι. Cæterum vterque Aoristus Coniunctiui eodem modo terminatur vt præsens, ωμαι, ῃ, ηται, &c. Perfectum vt in actíuo ω, ῃς, ῃ, &c.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τύπτεσθαι.
perfectum & plusquam perfectum. τετυπέναι.
Aor. 1. τύψασθαι. Aorist. 2. τυπέσθαι.
Fut. 1. τύψεσθαι. Fut. 2. τυπεῖσθαι.

Infinitiui tempora in σθαι, a secunda plurali indicatiui formantur, vt in passiuo, ἐτύψασθε. τύψασθαι, perfectum à tertia singulari addita ναι, vt in actiuo, τετυπε, τετυπέναι.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Per-

Perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυπὼς, τ͂ τετυπότος.
ἡ τετυπῦα, τῆς τετυπύας.
τὸ τετυπὸς, τῦ τετυπότος.

Aoristus primus.

ὁ τυψάμενος, τῦ τυψαμένυ.
ἡ τυψαμένη, τῆς τυψαμένης.
τὸ τυψάμενον, τ͂ τυψαμένυ,

Aoristus secundus.

ὁ τυπόμενος, τῦ τυπομένυ.
ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης,
τὸ τυπόμενον, τῦ τυπομένυ.

Futurum primum.

ὁ τυψόμενος, τῦ τυψομένυ.
ἡ τυψομένη, τῆς τυψομένης.
τὸ τυψόμενον, τῦ τυψομένυ.

Futurum secundum.

ὁ τυπύμενος, τῦ τυπυμένυ.
ἡ τυπυμένη, τῆς τυπυμένης.
τὸ τυπύμενον, τῦ τυπυμένυ.

Perfectum ab Indicatiuo α, in ως, vt in Act. Cætera vt præsens Paſsiui, ab indic. mutata vltima ſyllaba in μενος, ἐτυψάμην, τυψάμενος, ἐτυπόμην, τυπόμενος, &c.

ADMONITIO.

Significationem verbi medij nuſquam adſcripſimus paradigmatis: quia quæ qualiſque ſit; non eſt omnium vna eademque ſententia. qua de re actum eſt in Grammatica.

Antequam verò præceptor aggrediatur coniugationes circumflexas, diligenter monebit ſuos, nihil hic noua difficultatis occurrere, præter contractiones præſentis, & imperfecti Hac admonitione erecti & confirmati tyrones, ad ea, quæ ſequuntur, alacres ſeſe accingent.

DE CONIVGATIONIBVS CIRCVMFLEXIS.

Caput Nonum.

TRes sunt coniugationes circumflexæ, prima in έω φιλέω, amo: Secũda in άω, τιμάω honoro: Tertia in όω, δηλόω, declaro. Nihil differunt à Barytonis, nisi quòd in præsenti, & imperfecto certa quadam lege contrahuntur propter vocalium concursum.

Contrahitur autem in prima coniugatione.

εο in ου,

εε in ει,

Si post ε sequatur vocalis longa, aut diphthongus, ε abijcitur.

Indicatiui præsens.

S. φιλέω, φιλῶ, φιλέεις, εῖς, φιλέει, εῖ, io amo, &c.
D. φιλέετον, εῖτον, φιλέετον, εῖτον, voi due amate, &c.
P. φιλέομεν, οῦμεν, φιλέετε, εῖτε, φιλέουσι, οῦσι, noi amiamo,

Imperfectum.

S. ἐφίλεον ἐφίλουν, ἐφίλεες, λεις, ἐφίλεε, λει, io amauo.
D. ἐφιλεέτον ἐφιλεῖτον, ἐφιλεέτην, είτην.
P. ἐφιλέομεν οῦμεν, ἐφιλέετε, εῖτε, ἐφίλεον ἐφίλουν,

Præt perf πεφίληκα, io ho amato, ut τέτυφα.
Plusq perf ἐπεφιλήκειν, io haueuo amato, ut ἐτετύφειν.
Aoristus primus, ἐφίλησα, io amai, &c. ut ἔτυψα.

AD-

ADMONITIO.

Vt hic aliorum temporum prima tantum persona describantur: iubebuntur tamen tyrones exercitationis gratia reliquas quoque omnes enunciare, atque perdiscere.

Aoristus secundus.

S ἐφιλον, ἔφιλες, ἔφιλε, io amai.
D ἐφίλετον, ἐφιλέτην.
P. ἐφίλομεν, ἐφίλετε. ἔφιλον.
Futurum primum φιλήσω, io amerò, &c. ut τύψω.
Fut. 2. S. φιλῶ φιλεῖς, φιλεῖ, io amerò.
D. φιλεῖτον φιλεῖτον.
P. φιλοῦμεν, φιλεῖτε, φιλοῦσι.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. φίλεε, φίλει, φιλεέτω φιλείτω. ama tu.
D. φιλεέτον, φιλεῖτον, φιλεέτων, φιλείτων.
P. φιλέετε, φιλεῖτε, φιλεέτωσαν, φιλείτωσαν.
Perf. & pluſ. πεφίληκε, habbi amato tu, ut τέτυφε.
Aor. 1. φίλησον, amerai tu, &c. τύψον.
Aor. 2. φίλε, amerai tu, &c. ut τύπε.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε φιλέοιμι, οῖμι φιλέοις, οῖς. φιλέοι οῖ Dio voleſſe ch'io amaſſi. D. φιλέοιτον, οῖτον, φιλεοίτην, οίτην.
plur. φιλέοιμεν. οῖμεν, φιλέοιτε, οῖτε, φιλέοιεν. φιλοῖεν.
Perf. & plu. εἴθε πεφιλήκοιμι, Dio voglia ch'io habbi amato, ò haueſſi amato, vt τετύφοιμι.
Aor. 1. εἴθε φιλήσαιμι, &c. ut τύψαιμι.
Aor. 2. εἴθε φίλοιμι, idem, &c. vt τύποιμι.

Fut.

Fut. 1. εἴθε φιλήσοιμι, Dio voglia ch'io ami, vt τυπήσοιμι.
Fut. 2. εἴθε φιλοῖμι, idem, &c. vt τυποῖμι.

Aoristus Aeolicus.

S. εἴθε φιλήσεια. φιλήσειας. φιλήσειε.
D φιλησείατον, φιλησειάτην.
P. φιλησείαμεν, φιλησείατε, φιλήσειαν

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν φιλέω. ῶ. φιλέῃς, ῇς; φιλέῃ, ῇ, s'io ami, ò amassi.
D. φιλέητον. φιλῆτον, φιλέητον. φιλῆτον.
plur. φιλέωμεν, ῶμεν, φιλέητε, ῆτε. φιλέωσι, ῶσι.
Perf. & plusq. ἐὰν πεφιλήκω, s'io habbi, ò hauessi amato. &c. vt τετύφω.
Aorist. 1. ἐὰν φιλήσω, s'io habbi amato, &c. vt τύψω.
Aorist. 2. ἐὰν φίλω, idem, &c. ut τύπω.

Infinitiui

Præsens & imperfectum, φιλέειν. φιλεῖν, amare.
Perf. & plusq. πεφιληκέναι, hauer amato.
Aor. 1. φιλῆσαι. Aor. 2. φιλεῖν idem.
Fut. 1. φιλήσειν, douer amare. Fut. 2. φιλεῖν, idem.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ φιλέων φιλῶν, chi ama. τοῦ φιλέοντος, φιλοῦντος,
ἡ φιλέουσα, φιλοῦσα, τῆς φιλεούσης, φιλούσης.
τὸ φιλέον. φιλοῦν. τοῦ φιλέοντος, φιλοῦντος.
Perf. & plusq. ὁ πεφιληκώς, ἡ πεφιληκυῖα, τὸ πεφιληκός, colui che ha amato.

Aor.1. ὁ φιλήσας, ἡ φιλήσασα, τὸ φιλῆσαν ut τύψας.
Aor.2. ὁ φιλῶν, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλόν, ut τυπών.
Fut.1. ὁ φιλήσων, ἡ φιλήσουσα, τὸ φιλῆσον, chi amerà, vt τύψων.
Fut.2. ὁ φιλῶν, ἡ φιλοῦσα, τὸ φιλοῦν, idem ut τυπῶν.

Verbum paſſiuum.

Indicatiui præſens.

S. φιλέομαι, οῦμαι, φιλέῃ, ῇ φιλέεται εῖται. io ſon amato:
D. φιλεόμεθον, ούμεθον, φιλέεσθον, εῖσθον, φιλέεσθον, εῖσθον.
plur. φιλεόμεθα, ούμεθα, φιλέεσθε, εῖσθε φιλέονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐφιλεόμην, ούμην, ἐφιλέου, ἐφιλοῦ. ἐφιλέετο, εῖτο. i'ero ama(to
D. ἐφιλεόμεθον, ούμεθον, ἐφιλέεσθον, εῖσθον. ἐφιλεέσθην, είσθην.
plur. ἐφιλεόμεθα, ούμεθα, ἐφιλέεσθε, εῖσθε, ἐφιλέοντο, οῦντο.

Perfectum.

S. πεφίλημαι, πεφίλησαι, πεφίληται, io ſono ſtato amato.
D. πεφιλήμεθον, πεφίλησθον, πεφίλησθον.
plur. πεφιλήμεθα, πεφίλησθε, πεφίληνται.

Pluſquam perfectum.

S. ἐπεφιλήμην, ἐπεφίλησο, ἐπεφίλητο, io ero ſtato amato.
D. ἐπεφιλήμεθον, ἐπεφίλησθον, ἐπεφιλήσθην,
P. ἐπεφιλήμεθα, ἐπεφίλησθε, ἐπεφίληντο.
Aor. 1. ἐφιλήθην, io fui amato, &c. ut ἐτύφθην.
Aor. 2. ἐφίλην, idem, vt ἐτύπην.
Fut. 1. φιληθήσομαι, ſarò amato, ut τυφθήσομαι.
Fut. 2. φιλήσομαι. &c. ut τυπήσομαι.
Paulo poſt fut. πεφιλήσομαι, mox amabor, ut τετύψομαι.

Impe-

Imperatiui præſens, & imperfectum.

S: φιλέου, φιλοῦ, φιλεέσθω, είσθω, ſij tu amato.
D. φιλέεσθον, εῖσθον, φιλεέσθων, είσθων.
plur. φιλέεσθε, εῖσθε, φιλεέσθωσαν, είσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. πεφίλησο, πεφιλήσθω, ſarai amato tu.
D. πεφίλησθον, πεφιλήσθων.
plur. πεφίλησθε, πεφιλήσθωσαν.
Aor. 1. φιλήθητι, φιληθήτω, &c. ut τύφθητι.
Aor. 2. φίληθι, idem ut τύπηθι.

Optatiui præſens, & imperfectum.

S. εἴθε φιλεοίμην, οίμην, φιλέοιο, οῖο, φιλέοιτο, οῖτο, Dio voleſſe, che io fuſsi amato.
D. φιλεοίμεθον, οίμεθον, φιλέοισθον, οῖσθον, φιλεοίσθην, οίσθην.
plur. φιλεοίμεθα, οίμεθα, φιλέοισθε, οῖσθε, φιλέοιντο, οῖντο.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

S. εἴθε πεφιλήμην, πεφιλῇο, πεφιλῇτο, Dio voglia ch'io ſia ò fuſſi ſtato amato.
D. πεφιλήμεθον, πεφιλῇσθον, πεφιλήσθην.
plur. πεφιλήμεθα, πεφιλῇσθε, πεφιλῇντο.
Aor. 1. εἴθε φιληθείην, ut τυφθείην.
Aor. 2. εἴθε φιλείην, ut τυπείην.
Fut. 1 εἴθε φιληθησοίμην, Dio voglia ch'io ſia amato, ut τυφθησοίμην.
Fut. 2. εἴθε φιλησοίμην, idem, ut τυπησοίμην.

Παυλο

Paulò post fut. εἴθε πεφιλητοίμην, Dio voglia che di qui a poco io sia amato, ut τετυψοίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν φιλέωμαι, ῶμαι, φιλέῃ, ῇ, φιλέηται, ῆται, s'io sia, ò fussi amato.

D. φιλεώμεθον, ώμεθον, φιλέησθον, ῆσθον, φιλέησθον, ῆσθον.

plur. φιλεώμεθα, ώμεθα, φιλέησθε, ῆσθε, φιλέωνται, ῶνται.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. ἐὰν πεφιλῶμαι, πεφιλῇ, πεφιλῆται, s'io fussi stato amato.

D πεφιλώμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλῆσθον.

P. πεφιλώμεθα, πεφιλῆσθε, πεφιλῶνται,

Aor. 1. ἐὰν φιληθῶ, s'io sarò amato, ut τυφθῶ.

Aor. 2. ἐὰν φιλῶ, idem, ut τυπῶ,

Infinitiui præsens, & imperfectum.

φιλέεσθαι, φιλεῖσθαι, esser amato.

Perfectum, & plusquam. πεφιλῆσθαι. essere stato amato.

Aor. 1. φιληθῆναι. Aor. 2. φιλῆναι.

Fut. 1 φιληθήσεσθαι, amatum iri. Fut. 2. φιλήσεσθαι, idem.

Paulo post fut. πεφιλήσεσθαι, mox amatum iri.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ φιλεόμενος, ούμενος, τοῦ φιλεομένου, ουμένου, qui amatur vel amabitur.

ἡ φιλεομένη, ουμένη τῆς φιλεομένης, ουμένης,

τὸ φιλεόμενον, ούμενον, τοῦ φιλεομένου, ουμένου.

Perf. & plusq. ὁ πεφιλημένος, amatus, ut τετυμμένος.

Aor. 1. φιληθεὶς, ut τυφθείς. Aor. 2. φιλείς, ut τυπείς.

Fut.

Fut. 1. φιληθησόμενος, amandus, ut τυφθησόμενος.
Fut. 2. φιλησόμενος.
Paulo post fut. πεφιλησόμενος, mox amandus.

Verbum medium.

Indicatiui præsens, ut in Passiuo.

S. φιλέομαι, οῦμαι, φιλέῃ, ῇ, φιλέεται, εῖται.
D. φιλεόμεθον, ούμεθον, φιλέεσθον, εῖσθον, φιλέεσθον, εῖσθον.
P. φιλεόμεθα, ούμεθα. φιλέεσθε, εῖσθε, φιλέονται, οῦνται.

Imperfectum, ut in Passiuo.

S. ἐφιλεόμην, ούμην, ἐφιλέου, ἐφιλοῦ. ἐφιλέετο, εῖτο.
D. ἐφιλεόμεθον, ούμεθον, ἐφιλέεσθον, εῖσθον. ἐφιλεέσθην, είσθην.
P. ἐφιλεόμεθα, ούμεθα, ἐφιλέεσθε, εῖσθε, ἐφιλέοντο, οῦντο.

Perfectum, ut τέτυπα.

S. πέφιλα, πέφιλας, πέφιλε.
D. πεφίλατον, πεφίλατον.
plur. πεφίλαμεν, πεφίλατε, πεφίλασι.

Plusquam perfectum.

S. ἐπεφίλειν, ἐπεφίλεις, ἐπεφίλει.
D. ἐπεφίλειτον, ἐπεφιλείτην.
P. ἐπεφίλειμεν, ἐπεφίλειτε, ἐπεφίλεισαν
Aor. 1. ἐφιλησάμην, ut ἐτυψάμην.
Aor. 2. ἐφιλόμην, ut ἐτυπόμην.
Fut. 1. φιλήσομαι, ut τύψομαι.
Fut. 2. φιλοῦμαι, ut τυποῦμαι.

IMPERATIVI

Præsens, & imperfectum.

S. φιλέου, φιλοῦ. φιλεέσθω, είσθω.
D. φιλέεσθον, εῖσθον, φιλεέσθων, είσθων.
P. φιλέεσθε, εῖσθε, φιλεέσθωσαν, είσθωσαν.
Perf, & plusq. πέφιλσο, ut τέτυψο.
Aor. 1. φίλησαι, ut τύψαι.
Aor. 2. φιλοῦ, ut τυποῦ.

Optatiui præsens & imperfectum.

S. εἴθε φιλεοίμην, οίμην, φιλέοιο, οῖο, φιλέοιτο, οῖτο.
D. φιλεοίμεθον, οίμεθον· φιλέοισθον, οῖσθον, φιλεοίσθην, οίσθην.
plur. φιλεοίμεθα, οίμεθα, φιλέοισθε, οῖσθε, φιλέοιντο, οῖντο.
Perf. & plusq. εἴθε πεφιλοίμην. ut τετυποίμην.
Aor. 1. εἴθε φιλησαίμην, ut τυψαίμην.
Aor. 2. εἴθε φιλοίμην, ut τυποίμην.
Fut. 1. εἴθε φιλησοίμην, ut τυψοίμην.
Fut. 2. εἴθε φιλοίμην, ut τυποίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum

S. ἐὰν φιλέωμαι, ῶμαι, φιλέῃ, φιλῇ, λῇ, φιλέηται, ῆται.
D. φιλεώμεθον, ώμεθον, φιλέησθον, ῆσθον, φιλέησθον, ῆσθον.
plur. φιλεώμεθα, ώμεθα. φιλέησθε, ῆσθε, φιλέωνται, ῶνται.
Perf. & plusq. ἐὰν πεφίλω, ut τετύπω.
Aor. 1. ἐὰν φιλήσωμαι, ut τύψωμαι.
Aor. 2. ἐὰν φίλωμαι, ut τύπωμαι.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

φιλέεσθαι, εῖσθαι.
Perf. & plusq. πεφιλέναι.
Aoristus primus. φιλήσασθαι.
Aoristus secundus φιλέσθαι.
Futurum primum φιλήσεσθαι.
Futurum secundum φιλεῖσθαι.

Participij præsens,& imperfectum.

ὁ φιλεόμενος,ούμενος,τοῦ φιλεομένου ουμένου.

ἡ φιλεομένη,ουμένη, τῆς φιλεομένης,ουμένης.

τὸ φιλεόμενον,ούμενον,τοῦ φιλεομένου,ουμένου.

Perf.& plus. πεφιλώς,πεφιληκυῖα,πεφιλὸς,ut τετυφὼς.

Aor. 1. φιλησάμενος, ut τυψάμενος.

Aor. 2. ὁ φιλόμενος,ut τυπόμενος.

Fut. 1. ὁ φιλησόμενος, ut τυψόμενος,

Fut. φιλούμενος,ut τυπούμενος.

SECVNDA CONIVGATIO circumflexorum.

Omnis contractio huius coniugationis fit in ω,vel in α, uel in ῳ, & ᾳ, diphthongos.

In ω,si post α, sequatur ο,& ου,uel ω.

In ῳ,si post α sequatur οι.

In ᾶ,si post α sequatur alia vocalis.

In ᾳ,si post α sequatur diphthongus ει,uel ῃ.

Verbum actiuum.

Indicatiui præsens.

S. τιμάω,τιμῶ, τιμάεις,τιμᾷς, τιμάει,τιμᾷ,honoro.

D. τιμάετον.τιμᾶτον,τιμάετον,τιμᾶτον.

P. τιμάομεν,τιμῶμεν,τιμάετε,τιμᾶτε,τιμάουσι, ῶσι.

Imperfectum.

S ἐτίμαον,ἐτίμων,ἐτίμαες, ἐτίμας, ἐτίμαε,ἐτίμα, honorabam.

D. ἐτιμάετον,ᾶτον,ἐτιμαέτην,άτην.

plur

plur.ἐτιμάομεν ὦμεν.ἐτιμάετε,ᾶτε.ἐτίμαον,ἐτίμων,
Perf.τετίμηκα,vt τέτυφα,honoraui.
Plusq. perf ἐτετιμήκειν,honoraueram,vt ἐτετύφειν.
Aor.1 ἐτίμησα,honoraui,vt ἔτυψα.
Aor.2.ἔτιμεν,ἔτιμες,idem.vt ἔτυπον.
Fut.1.τιμήσω,honorabo,vt τύψω.
Fut.2.τιμῶ,idem,vt τυπῶ.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S.τίμαε,τίμα,τιμαέτω,τιμάτω,honora.
D.τιμάετον,τιμᾶτον,τιμαέτων,τιμάτων.
P.τιμάετε,τιμᾶτε,τιμαέτωσαν, τιμάτωσαν.
Perf.& pluſ. τετίμηκε,honoraueris.
Aor.1.τίμησον,honorato tu,vel honorabis.
Aor.2.τίμε,τιμέτω,idem.

Optatiui præsens,& imperfectum.

S.εἴθε τιμάοιμι,ῷμι,τιμάοις,ῷς,τιμάοι,τιμῷ. vtinam honorarem.
D.τιμάοιτον,ῷτον,τιμαοίτην.ῴτην.
P. τιμάοιμεν ῷμεν,τιμάοιτε ῷτε,τιμάοιεν,τιμῷεν.
Perfectum,& plusq. εἴθε τετιμήκοιμι, vtinam honorauerim,vel honorauiſſem.
Aor.1.εἴθε τιμήσαιμι,vtinam honorauerim.
Aor.2.εἴθε τίμοιμι,τίμοις,τίμοι,idem.
Fut.1.εἴθε τιμήσοιμι, vtinam honorem.
Fut.2.εἴθε τιμοῖμι, τιμοῖς,idem.
Aoriſt.Aeolicus εἴθε τιμήσεια,ut τύψεια.

Coniunctiui præsens,& imperfectum.

S.ἐὰν τιμάω,τιμῶ,τιμάῃς,τιμᾷς,τιμάῃ,τιμᾷ,ſi honorem vel honorarem.
D.τιμάητον,ᾶτον,τιμάητον, ᾶτον.
P.τιμάωμεν,ῶμεν,τιμάητε, ᾶτε,τιμάωσι,ῶσι.

perf. & plusq. ἐὰν τετιμήκω, si honorauerim, vel honorauissem.

Aor. 1. ἐὰν τιμήσω, si honorauero. Aor. 2. ἐὰν τίμω. idem.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τιμάειν τιμᾶν, honorare.

Perf. & plusq. τετιμηκέναι, honorasse.

Aor. 1. τιμῆσαι. Aor. 2. τιμεῖν.

Fut. 1 τιμήσειν, honoratum esse. Fut. 2. τιμεῖν

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιμάων, τιμῶν, τοῦ τιμάοντος, ῶντος, honorans.

ἡ τιμάουσα, ῶσα, τῆς τιμαούσης, ώσης.

τὸ τιμάον, τιμῶν, τοῦ τιμάοντος, ῶντος.

perf. & plus. ὁ τετιμηκώς, qui honorauit.

Aor. 1. ὁ τιμήσας, ἡ τιμήσασα, τὸ τιμῆσαν.

Aor. 2. ὁ τιμών, ἡ τιμοῦσα, τὸ τιμόν.

Fut. 1. ὁ τιμήσων, ἡ τιμήσουσα, τὸ τιμῆσον, honoratus.

Fut. 2. ὁ τιμῶν, ἡ τιμοῦσα, τὸ τιμοῦν.

Verbum passiuum.

Indicatiui præsens.

S. τιμάομαι, ῶμαι, honoror, τιμάῃ, ᾷ, τιμάεται, ᾶται.

D. τιμαόμεθον, ώμεθον, τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμάεσθον, ᾶσθον.

P. τιμαόμεθα, ώμεθα, τιμάεσθε, ᾶσθε, τιμάονται τιμῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην, ἐτιμάου, ἐτιμῶ, ἐτιμάετο, ᾶτο, honorabar.

D ἐτιμαόμεθον, ώμεθον, ἐτιμάεσθον, ᾶσθον, ἐτιμαέσθην, άσθην.

P. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε, ἐτιμάοντο, ῶντο.

Per-

Perfectum.

S.τετίμημαι,τετίμησαι,τετίμηται, honoratus sum.
D.τετιμήμεθον,τετίμησθον,τετίμησθον.
plur.τετιμήμεθα,τετίμησθε,τετίμηνται.

Plusquam perfectum.

S.ἐτετιμήμην,ἐτετίμησο,ἐτετίμητο,honoratus eram vel fueram.
D.ἐτετιμήμεθον,ἐτετίμησθον,ἐτετιμήσθην.
P.ἐτετιμήμεθα,ἐτετίμησθε,ἐτετίμηντο.
Aor. 1.ἐτιμήθην.
Aor.2,ἐτίμην.
Fut.1.τιμηθήσομαι,honorabar.
Fut.2.τιμήσομαι.
paulò post fut.τετιμήσομαι. mox honorabor.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S.τιμάου,τιμῶ,τιμαέσθω,άσθω,honorare.
D.τιμάεσθον,ᾶσθον,τιμαέσθων,άσθων.
P.τιμάεσθε,ᾶσθε,τιμαέσθωσαν,άσθωσαν.
perf.& plusq. τετίμησο,τετιμήσθω, honoratus esto.
Aor. 1.τιμήθητι,honorator,tu,vel honoraberis.
Aorist.2.τίμηθι.

Optatiui præsens & imperfectum.

S.εἴθε τιμαοίμην,ῴμην, τιμάοιο,ῷο τιμάοιτο,ῷτο, utinam honorarer.
D.τιμαοίμεθον,ῴμεθον,τιμάοισθον,ῷσθον,τιμαοίσθην,ῴσθην
P.τιμαοίμεθα,ῴμεθα,τιμάοισθε,ῷσθε.τιμάοιντο,ῷντο.

Perfectum & plusquam perfectum.

S εἴθε τετιμήμην,τετιμῇο, τετιμῇτο, vtinā honoratus sim vel fuerim, essem vel fuissem.

Dual. τετιμῄμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθων.
P. τετιμήμεθα, τετιμῆσθε, τετιμήσθων.
Aor. 1. εἴθε τιμηθείην. Aor. 2. εἴθε τιμείην, τιμείης, &c.
Fut. 1. εἴθε τιμηθησοίμην, vtinam honorer.
Fut. 2. εἴθε τιμησοίμην, idem.
paulò post fut. εἴθε τετιμησοίμην, vtinam mox honorer

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾷ. τιμάηται, ᾶται, si honorer, vel honorarer.
D. τιμαώμεθον, ώμεθον, τιμάησθον, ᾶσθον. τιμάησθον, ᾶσθον.
P. τιμαώμεθα, ώμεθα. τιμάησθε, ᾶσθε. τιμάωνται, ῶνται.
Perf. & plusq. ἐὰν τετιμῶμαι, τετιμῆται, si honoratus sim vel fuerim, essem vel fuissem.
D. τετιμώμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθον.
P. τετιμώμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῶνται.
Aor. 2. ἐὰν τιμηθῶ, si honoratus ero vel fuero.
Aor. 1. ἐὰν τιμῶ.

Infinitiui

Præsens & imperfectum, τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι honorari:
Perf. & plusq. τετιμῆσθαι, honoratum esse uel fuisse.
Aor. 1. τιμηθῆναι. Aor. 2. τιμῆναι.
Fut. 1. τιμηθήσεσθαι. honoratum iri. Fut. 2. τιμήσεσθαι.
Paulo post fut. τετιμήσεσθαι, mox honoratum iri.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος, τοῦ τιμαομένου, ωμένου. qui honoratur, uel honorabatur.
ἡ τιμαομένη, ωμένη, τῆς τιμαομένης, ωμένης.

τὸ τιμαόμενον, ώμενον, τῶ τιμαομένω. ωμένω.
Perf.& plusq. τετιμημένος, honoratus.
Aor. 1. τιμηθείς, honoratus, ut τυφθείς.
Aor. 2. τιμείς, idem, ut τυπείς.
Fut. 1. τιμηθησόμενος, honorandus, ut τυφθησόμενος.
Fut. 2. τιμησόμενος, idem, ut τυπησόμενος.
paulo post fut. τετιμησόμενος, mox honorandus, ut τετυψόμενος.

Verbum Medium.

Indicatiui præsens.

S. τιμάομαι, ῶμαι, τιμάῃ, ᾷ, τιμάεται, ᾶται.
D. τιμαόμεθον, ώμεθον, τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμάεσθον, ᾶσθον.
P. τιμαόμεθα, ώμεθα, τιμάεσθε, ᾶσθε, τιμάονται, τιμῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην, ἐτιμάου, ἐτιμῶ, ἐτιμάετο, ᾶτο,
D. ἐτιμαόμεθον, ώμεθον, ἐτιμάεσθον, ᾶσθον, ἐτιμαέσθην, άσθην.
ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε, ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

S. τέτιμα, τέτιμας, τέτιμε.
D. τετίματον, τετίματον.
plur. τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι.

Plusquamperfectum.

S. ἐτετίμειν, ἐτετίμεις, ἐτετίμει. ut ἐτετύπειν.
Aor. 1. ἐτιμησάμην, ut ἐτυψάμην,
Aor. 2. ἐτιμόμην, ut ἐτυπόμην.
Fut. 1. τιμήσομαι, ut τύψομαι.
Fut. 2. τιμοῦμαι, ut τυποῦμαι,

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τιμάου, τιμῶ, τιμαέσθω, άσθω,

Dual. τιμαέσθον, ᾶσθον, τιμαέσθων, άσθων.
P. τιμάεσθε, ᾶσθε. τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.
Perf. & plus. τέτιμε, ut τέτυπε.
Aor. 1. τίμησαι, τιμησάσθω, ut τύψαι, τυψάσθω.
Aor. 2. τιμοῦ, τιμέσθω, ut τυποῦ.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ῴμην, τιμάοιο, ῷο. τιμάοιτο ῷτο.
D. τιμαοίμεθον, ῴμεθον, τιμάοισθον, ῷσθον, τιμαοίσθην, ῴσθην
P. τιμαοίμεθα, ῴμεθα. τιμάοισθε, ῷσθε, τιμάοιντο, ῷντο.
Perf. & plusq. τετίμοιμι, ut τετύποιμι.
Aor. 1. τιμησαίμην, ut τυψαίμην.
Aor. 2. τιμοίμην, ut τυποίμην.
Fut. 1. τιμησοίμην, ut τυψοίμην.
Fut. 2. τιμοίμην, ut τυποίμην.

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾶ. τιμάηται, ᾶται
D. τιμαώμεθον, ώμεθον, τιμάησθον, ᾶσθον. τιμάησθον, ᾶσθον.
P. τιμαώμεθα, ώμεθα, τιμάησθε, ᾶσθε. τιμάονται, ῶνται.
Perf. & plusq. ἐὰν τετίμω, ut τετύπω.
Aor. 1. ἐὰν τιμήσωμαι, ut τύψωμαι.
Aor. 2. ἐὰν τίμωμαι, ut τύπωμαι,

Infinitiui

Præsens & imperfectum, τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι.
Perf. & plusq. τετιμέναι.
Aor. 1. τιμήσασθαι. Aor. 2. τιμέσθαι.
Fut. 1. τιμήσεσθαι. Fut. 2. τιμεῖσθαι.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος, τοῦ τιμαομένου, ωμένου.
ἡ τιμαομένη, ωμένη, τῆς τιμαομένης, ωμένης.

τὸ

τὸ τιμαόμενον, ώμενον, τοῦ τιμαομένου. ωμένου.
perf. & plusq. τετιμωκὼς, ἡ τετιμωκυῖα, τὸ τετιμωκὸς, ut τετυφώς.
Aor. 1. ὁ τιμησάμενος, ut τυψάμενος.
Aor. 2. ὁ τιμώμενος. ut τυπόμενος.
Fut. 1. ὁ τιμησόμενος, ut τυψόμενος.
Fut. 2. ὁ τιμούμενος, ut τυπούμενος.

TERTIA CONIVGATIO.

In hac coniugatione contrahitur ο ante
- { ο, ου } in ου.
- { η, ω } in ω.
- { ει, η, οι } in οι.

Excipe infinitum vbi ο ante ει, contrahitur in ου, δηλόειν, δηλοῦν.

Verbum actiuum.

Indicatiui præsens.

S. Δηλόω, δηλῶ, δηλόεις, οῖς, δηλόει, δηλοῖ, declaro
D. δηλόετον, οῦτον. δηλόετον, οῦτον.
P. δηλόομεν, οῦμεν, δηλόετε, οῦτε, δηλόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

S. ἐδήλοον, ἐδήλουν, ἐδήλοες, ους, ἐδήλοε, ου, declarabam.
D ἐδηλόετον, οῦτον, ἐδηλοέτην, ούτην.
P. ἐδηλόομεν, οῦμεν, ἐδηλόετε, οῦτε, ἐδήλοον, ουν.

perfectum, δεδήλωκα, declaraui, ut τέτυφα.
plusq. ἐδεδηλώκειν, declarαueram ut ἐτετύφειν,
Aor. 1. ἐδήλωσα, declaraui ut ἔτυψε.
Fut. 1. δηλώσω, declarabo, ut τύψω.

Hæc coniugatio omnino caret Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δήλοε, δήλου, δηλοέτω, δηλούτω, declara.
D. δηλόετον, οῦτον, δηλοέτων οὔτων.
P. δηλοέτε, οῦτε, δηλοέτωσαν, ούτωσαν.
perf. & plusq. δεδήλωκε, declaraueris, ut τέτυφε.
Aor. 1. δήλωσον, δηλωσάτω, declaráto, vel declarabis, ut τύψον.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε δηλόοιμι, οῖμι, δηλόοις, οῖς. δηλόοι, δηλοῖ, vtinam declararem.
D. δηλόοιτον, οῖτον, δηλοοίτην, οίτην.
P. δηλόοιμεν, οῖμεν, δηλόοιτε, οῖτε. δηλόοιεν, οῖεν:
perf. & plusq. εἴθε δεδηλώκοιμι, vtinam declarauerim, uel declarauissem, vt τετύφοιμι.
Aor. 1. εἴθε δηλώσαιμι, idem ut τύψαιμι.
Fut. 1. εἴθε δηλώσοιμι, utinam declarem, ut τύψοιμι,
Aor. Aeolicus, εἴθε δηλώσεια, ας, ε, ut τύψεια.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόω, δηλῶ, δηλόῃς, δηλόῃ, οῖ, si declarem, vel declararem.
D. δηλόητον, ῶτον, δηλόητον, ῶτον.
P. δηλόωμεν, ῶμεν, δηλόητε, ῶτε. δηλόωσι, ῶσι.
perf. & plusq. ἐὰν δεδηλώκω, si declarauerim, uel declarauissem, ut τετύφω.

Aor. 1

Aor. 1. ἐὰν δηλώσω, si declarauero, vt τύψω.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

δηλόειν, δηλοῦν, declarare.
Perf. & plusq. δεδηλωκέναι, declaraſſe.
Aor. 1. δηλῶσαι. Futur. 1. δηλώσειν, declaraturum eſſe.

Participij præſens, & imperfectum.

ὁ δηλόων, ῶν, τοῦ δηλόοντος, οῦντος, declarans.
ἡ δηλόουσα, οῦσα. τῆς δηλοούσης, ούσης.
τὸ δηλόον, οῦν, τοῦ δηλόοντος, οῦντος.

Perfectum, & plusquam perfectum.

ὁ δεδηλωκώς, ἡ δεδηλωκυῖα, τὸ δεδηλωκός, qui declarauit ut τετυφώς.
Aor. 1. ὁ δηλώσας, ἡ δηλώσασα, τὸ δηλῶσαν, idem ut τύψας
Fut. 1. δηλώσων, declaraturus, ut τύψων.

Verbum paſſiuum.

Indicatiui præſens.

S. δηλόομαι, οῦμαι. δηλόῃ, οῖ, δηλόεται, οῦται, declaror,
D. δηλοόμεθον, ούμεθον, δηλόεσθον, οῦσθον, δηλόεσθον, οῦσθον,
P. δηλοόμεθα, ούμεθα, δηλόεσθε, οῦσθε, δηλόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S, ἐδηλοόμην, ούμην, ἐδηλόου, ἐδηλοῦ, ἐδηλόετο, οῦτο, declarabar.
D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον, ἐδηλόεσθον, οῦσθον, ἐδηλοέσθην, ούσθην.
P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα, ἐδηλόεσθε, οῦσθε, ἐδηλόοντο, οῦντο.

perfe-

Perfectum.

S. δεδήλωμαι, δεδήλωσαι, δεδήλωται, declaratus sum.
D δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.
P. δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε. δεδήλωνται.

Plusquam perfectum.

S. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο, declaratus eram, vel fueram.
D. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον, ἐδεδηλώσθην.
P. ἐδεδηλώμεθα, ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωντο,
Aor. 1. ἐδηλώθην, declaratns fui.
Fut. 1. δηλωθήσομαι, declarabor, ut τυφθήσομαι.
Paulo post fut. δεδηλώσομαι, mox declarabor.

IMPERATIVI

Præsens, & imperfectum.

S δηλόου, δηλοῦ δηλοέσθω, ούσθω, declarare.
D δηλόεσθον οῦσθον, δηλοέσθων, ούσθων.
P. δηλόεσθε, οῦσθε, δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S δεδήλωσο, δεδηλώσθω, declaratus sis.
D δεδήλωσθον. δεδηλώσθων.
P δεδήλωσθε, δεδηλώσθωσαν.
Aor. 1. δηλώθητι, declarator, tu, vel declaraberis.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην, δηλόοιο, οῖο, δηλόοιτο, οῖτο, vtinam declararer.
D. δηλοοίμεθον. οίμεθον δηλόοισθον. οῖσθον, δηλοοίσθην. οίσθην.
P. δηλοοίμεθα, οίμεθα. δηλόοισθε, οῖσθε, δηλόοιντο, οῖντο.

per-

Perfectum & plusquam perfectum.

S εἴθε δεδηλώμην, δεδήλωσο, δεδήλωτο, utinam declaratus sim vel fuerim, essem uel fuissem

D. δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον δεδηλώσθην.

P. δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε, δεδήλωντο.

Aor. 1. εἴθε δηλωθείην, idem, ut τυφθείην.

Fut. 1. εἴθε δηλωθησοίμην, utinã declarer, ut τυφθησοίμην.

Paulo post fut. εἴθε δεδηλωσοίμην, utinam mox declarer, ut τετυψοίμην.

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι δηλόῃ, οῖ, δηλόηται, ῶται, declarer, uel declararer.

D δηλοώμεθον, ώμεθον, δηλόησθον, ῶσθον, δηλόησθον, ῶσθον.

P. δηλοώμεθα, ώμεθα. δηλόησθε, ῶσθε, δηλόωνται, ῶνται.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν δεδηλῶμαι, δεδηλῷ δεδηλῶται, si declaratus sim, uel fuerim, essem vel fuissem.

D δεδηλώμεθον, δεδηλῶσθον, δεδηλῶσθον

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῶσθε, δεδηλῶνται.

ADNOTATIO.

Quidam censent Atticè ita flecti: scilicet ω, vbique retento: communiter tamen retineri, η, in secunda & tertia persona singularis, & dualis, & in secunda pluralis, ut δεδηλῇ, ῆται, ῆσθον, ῆσθον, ῆσθον, ῆσθε, sed vix vllo scriptoris veteris testimonio quicquam probari potest. Lascaris certe & alij Grammatici, ω, vbique retinendum esse significant.

Aorist. 1. ἐὰν δηλωθῶ, si declaratus ero, vel fuero.

IN-

Fut. 1. φιληθησόμενος, amandus, ut τυφθησόμενος.
Fut. 2. φιλησόμενος.
Paulo post fut. πεφιλησόμενος, mox amandus.

Verbum medium.

Indicatiui præsens, ut in Passiuo.

S. φιλέομαι, οῦμαι, φιλέῃ, ῇ, φιλέεται, εῖται.
D. φιλεόμεθον, ούμεθον, φιλέεσθον, εῖσθον, φιλέεσθον, εῖσθον.
P. φιλεόμεθα, ούμεθα. φιλέεσθε, εῖσθε, φιλέονται, οῦνται.

Imperfectum, ut in Passiuo.

S. ἐφιλεόμην, ούμην, ἐφιλέου, ἐφιλοῦ. ἐφιλέετο, εῖτο.
D. ἐφιλεόμεθον: ούμεθον, ἐφιλέεσθον, εῖσθον. ἐφιλεέσθην, είσθην.
P. ἐφιλεόμεθα, ούμεθα, ἐφιλέεσθε, εῖσθε, ἐφιλέοντο, οῦντο.

Perfectum, ut τέτυπα.

S. πέφιλα, πέφιλας, πέφιλε.
D. πεφίλατον, πεφίλατον.
plur. πεφίλαμεν, πεφίλατε, πεφίλασι.

Plusquam perfectum.

S. ἐπεφίλειν, ἐπεφίλεις, ἐπεφίλει.
D. ἐπεφίλειτον, ἐπεφιλείτην.
P. ἐπεφίλειμεν, ἐπεφίλειτε. ἐπεφίλεισαν
Aor. 1. ἐφιλησάμην, ut ἐτυψάμην.
Aor. 2. ἐφιλόμην, ut ἐτυπόμην.
Fut. 1. φιλήσομαι, ut τύψομαι.
Fut. 2. φιλοῦμαι, ut τυποῦμαι.

Impe-

IMPERATIVI

Præsens, & imperfectum.

S.φιλέε,φίλει. φιλείσθω, είσθω.
D.φιλέετον,εῖτον,φιλεέτων,είτων.
P.φιλέετε,εῖτε,φιλεέτωσαν,είτωσαν.
Perf,& plusq. πέφιλε,ut τέτυπε.
Aor.1.φίλησον,ut τύψον.
Aor.2.φίλε,ut τύπε.

Optatiui præsens & imperfectum.

S.εἴθε φιλεοίμην,οίμην, φιλέοιο,οῖο,φιλέοιτο,οῖτο.
D.φιλεοίμεθον,οίμεθον:φιλέοισθον,οῖσθον, φιλεοίσθην,οίσθην.
plur.φιλεοίμεθα,οίμεθα,φιλέοισθε,οῖσθε,φιλέοιντο,οῖντο.
Perf.& plusq. εἴθε πεφίλοιμι. ut τετύποιμι.
Aor.1.εἴθε φιλησαίμην, ut τυψαίμην.
Aor.2.εἴθε φιλοίμην, ut τυποίμην.
Fut.1.εἴθε φιλοισοίμην, ut τυψοισοίμην.
Fut.2.εἴθε φιλοίμην, ut τυποίμην.

Coniunctiui præsens, & imperfectum

S.ἐὰν φιλέωμαι,ῶμαι, φιλέῃ,φιλῇ,λῇ,φιλέηται,ῆται.
D.φιλεώμεθον,ώμεθον,φιλέησθον, ῆσθον, φιλέησθον,ῆσθον.
plur.φιλεώμεθα,ώμεθα.φιλέησθε,ῆσθε, φιλέωνται,ῶνται.
Perf.& plusq.ἐὰν πεφίλω,ut τετύπω.
Aor.1.ἐὰν φιλήσωμαι, ut τυψωμαι.
Aor.2.ἐὰν φίλωμαι,ut τύπωμαι.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

φιλέεσθαι,εῖσθαι.
Perf.& plusq. πεφιλέναι.
Aoristus primus.φιλήσασθαι.
Aoristus secundus φιλέσθαι.
Futurum primum φιλήσεσθαι.
Futurum secundum φιλεῖσθαι.

Parti-

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ φιλεόμενος, ούμενος, τοῦ φιλεομένου, ουμένου.
ἡ φιλεομένη, ουμένη, τῆς φιλεομένης, ουμένης.
τὸ φιλεόμενον, οῦμενον, τοῦ φιλεομένου, ουμένου.
Perf. & plus. πεφιλώς, πεφιλῦια, πεφιλὸς, ut τετυπώς.
Aor. 1. φιλησάμενος, ut τυψάμενος.
Aor. 2. ὁ φιλόμενος, ut τυπόμενος.
Fut. 1. ὁ φιλησόμενος, ut τυψόμενος,
Fut. φιλούμενος, ut τυπούμενος.

SECVNDA CONIVGATIO circumflexorum.

Omnis contractio huius coniugationis fit in ω, vel in ᾳ, uel in ῳ, & α, diphthongos.
In ω, si post α, sequatur ο, & ου, uel ω.
In ῳ, si post α sequatur οι.
In ᾶ, si post α sequatur alia vocalis.
In ᾳ, si post α sequatur diphthongus ει, uel ῃ.

Verbum actiuum.

Indicatiui præsens.

S. τιμάω, τιμῶ, τιμάεις, τιμᾷς, τιμάει, τιμᾷ, honoro.
D. τιμάετον. τιμᾶτον, τιμάετον, τιμᾶτον.
P. τιμάομεν, τιμῶμεν, τιμάετε, τιμᾶτε, τιμάουσι, ῶσι.

Imperfectum.

S ἐτίμαον, ἐτίμων, ἐτίμαες, ἐτίμας, ἐτίμαε, ἐτίμα, honorabam.
D. ἐτιμάετον, ᾶτον, ἐτιμαέτην, άτην.

plur

plur.ἐτιμάομεν,ῶμεν.ἐτιμάετε,ᾶτε.ἐτίμαον,ἐτίμων,
Perf.τετίμηκα,vt τέτυφα,honoraui.
Plusq. perf ἐτετιμήκειν,honoraueram,vt ἐτετύφειν.
Aor.1 ἐτίμησα,honoraui,vt ἔτυψα.
Aor.2.ἔτιμον,ἔτιμες,idem.vt ἔτυπον.
Fut.1.τιμήσω,honorabo,vt τύψω.
Fut.2.τιμῶ,idem,vt τυπῶ.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S.τίμαε,τίμα,τιμαέτω,τιμάτω,honora.
D.τιμάετον,τιμᾶτον,τιμαέτων,τιμάτων.
P.τιμάετε,τιμᾶτε,τιμαέτωσαν, τιμάτωσαν.
Perf.& pluſ. τετίμηκε,honoraueris.
Aor.1.τίμησον,honorato tu,vel honorabis.
Aor.2.τίμε,τιμέτω,idem.

Optatiui præsens,& imperfectum.

S.εἴθε τιμάοιμι,ῷμι,τιμάοις,ῷς,τιμάοι,τιμῷ. vtinam honorarem.
D.τιμάοιτον,ῷτον,τιμαοίτην.ῴτην.
P. τιμάοιμεν.ῷμεν,τιμάοιτε ῷτε,τιμάοιεν,τιμῷεν.
Perfectum,& plusq. εἴθε τετιμήκοιμι, vtinam honorauerim,vel honorauiſſem.
Aor.1.εἴθε τιμήσαιμι,vtinam honorauerim.
Aor.2.εἴθε τίμοιμι,τίμοις,τίμοι,idem.
Fut.1.εἴθε τιμήσοιμι, vtinam honorem.
Fut.2.εἴθε τιμοῖμι,τιμοῖς,idem.
Aoriſt.Aeolicus εἴθε τιμήσεια,ut τύψεια.

Coniunctiui præſens,& imperfectum.

S.ἐὰν τιμάω,τιμῶ,τιμάῃς,τιμᾷς,τιμάῃ,τιμᾷ,ſi honorem vel honorarem.
D.τιμάητον,ᾶτον,τιμάητον. ᾶτον.
P.τιμάωμεν,ῶμεν,τιμάητε, ᾶτε,τιμάωσι,ῶσι.

perf.& plusq. ἐὰν τετιμήκω, si honorauerim, vel honorauissem.

Aor. 1. ἐὰν τιμήσω, si honorauero. Aor. 2. ἐὰν τίμω. idem.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

τιμάειν τιμᾶν, honorare.

Perf. & plusq. τετιμηκέναι, honorasse.

Aor. 1. τιμῆσαι. Aor. 2. τιμεῖν.

Fut. 1. τιμήσειν, honoratum esse. Fut. 2. τιμεῖν.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιμάων, τιμῶν, τοῦ τιμάοντος, ῶντος, honorans.

ἡ τιμάουσα, ῶσα, τῆς τιμαούσης, ώσης.

τὸ τιμάον, τιμῶν, τοῦ τιμάοντος, ῶντος.

perf.& plusf. ὁ τετιμηκώς, qui honorauit.

Aor. 1. ὁ τιμήσας, ἡ τιμήσασα, τὸ τιμῆσαν.

Aor. 2. ὁ τιμών, ἡ τιμοῦσα, τὸ τιμόν.

Fut. 1. ὁ τιμήσων, ἡ τιμήσουσα, τὸ τιμῆσον, honoratus.

Fut. 2. ὁ τιμῶν, ἡ τιμοῦσα, τὸ τιμοῦν.

Verbum passiuum.

Indicatiui præsens.

S. τιμάομαι, ῶμαι, honoror, τιμάῃ, ᾷ, τιμαέται, ᾶται.

D. τιμαόμεθον, ώμεθον, τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμάεσθον, ᾶσθον.

P. τιμαόμεθα, ώμεθα, τιμάεσθε, ᾶσθε, τιμάονται τιμῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην, ἐτιμάου, ἐτιμῶ, ἐτιμάετο, ᾶτο, honorabar.

D ἐτιμαόμεθον, ώμεθον, ἐτιμάεσθον, ᾶσθον, ἐτιμαέσθην, άσθην.

P. ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε, ἐτιμάοντο, ῶντο.

Per-

Perfectum.

S.τετίμημαι,τετίμησαι,τετίμηται, honoratus sum.
D.τετιμήμεθον,τετίμησθον,τετίμησθον.
plur.τετιμήμεθα,τετίμησθε,τετίμηνται.

Plusquam perfectum.

S.ἐτετιμήμην,ἐτετίμησο,ἐτετίμητο,honoratus eram vel fueram.
D.ἐτετιμήμεθον,ἐτετίμησθον,ἐτετιμήσθην.
P.ἐτετιμήμεθα,ἐτετίμησθε, ἐτετίμηντο.
Aor. 1.ἐτιμήθην.
Aor.2,ἐτίμην.
Fut.1.τιμηθήσομαι,honorabar.
Fut.2.τιμήσομαι.
paulò post fut.τετιμήσομαι. mox honorabor.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S.τιμάου,τιμῶ,τιμαέσθω,άσθω,honorare.
D.τιμάεσθον,ᾶσθον,τιμαέσθων,άσθων.
P.τιμάεσθε,ᾶσθε,τιμαέσθωσαν,άσθωσαν.
perf.& plusq. τετίμησο,τετιμήσθω, honoratus esto.
Aor. 1.τιμήθητι,honora or,tu,vel honoraberis.
Aorist.2.τίμηθι.

Optatiui præsens & imperfectum.

S.εἴθε τιμαοίμην,ώμην, τιμάοιο,ῷο τιμάοιτο,ῷτο, utinam honorarer.
D.τιμαοίμεθον,ώμεθον,τιμάοισθον,ῷσθον,τιμαοίσθην,ῴσθην
P.τιμαοίμεθα,ώμεθα,τιμάοισθε,ῷσθε.τιμάοιντο,ῷντο.

Perfectum & plusquam perfectum.

S εἴθε τετιμήμην,τετιμῇο, τετιμῇτο, vtinã honoratus sim vel fuerim, essem vel fuissem.

Dual. τετιμήμεθον, τετιμῆσθον, τετιμήσθων.
P. τετιμήμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῆντο.
Aor. 1. εἴθε τιμηθείην. Aor. 2. εἴθε τιμείην, τιμείης, &c.
Fut. 1. εἴθε τιμηθησοίμην, vtinam honorer.
Fut. 2. εἴθε τιμησοίμην, idem.
paulò post fut. εἴθε τετιμησοίμην, vtinam mox honorer

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾷ. τιμάηται, ᾶται, si honorer, vel honorarer.
D. τιμαώμεθον, ώμεθον, τιμάησθον, ᾶσθον. τιμάησθον, ᾶσθον.
P. τιμαώμεθα, ώμεθα. τιμάησθε, ᾶσθε. τιμάωνται, ῶνται.
Perf. & plusq. ἐὰν τετιμῶμαι, τετιμῆται, si honoratus sim vel fuerim, essem vel fuissem.
D. τετιμώμεθον, τετιμῆσθον, τετιμῆσθον.
P. τετιμώμεθα, τετιμῆσθε, τετιμῶνται.
Aor. 2. ἐὰν τιμηθῶ, si honoratus ero vel fuero.
Aor. 1. ἐὰν τιμῶ.

Infinitiui

Præsens & imperfectum, τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι honorari.
Perf. & plusq. τετιμῆσθαι, honoratum esse uel fuisse.
Aor. 1. τιμηθῆναι. Aor. 2. τιμῆναι.
Fut. 1. τιμηθήσεσθαι. honoratum iri. Fut. 2. τιμήσεσθαι.
Paulo post fut. τετιμήσεσθαι, mox honoratum iri.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος, τοῦ τιμαομένου, ωμένου. qui honoratur, uel honorabatur.
ἡ τιμαομένη, ωμένη, τῆς τιμαομένης, ωμένης.

τὸ

τὸ τιμαόμενον, ώμενον, τοῦ τιμαομένου. ωμένου.
Perf.& plusq. τετιμημένος, honoratus.
Aor. 1. τιμηθεὶς, honoratus, ut τυφθείς.
Aor. 2. τιμείς, idem, ut τυπείς.
Fut. 1. τιμηθησόμενος, honorandus, ut τυφθησόμενος.
Fut. 2. τιμησόμενος, idem, ut τυπησόμενος.
Paulo post fut. τετιμησόμενος, mox honorandus, ut τετυψόμενος.

Verbum Medium.

Indicatiui præsens.

S. τιμάομαι, ῶμαι, τιμάῃ, ᾷ, τιμαέται, ᾶται.
D. τιμαόμεθον, ώμεθον, τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμάεσθον, ᾶσθον.
P. τιμαόμεθα, ώμεθα, τιμάεσθε, ᾶσθε, τιμάονται, τιμῶνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμαόμην, ώμην, ἐτιμάου, ἐτιμῶ, ἐτιμάετο, ᾶτο,
D ἐτιμαόμεθον, ώμεθον, ἐτιμάεσθον, ᾶσθον, ἐτιμαέσθην, άσθην.
ἐτιμαόμεθα, ώμεθα, ἐτιμάεσθε, ᾶσθε, ἐτιμάοντο, ῶντο.

Perfectum.

S. τέτιμα, τέτιμας, τέτιμε.
D. τετίματον, τετίματον.
plur. τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι.

Plusquamperfectum.

S. ἐτετίμειν, ἐτετίμεις, ἐτετίμει. ut ἐτετύπειν.
Aor. 1. ἐτιμησάμην, ut ἐτυψάμην,
Aor. 2. ἐτιμόμην, ut ἐτυπόμην.
Fut. 1. τιμήσομαι, ut τύψομαι.
Fut. 2. τιμοῦμαι, ut τυποῦμαι,

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τιμάου, τιμῶ, τιμαέσθω, άσθω,

Dual. τιμάεσθον, ᾶσθον, τιμαέσθων, άσθων.
P. τιμάεσθε, ᾶσθε. τιμαέσθωσαν, άσθωσαν.
Perf. & plusq. τέτιμε, ut τέτυπε.
Aor. 1. τίμησαι, τιμησάσθω, ut τύψαι, τυψάσθω.
Aor. 2. τιμοῦ, τιμέσθω, ut τυποῦ.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε τιμαοίμην, ώμην, τιμάοιο, ῷο. τιμάοιτο ῷτο.
D. τιμαοίμεθον, ώμεθον, τιμάοισθον, ῷσθον, τιμαοίσθην, ώσθην
P. τιμαοίμεθα, ώμεθα. τιμάοισθε, ῷσθε, τιμάοιντο, ῷντο.
Perf. & plusq. τετιμοίμην, ut τετύποιμι.
Aor. 1. τιμησαίμην, ut τυψαίμην.
Aor. 2. τιμοίμην, ut τυποίμην.
Fut. 1. τιμησοίμην, ut τυψοίμην.
Fut. 2. τιμοίμην, ut τυποίμην.

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τιμάωμαι, ῶμαι. τιμάῃ, ᾷ. τιμάηται, ᾶται
D. τιμαώμεθον, ώμεθον, τιμάησθον, ᾶσθον. τιμάησθον, ᾶσθον.
P. τιμαώμεθα, ώμεθα, τιμάησθε, ᾶσθε. τιμάωνται, ῶνται.
Perf. & plusq. ἐὰν τετιμῶ, ut τετύπω.
Aor. 1. ἐὰν τιμήσωμαι, ut τύψωμαι.
Aor. 2. ἐὰν τίμωμαι, ut τύπωμαι.

Infinitiui

Præsens & imperfectum, τιμάεσθαι, τιμᾶσθαι.
Perf. & plusq. τετιμέναι.
Aor. 1. τιμήσασθαι. Aor. 2. τιμέσθαι.
Fut. 1. τιμήσεσθαι. Fut. 2. τιμεῖσθαι.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιμαόμενος, ώμενος, τοῦ τιμαομένου, ωμένου.
ἡ τιμαομένη, ωμένη, τῆς τιμαομένης, ωμένης.

τὸ

τὸ τιμαόμενον, ώμενον, τοῦ τιμαομένου. ωμένου.
perf. & plusq. τετιμωὼς, ἡ τετιμῶυα, τὸ τετιμὼς, ut τετυπώς.
Aor. 1. ὁ τιμησάμενος, ut τυψάμενος.
Aor. 2. ὁ τιμώμενος. ut τυπόμενος.
Fut. 1. ὁ τιμησόμενος, ut τυψόμενος.
Fut. 2. ὁ τιμούμενος, ut τυπούμενος.

TERTIA CONIVGATIO.

In hac coniugatione contrahitur ο ante
{ ο, ου } in ου.
{ η, ω } in ω.
{ ει, η, οι } in οι.

Excipe infinitum vbi ο ante ει, contrahitur in ου, δηλόειν, δηλοῦν.

Verbum actiuum.

Indicatiui præsens.

S. Δηλόω, δηλῶ, δηλόεις, οῖς, δηλόει, δηλοῖ, declaro
D. δηλόετον, οῦτον, δηλόετον, οῦτον.
P. δηλόομεν, οῦμεν, δηλόετε, οῦτε, δηλόουσι, οῦσι.

Imperfectum.

S. ἐδήλοον, ἐδήλουν, ἐδήλοες, ους, ἐδήλοε, ου, declarabam.
D. ἐδηλόετον, οῦτον, ἐδηλοέτην, ούτην.
P. ἐδηλόομεν, οῦμεν, ἐδηλόετε, οῦτε, ἐδήλοον, ουν.

perfectum, δεδήλωκα, declaraui, ut τέτυφα.
plusq. ἐδεδηλώκειν, declaraueram ut ἐτετύφειν,
Aor. 1. ἐδήλωσα, declaraui ut ἔτυψα.
Fut. 1. δηλώσω, declarabo, ut τύψω.

Hæc coniugatio omnino caret Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δήλοε, δήλου, δηλοέτω, δηλούτω, declara.
D. δηλόετον, οῦτον, δηλοέτων, ούτων.
P. δηλοέτε, οῦτε, δηλοέτωσαν, ούτωσαν.
perf. & plusq. δεδήλωκε, declarauéris, ut τέτυφε.
Aor. 1. δήλωσον, δηλωσάτω, declaráto, vel declarabis, ut τύψον.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε δηλόοιμι, οῖμι, δηλόοις, οῖς. δηλόοι, δηλοῖ, vtinam declararem.
D. δηλόοιτον, οῖτον, δηλοοίτην, οίτην.
P. δηλόοιμεν, οῖμεν, δηλόοιτε, οῖτε. δηλόοιεν, οῖεν:
perf. & plusq. εἴθε δεδηλώκοιμι, vtinam declarauerim, uel declarauissem, vt τετύφοιμι.
Aor. 1. εἴθε δηλώσαιμι, idem ut τύψαιμι.
Fut. 1. εἴθε δηλώσοιμι, utinam declarem, ut τύψοιμι,
Aor. Aeolicus, εἴθε δηλώσεια, ας, ε, ut τύψεια.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόω, δηλῶ, δηλόῃς, δηλόῃ, οῖ, si declarem, vel declararem.
D δηλόητον, ῶτον, δηλόητον, ῶτον.
P. δηλόωμεν, ῶμεν, δηλόητε, ῶτε. δηλόωσι, ῶσι.
perf. & plusq. ἐὰν δεδηλώκω, si declarauerim, uel declarauissem, ut τετύφω.

Aor. 1

Aor. 1. ἐὰν δηλώσω, ſi declarauero, vt τύψω.

Infinitiui præſens, & imperfectum.

δηλόειν, δηλοῦν, declarare.
Perf. & pluſq. δεδηλωκέναι, declaraſſe.
Aor. 1. δηλῶσαι. Futur. 1. δηλώσειν, declaraturum eſſe.

Participij præſens, & imperfectum.

ὁ δηλόων, ῶν, τοῦ δηλόοντος, οῦντος, declarans.
ἡ δηλόουσα, οῦσα. τῆς δηλοούσης, ούσης.
τὸ δηλόον, οῦν, τοῦ δηλόοντος, οῦντος.

Perfectum, & pluſquam perfectum.

ὁ δεδηλωκώς, ἡ δεδηλωκύα, τὸ δεδηλωκώς. qui declarauit ut τετυφώς.
Aor. 1. ὁ δηλώσας, ἡ δηλώσασα, τὸ δηλῶσαν, idem ut τύψας
Fut. 1. δηλώσων, declaraturus, ut τύψων.

Verbum paſſiuum.

Indicatiui præſens.

S. δηλόομαι, οῦμαι. δηλόῃ, οῖ, δηλόεται, οῦται, declaror,
D. δηλοόμεθον, ούμεθον, δηλόεσθον, οῦσθον, δηλόεσθον, οῦσθον,
P. δηλοόμεθα, ούμεθα, δηλόεσθε, οῦσθε, δηλόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S, ἐδηλοόμην, ούμην, ἐδηλόου, ἐδηλοῦ, ἐδηλόετο, οῦτο, declarabar.
D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον, ἐδηλόεσθον, οῦσθον, ἐδηλοέσθην, ούσθην.
P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα, ἐδηλόεσθε, οῦσθε, ἐδηλόοντο, οῦντο.

perfe-

Perfectum.

S. δεδήλωμαι, δεδήλωσαι, δεδήλωται, declaratus sum.
D δεδηλώμεθον, δεδήλωσθον, δεδήλωσθον.
P. δεδηλώμεθα, δεδήλωσθε. δεδήλωνται.

Plusquam perfectum.

S. ἐδεδηλώμην, ἐδεδήλωσο, ἐδεδήλωτο, declaratus eram, vel fueram.
D. ἐδεδηλώμεθον, ἐδεδήλωσθον. ἐδεδηλώσθην.
P. ἐδεδηλώμεθα, ἐδεδήλωσθε, ἐδεδήλωντο,
Aor. 1. ἐδηλώθην, declaratns fui.
Fut. 1. δηλωθήσομαι, declarabor, ut τυφθήσομαι.
Paulo post fut. δεδηλώσομαι, mox declarabor.

IMPERATIVI

Præsens, & imperfectum.

S δηλόου, δηλοῦ, δηλοέσθω, ούσθω, declarare.
D δηλόεσθον οῦσθον, δηλοέσθων, ούσθων.
P. δηλόεσθε. οῦσθε, δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.

Perfectum & plusquam perfectum.

S δεδήλωσο, δεδηλώσθω, declaratus sis.
D δεδήλωσθον. δεδηλώσθον.
P δεδήλωσθε, δεδηλώσθωσαν.
Aor. 1. δηλώθητι, declarator, tu, vel declaraberis.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην, δηλόοιο, οῖο, δηλόοιτο, οῖτο, vtinam declararer.
D. δηλοοίμεθον. οίμεθον δηλόοισθον. οῖσθον, δηλοοίσθην. οίσθην.
P. δηλοοίμεθα, οίμεθα. δηλόοισθε, οῖσθε, δηλόοιντο, οῖντο.

per-

Perfectum & plusquam perfectum.

S εἴθε δεδηλώμην, δεδηλῷο, δεδηλῷτο, utinam declaratus sim vel fuerim, essem uel fuissem

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῷσθον δεδηλώσθην.

P. δεδηλώμεθα. δεδηλῷσθε, δεδηλῷντο.

Aor. 1. εἴθε δηλωθείην, idem, ut τυφθείην.

Fut. 1. εἴθε δηλωθησοίμην. utinā declarer, ut τυφθησοίμην.

Paulo post fut. εἴθε δεδηλωσοίμην, utinam mox declarer, ut τετυψοίμην.

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι δηλόῃ. οῖ, δηλόηται, ῶται, declarer, uel declararer.

D δηλοώμεθον, ώμεθον, δηλόησθον, ῶσθον, δηλόησθον, ῶσθον.

P. δηλοώμεθα, ώμεθα. δηλόησθε, ῶσθε, δηλόωνται, ῶνται.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν δεδηλῶμαι, δεδηλῷ δεδηλῶται, si declaratus sim, uel fuerim, essem vel fuissem.

D δεδηλώμεθον, δεδηλῶσθον, δεδηλῶσθον

P. δεδηλώμεθα, δεδηλῶσθε, δεδηλῶνται.

ADNOTATIO.

Quidam censent Atticè ita flecti; scilicet ω, vbique retento: communiter tamen retineri, η, in secunda & tertia persona singularis, & dualis, & in secunda pluralis, ut δεδηλῇ, ῆται, ῆσθον, ῆσθον, ῆσθον, ῆσθε, sed vix vllo scriptoris veteris testimonio quicquam probari potest. Lascaris certe & alij Grammatici, ω, vbique retinendum esse significant.

Aorist. 1. ἐὰν δηλωθῶ, si declaratus ero, vel fuero.

IN-

Infinitiui præſens,& imperfectum.

δηλόεσθαι, οῦσθαι, declarari.
Perf. & pluſq. δεδηλῶσθαι, declaratum eſſe.
Aor. 1. δηλωθῆναι, declaratum fuiſſe, &c.
Fut. 1. δηλωθήσεσθαι, declaratum iri.
Paulo poſt fut. δεδηλώσεσθαι, mox declaratum iri.

Participij præſens,& imperfectum.

ὁ δηλοόμενος, ούμενος. τοῦ δηλοομένου, ουμένου, qui declaratur, vel declarabitur.
ἡ δηλοομένη, ουμένη, τῆς δηλοομένης, ουμένης.
τὸ δηλοόμενον, ούμενον, τοῦ δηλοομένου, ουμένου.
perf. & pluſq. ὁ δεδηλωμένος, ut τετυμμένος, declaratus.
Aor. 2. ὁ δηλωθείς, idem ut τυφθείς.
Fut. 1. ὁ δηλωθησόμενος, declarandus ut τετυψόμενος.

Verbum medium.

Indicatiui præſens.

S. δηλόομαι, οῦμαι δηλόῃ, οῖ, δηλόεται, οῦται,
D δηλοόμεθον, ούμεθον, δηλόεσθον, οῦσθον, δηλόεσθον, οῦσθον.
P. δηλοόμεθα, ούμεθα. δηλόεσθε, οῦσθε, δηλόονται, οῦνται.

Imperfectum.

S. ἐδηλοόμην, ούμην, ἐδηλόου, οῦ, ἐδηλόετο, οῦτο.
D. ἐδηλοόμεθον, ούμεθον, ἐδηλόεσθον, οῦσθον, ἐδηλοέσθην, ούσθην.
P. ἐδηλοόμεθα, ούμεθα. ἐδηλόεσθε, οῦσθε, ἐδηλόοντο, οῦντο.

Aor. I.

Aor. 1. ἐδηλωσάμην, ut ἐτυψάμην.
Fut. 1. δηλώσομαι, ut τύψομαι.

IMPERATIVI

Præsens, & imperfectum.

S δηλόου, δηλοῦ, δηλοέσθω, ούσθω,
D. δηλόεσθον, οῦσθον, δηλοέσθων, ούσθων.
P. δηλόεσθε, οῦσθε, δηλοέσθωσαν, ούσθωσαν.
Aor. 1. δήλωσαι, δηλωσάσθω, ut τύψαι.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε δηλοοίμην, οίμην, δηλόοιο, οῖο, δηλόοιτο, οῖτο,
D δηλοοίμεθον, οίμεθον, δηλόοισθον, οῖσθον, δηλοοίσθην, οίσθην.
P δηλοοίμεθα, οίμεθα, δηλόοισθε, οῖσθε, δηλόοιντο, οῖντο.
Aor. 1. εἴθε δηλωσαίμην, ut τυψαίμην.
Fut. 1. εἴθε δηλωσοίμην, ut τυψοίμην.

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν δηλόωμαι, ῶμαι, δηλόῃ, ῷ, δηλόηται, ῶται.
D. δηλοώμεθον, ώμεθον, δηλόησθον, ῶσθον, δηλόησθον, ῶσθον.
P. δηλοώμεθα, ώμεθα, δηλόησθε, ῶσθε, δηλόωνται, ῶνται.
Aor. 1. δηλώσωμαι, ut τύψωμαι.

Infinitiui præsens, & imperfectum.

δηλόεσθαι, οῦσθαι. perf. δεδηλῶσθαι.
Aor. 1. δηλώσασθαι. Fut. 1. δηλώσεσθαι.

Par-

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ δηλοόμενος, ούμενος, τοῦ δηλοομένου, ουμένου.
ἡ δηλοομένη, ουμένη, τῆς δηλοομένης, ουμένης.
τὸ δηλοόμενον, ούμενον, τοῦ δηλοομένου, ουμένου.
Aoriſtus primus. ὁ δηλωσάμενος, ut τυψάμενος.
Fut. 1. ὁ δηλωσόμενος, ut τυψόμενος.

DE VERBIS IN MI.

Caput Decimum.

EX verbis ſextæ coniugationis Barytonorum in έω, άω, όω, ύω, formantur uerba deſinentia in μι; ac pro numero vocalium figuratiuarum, α, ε, ο, υ, quatuor ſunt coniugationes: θέω, τίθημι, pono: στάω, ἵστημι, ſto, δόω, δίδωμι, do; δεικνύω, δείκνυμι, oſtendo.

2 Formantur uerba in μι, per reduplicationem: quæ duplex eſt. Altera propria, quum thematis conſonans, vel tenuis loco aſpiratæ cum iota breui repetitur θέω, τιθέω, δόω, διδόω.

3 Altera impropria, cum iota dumtaxat præfigitur, quod fit, quando thema à vocali, aut σ, inchoatur, στάω, ἱστάω, ſto, ἕω, ἱέω.

4 Ceterum ω, mutatur in μι, & breuis characteriſtica in longam, ε, & α, in θέω, τίθημι: στάω, ἵστημι. ο in ω, δόω, δίδωμι.

5. Quar-

5 Quarta coniugatio caret reduplicatione. Idcirco tantum in μι, conuertitur, ceteris saluis δείκνύω. δείκνυμι, quod erat breue in barytono, hic censetur longum.

6 Reduplicatio seu propria, seu impropria in solo præsenti, & imperfecto per omnes tamen modos, & in ipsis quoque participijs inuenitur.

Paradigma primæ coniugationis.

1 Fit hæc coniugatio à verbis in εω, futurum in ησω, præteritum in κα, θέω, τίθημι, θήσω, τέθεικα; ἕω, ἵημι mitto, dimitto ἥσω, εἷκα.

Indicatiui præsens.

S. τίθημι, τίθησι, pono, D. τίθετον, τίθετον.
P. τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι. Ionice. τιθέασι.

2 Tertia persona pluralis similis est datiuo plurali participij τιθέντος, τιθέντι, τιθεῖσι.

3 Sic in barytonis, τύπτουσι, & in futuro τύψουσι. Quocirca plane conueniũt cum datiuis participiorum eiusdem temporis.

Imperfectum,

S. ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη. ponebam.
D. ἐτίθετον, ἐτιθέτην. P. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσαν.
perfectum, τέθεικα, τέθεικας, τέθεικε, posui, ut τέτυφα,
plusq. perf. ἐτεθείκειν, ἐτεθείκεις, posueram, ut ἐτετύφειν.
Aorist. 1. ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε, posui, ut ἔτυψα.
Aoristus secundus. S. ἔθην, ἔθης, ἔθη, posui.
D. ἔθετον, ἐθέτην, P. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

Fit ab imperfecto ablata reduplicatione ἐτίθην, ἔθην

Impe-

Imperatiui præsens & imperfectum.

τίθετι, τιθέτω, pone.

D. τίθετον, τιθέτων, plur. τίθετε, τιθέτωσαν.

Fit a prima plurali præsentis temporis, mutando μεν in θι, τίθεμεν, τίθετι, ubi τ, est propter præcedentem aspiratam: ἵσαμεν, ἵσαθι, δίδομεν, δίδοθι,

præt. perf. τέθεικε, τεθεικέτω, posueris.

Aor. 1. θῆκον, θηκάτω.

Aoristus secundus.

S. θὲς, θέτω, ponito tu vel pones.

D. θέτον, θέτων, P. θέτε, θέτωσαν.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S εἴθε τιθείην, τιθείης, τιθείη, utinam ponerem.

D. τιθείητον, τιθειήτην, P. τιθείημεν, τιθείητε, τιθείησαν.

Fit ab imperfecto indicatiui, ablato augmento syllabico & interposita diphthongo, quæ contineat characteristicam coniugationis ἐτίθην, τιθείην, ἵςην, ἱσαίην, ἐδίδων, διδοίην.

Perf. & plusq. εἴθε τεθείκοιμι, τεθείκοις, utinam posuerim, uel posuissem, ut τετύφοιμι.

Aor 1. θείκοιμι, ut τύψαιμι.

Aoristus secundus.

S. εἴθε θείην, θείης, θείη, utinam posuerim.

D. θείητον, θειήτην. P. θείημεν, θείητε, θείησαν.

Fit à præsenti, ablata reduplicatione, τιθείην, θείην, quod hic & supra monuisse sit satis. Omnes enim Aoristi secundi formantur hoc modo.

Coniunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν τιθῶ, τιθῇς, τιθῇ, si ponam, uel ponerem.

D. τι-

D. τιθῆτον, τιθῆτον. P. τιθῶμεν, τιθῆτε, τιθῶσι.
Perf. & plusq. ἐὰν τεθείκω, si posuerim, vel posuissem.
Aor. 1. ἐὰν θήκω &c.
Aor. 2. S. ἐὰν θῶ, θῇς, θῇ, si posuero. D. θῆτον, θῆτον, P. θῶμεν, θῆτε, θῶσι.

Infinitiui

Præsens & imperfectum, τιθέναι, ponere.
Perf. & plusq. τεθεικέναι, posuisse.
Aor. 1. θῆκαι. Aor. 2. θῆναι, posuisse.
Fut. 1. θήσειν, positurum esse.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιθείς, τοῦ τιθέντος, ponens. ἡ τιθεῖσα, τῆς τιθείσης, τὸ τιθέν, τοῦ τιθέντος.
Perf. & plusq. τεθεικώς, κυῖα, κός, qui posuit.
Aor. 1. θήκας, θήκασα, θῆκαν. Aor. 2. ὁ θείς, τοῦ θέντος, qui posuit: ἡ θεῖσα, τῆς θείσης, τὸ θέν, τοῦ θέντος. Fut. 1. θήσων, θήσουσα, θῆσον, positurus.

Paradigma Verbi passiui.

Indicatiui præsens.

S. τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, ponor.
D. τιθέμεθον, τίθεσθον, τίθεσθον,
P. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

Imperfectum.

S. ἐτιθέμην, ἐτίθεσο, ἐτίθετο, ponebar.
D. ἐτιθέμεθον, ἐτίθεσθον, ἐτιθέσθην.
P. ἐτιθέμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθεντο.

Perfectum.

S. τέθειμαι, τέθεισαι, τέθειται, positus sum.
D. τεθείμεθον, τέθεισθον, τέθεισθον.
P. τεθείμεθα, τέθεισθε, τέθεινται.
Plusquam perf. ἐτεθείμην, ἐτέθεισο, ἐτέθειτο, positus eram, vel fueram.
Aor. 1. ἐτέθην, ἐτέθης, ἐτέθη, positus fui. ut ἐτύφθην.

Penultima Aoristi primi corripitur, a τέθειται, ἐτέθην abiecta subiunctiua .θ, quoque præteriti vertitur in tenuem τ.

Aoristo secundo carent verba passiua.

Futurum primum, τεθήσομαι, ponar.
Paulo post futurum. τεθείσομαι, paulo post ponar.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. τίθεσο, τιθέσθω, ponere.
D. τίθεσθον, τιθέσθων.
P. τίθεσθε, τιθέσθωσαν.
Perf. & plusq. τέθεισο. τεθείσθω, positus sis vel fueris.
Aor. 1. τέθητι. τεθήτω, ponitor, vel poneris.

Optatiui præsens & imperfectum.

S. εἴθε τιθείμην. τιθεῖο, τιθεῖτο, vtinam ponerer.
D τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
P. τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο, vtinam positus fuerim. vel fuissem.

D. τε-

D. τιθείμεθον, τιθεῖσθην, τιθείσθην.
P. τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.
Fut. 1. τεθησοίμην, vtinam ponar.
Paulo post fut. τεθεισοίμην, vtinam mox ponar.

Coniunctiui præsens.

S. ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται, si ponar vel ponerer.
D. τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
P. τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται, si positus fuerim vel fuissem.
D. τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
P. τεθώμεθα, τεθῆσθε τεθῶνται.
Aor. 1. ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, si positus fuero. ut τυφθῶ.

Infinitiui prçsens, & imperfectum, τίθεσθαι, poni.
perf. & plusq τεθεῖσθαι, positum esse.
Aor. 1. τεθῆναι.
Fut. 1. τεθήσεσθαι, positum iri.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ τιθέμενος, τοῦ τιθεμένου, qui ponitur vel ponebatur.
ἡ τιθεμένη, τῆς τιθεμένης. τὸ τιθέμενον, τοῦ τιθεμένου
Perf. & plusq. τεθειμένος, τεθειμένη, τεθειμένον, positus.
Aor. 1. τεθείς, τεθεῖσα, τεθέν, idem.
Fut. 1. τεθησόμενος, τεθησομένη, τεθησόμενον, ponendus.
Paulo post futurum, τεθεισόμενος, τεθεισομένη, τεθεισόμενον, mox ponendus.

Verbum medium.

1 Præſens, & imperfectum conueniunt cum paſſiuis.

Perfectum & pluſquam perfectum & futurum ſecundum tum demum hic quærenda ſunt, quum verba circumflexa, à quibus verba in μι, formantur, prædicta tempora habuerint.

2 Reſtant ergo tria tantum tempora, Aoriſtus primus, futurum primum, Aoriſtus ſecundus.

Aor. 1. ἐθηκάμην, ἐθήκω, ἐθήκατο, ut ἐτυψάμην.
Imper. θῆκαι, θηκάσθω. Optat. θηκαίμην. Subiunctiuo θήκωμαι. Infinit. θήκασθαι. Partic. θηκάμενος.

Futurum primum.

Indicat, θήσομαι, θήσῃ, θήσεται, ponam.
Optat. θησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο, vtinam ponam.
Infinit. θήσεσθαι, poſiturum eſſe.
Partic. θησόμενος, θησομένη, θησόμενον, poſiturus.
Aor. 2. Indic. S. ἐθέμην, ἔθεσο, ἔθετο, poſui.
D. ἐθέμεθον, ἔθεσθον, ἐθέσθην.
P ἐθέμεθα, ἔθεσθε, ἔθεντο.

---

3 Fit ab imperfecto paſſiuo, ablata reduplicatione, idq. in omnibus modis, ἐτιθέμην, ἐθέμην, τίθεσο, θέσο.

Aoriſtus ſecundus

Imperatiui. S. θέσο, θέσθω, pone, vel poſueris.
D. θέσθον, θέσθων. P. θέσθε, θέσθωσαν.

Aori-

Aoristus secundus Optatiui.

S. εἴθε θείην, θεῖο, θεῖτο, utinam posuerim.
D. θείμεθον, θεῖσθον, θείσθην.
P. θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

Aoristus secundus Coniunctiui.

S. ἐὰν θῶμαι, θῇ, θῆται, si posuerim, vel posuero.
D. θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον. P. θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.
Aor. 2. infinitiui, θέσθαι, ponere vel posuisse.
Aor. 2. participij, θέμενος, ένη, ενον, qui posuit.

Paradigma secundæ coniugationis verborum in μι.

1 Continet hæc coniugatio verba in μι, facta ex verbis in άω, futurum ήσω, præteritum κα, στάω, ἵστημι, στήσω, ἕστακα.

Indicatiui præsens.

S. ἵστημι, ἵστης, ἵστησι. sisto, vel statuo.
D. ἵστατον, ἵστατον. P. ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι.

Imperfectum.

S. ἵστην, ἵστης, ἵστη, D. ἵστατον, ἱστάτην, P. ἵσταμεν, ἵστατε, ἵστασαν.
Perf. ἕστακα, ἕστηκας ἕστακε, steti, ut τέτυφα, &c.

2 Ἕστακα, per κ, pro ἕστηκα, a futuro στήσω, seruat autem ε, asperum spiritum præsentis, ἵστημι, ἕστακα.
Præteritum plusq. ἑστάκειν, ἑστάκεις, &c. Aor. 1. ἔστησα.
Aor. 2. S. ἔστην, ἔστης, ἔστη.

D. ἕστητον, ἑστήτην P. ἕστημεν, ἕστητε, ἕστησαν,
Fut. 1. στήσω, στήσεις, στήσει.

Imperatiui præſens, & imperfectum.

S. ἵσταθι, ἱστάτω.
D. ἵστατον, ἱστάτων. plur. ἵστατε, ἱστάτωσαν.
perf. & pluſq. ἕστακε, ἑστακέτω.
Aor. 1. στῆσον, στησάτω.

Aoriſtus ſecundus

S. στῆθι, στήτω. D. στῆτον, στήτων. plur. στῆτε, στήτωσαν.

Optatiui præſens, & imperfectum.

S. εἴθε ἱσταίην, ἱσταίης, ἱσταίη. D. ἱσταίητον, ἱσταιήτην.
plur. ἱσταίημεν, ἱσταίητε, ἱσταίησαν.
perf. & pluſ. ἑστάκοιμι, ἑστάκοις. Aor. 1 στήσαιμι.

Aoriſtus ſecundus

S. εἴθε σταίην, σταίης, σταίη. D. σταίητον, σταιήτην. plur. σταίημεν, σταίητε, σταίησαν. Fut. 1. στήσοιμι.

Coniunctiui præſens, & imperfectum.

S. ἐὰν ἱστῶ, ἱστῷς, ἱστᾷ. D. ἱστᾶτον, ἱστᾶτον. pl. ἱστῶμεν, ἱστᾶτε, ἱστῶσι.
perf. & pluſq. ἐὰν ἑστάκω. Aor. 1. ἐὰν στήσω.

Aoriſtus ſecundus

S. ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ, D. στῆτον, στῆτον, plur. στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

Infini-

Infinitiui præſens & imperf. ἱστάναι.
Perfectum & pluſquam perf. ἑστακέναι.
Aoriſtus primus στῆσαι.
Aoriſtus ſecundus στῆναι.
Futurum primum, στήσειν.

Participij præſens, & imperfectum.

ὁ ἱστὰς, ἱστάντος. ἡ ἱστᾶσα, ἱστάσης. τὸ ἱστὰν, ἱστάντος,
Perf. & pluſq. ἑστακὼς, ἑστακυῖα, ἑστακός.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ στὰς, στάντος, ἡ στᾶσα, στάσης. τὸ στὰν, στάντος.
Futurum primum, στήσων, στήσουσα, στῆσον.

Verbum paſſiuum.

Indicatiui præſens.

S. ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

Imperfectum,

S. ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο.
D. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
P. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.
Perfectum, ἕσταμαι, ἕστασαι, ἕσταται.
Pluſquam perfectum, ἑστάμην, ἕστασο, ἕστατο.
Aoriſtus primus, ἐστάθην.
Futurum primum, σταθήσομαι.
Paulo poſt futurum, ἑστάσομαι.

Imperatiui præſens, & imperfectum.

S. ἵστασο, ἱστάσθω.
D. ἵστασθον, ἱστάσθων
P. ἵστασθε, ἱστάσθωσαν.
Perfectum, & pluſq. ἕστασο, ἑστάσθω.
Aoriſtus primus, στάθητι, σταθήτω.

Optatiui præsens,& imperfectum.

S. εἴθε ἱσταίμην, ἱσταῖο, ἱσταῖτο. D. ἱσταίμεθον, ἱσταῖσθον, ἱσταίσθην. P. ἱσταίμεθα, ἱσταῖσθε, ἱσταῖντο.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. εἴθε ἑσταίμην, ἑσταῖο, ἑσταῖτο. D. ἑσταίμεθον, ἑσταῖσθον, ἑσταίσθην. P. ἑσταίμεθα, ἑσταῖσθε, ἑσταῖντο.
Aor. 1. σταθείην, σταθείης, σταθείη. Fut. 1. σταθησοίμην.
Paulo post fut. ἑστασοίμην.

Coniunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν ἱστῶμαι, ἱστῇ, ἱστᾶται. D. ἱστώμεθον, ἱστᾶσθον, ἱστᾶσθον. plur. ἱστώμεθα, ἱστᾶσθε, ἱστῶνται.

Perfectum & plusquam perfectum.

S. ἐὰν ἑστῶμαι, ἑστᾷ, ἑστᾶται. D. ἑστώμεθον, ἑστᾶσθον, ἑστᾶσθον. P. ἑστώμεθα, ἑστᾶσθε, ἑστῶνται. Aor. 1. ἐὰν σταθῶ, σταθῇς, σταθῇ.

Infinitiui præsens,& imperfectum.

ἵστασθαι. Perfectum,& plusq. ἑστᾶσθαι. Aor. 1. σταθῆναι. Fut. 1. σταθήσεσθαι. Paulo post fut. ἑστάσεσθαι.

Participij præsens,& imperfectum.

ἱστάμενος, ἱσταμένη, ἱστάμενον, perf. & Plusq. ἑσταμένος, ἑσταμένη, ἑσταμένον, Aor. 1. σταθείς, σταθεῖσα, σταθέν.
Fut. 1. σταθησόμενος, ομένη, όμενον.
Paulo post fut. ἑστασόμενος.

Verbum

Verbum medium.

1 Tria huius verbi tempora formare licet, Aoristum primum, futurum primum. Aoristum secundum.

2 Aoristus primus indicatiui sic habet, ἐστησάμην. Imperatiui, στῆσαι, στησάσθω Optatiui στησαίμην. Coniunctiui, στήσωμαι. Infinitiui στήσασθαι. Participij στησάμενος.

3 Futuri primi hæc sunt tempora, στήσομαι. Optatiui, στησοίμην. Infinitiui, στήσεσθαι. participii στησόμενος.

Aor. 2. indicatiui S. ἐστάμην, ἔστασο, ἔστατο.
D. ἐστάμεθον, ἔστασθον, ἐστάσθην. plur. ἐστάμεθα, ἔστασθε, ἔσταντο.

Vix est vsitatum hoc tempus, minime vero extra indicatiuum, στάσο, σταίμην, στῶμαι, στάσθαι, στάμενος.

Paradigma tertiæ coniugationis verborum in μι.

1 Continet hæc coniugatio verba in μι, facta ex circumflexis in οω, futurum ωσω, præteritum κα, δόω, δίδωμι, do, δώσω, δέδωκα, dedi.

Indicatiui præsens.

S. δίδωμι, δίδως, δίδωσι. do. D. δίδοτον, δίδοτον.
plur. δίδομεν, δίδοτε, διδοῦσι, ionice, διδόασι.

Imperfectum.

S. ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδω, dabam. D. ἐδίδοτον, ἐδιδότην.
plur. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Perfectum.

S. δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε, dedi, ut τέτυφα.

plusq.

Plusq. ἐδεδώκειν, dederam.
Aor. 1. ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε, dedi, vt ἔτυψα.

Aoristus secundus.

S. ἔδων, ἔδως, ἔδω, dedi.
D ἔδοτον, ἐδότην. P. P. ἔδομεν, ἔδοτε ἔδοσαν.
Futurum primum, δώσω, δώσεις, dabo.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δίδοθι, διδότω, da.
D. δίδοτον, διδότων. P. δίδοτε, διδότωσαν.
Præteritum perf δέδωκε, δεδωκέτω, dederis.
Aoristus primus, δῶκον, δωκάτω, inusitatus.

Aoristus secundus,

S δός, δότω, da. D. δότον, δότων.
P. δότε, δότωσαν.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε διδοίην, διδοίης, διδοίη, vtinam darem.
D. διδοίητον, διδοιήτην.
P. διδοίημεν, διδοίητε, διδοίησαν.

Aoristus secundus.

S. εἴθε δοίην, δοίης, δοίη, vtinam dederim.
D. δοίητον, δοιήτην.
P. δοίημεν, δοίητε, δοίησαν.
Attice, δῴην, δῴης, δῴη.
Futurum primum, δώσοιμι, vtinam dem.

Subiunctiui præsens & imperfectum.

S. ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ.
D διδῶτον, διδῶτον.
P. διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.
perf. & plusq. δεδώκω, δεδώκῃς, si dederim vel dedissem.
Aoristus primus, ἐὰν δώκω.

S. ἐὰν

Aoristus secundus.

S. ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ, si dedero.
D. δῶτον, δῶτον.
P. δῶμεν, δῶτε, δῶσι.
Infinitiui præsens & imperf. διδόναι, dare.
perf. & plusq. δεδωκέναι, dedisse, Aor. 1 δῶκαι.
Aor. 2. δοῦναι, Fut. 1. δώσειν, daturum.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ διδοὺς, διδόντος, qui dat vel dabat.
ἡ διδοῦσα, διδούσης. τὸ διδὸν, διδόντος.
perf. & plusq. δεδωκώς, qui dedit Aor. 1. δώκας, &c.
Fut. 1. δώσων, daturus, δώσουσα, δῶσον.

Aoristus secundus.

ὁ δοὺς, δόντος, qui dedit.
ἡ δοῦσα, δούσης, τὸ δὸν, δόντος,

Verbi pasſiui.

Indicatiui præsens,

S. δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται, tribuor.
D. διδόμεθον, δίδοσθον, δίδοσθον.
plur. διδόμεθα, δίδοσθε. δίδονται.

Imperfectum.

S ἐδιδόμην, ἐδίδοσο, ἐδίδοτο. dabar.
D. ἐδιδόμεθον, ἐδίδοσθον, ἐδιδόσθην.
plur. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.
perf. δέδομαι, δέδοσαι. δέδοται, datus ſum.
plusquam perf. ἐδεδόμην, datus eram.
Aor, 1. ἐδόθην.
Fut. 1. δοθήσομαι, dabor.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δίδοσο, διδόσθω, dare.
D. δίδοσθον, διδόσθων. P. δίδοσθε, διδόσθωσαν.

Perfe-

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. δέδοσο, δεδόσθω, datus sis vel fueris.
D. δέδοσθον, δεδόσθων. plur. δέδοσθε, δεδόσθωσαν.
Aor. 2. δόθητι, δοθήτω, dare, vel dator.

Optatiui præsens, & imperfectum.

S. εἴθε διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο, vtinam darer.
D. διδοίμεθον, διδοῖσθον, διδοίσθην.
plu r. διδοίμεθα, διδοῖσθε, διδοῖντο.
Perf. & plus. δεδοίμην, δεδοῖο, vtinam datus fuerim, vel fuissem.
Aor. 1. εἴθε δοθείην, δοθείης, vtinam datus fuerim.
Fut. 1. εἴθε δοθησοίμην, δοθήσοιο, δοθήσοιτο, vtinam darer.
paulo post fut. εἴθε δεδοσοίμην, δεδόσοιο, δεδόσοιτο, utinam mox darer.

Subiunctiui præsens, & imperfectum.

S. ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται, si darer.
D. διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
plur. διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.
Perf & plusq. δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται, si datus fuerim vel fuissem.
Aor. 1. ἐὰν δοθῶ, ῇς, ῇ, si datus fuero.
Infinitiui præsens, & imperf. δίδοσθαι, dari.
perf. & plusq. δεδόσθαι, datum esse.
Aor. 1. δοθῆναι, datum esse.
Fut. 1. δοθήσεσθαι, datum iri.
paulo post fut. δεδόσεσθαι, mox datum iri.
Participij præs. & imperf. ὁ διδόμενος, ἡ διδομένη, τὸ διδόμενον, qui datur vel dabatur.
perf. & plusq. δεδομένος, δεδομένη, δεδομένον, datus.
Aor. 1. ὁ δοθείς, ἡ δοθεῖσα, τὸ δοθέν, idem.
Fut. 1. δοθησόμενος, δοθησομένη, δοθησόμενον, dandus.

Verbi medij.

Aor. 1. ἐδωσάμην, parum vsitatus. Aoristus vero secundus sic inflectitur.

Indicatiui. S. ἐδόμην, ἔδου, ἔδοτο, dedi.
D. ἐδόμεθον. ἔδοσθον, ἐδόσθην. P. ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Imperatiui, S. δόσο, δόσθω, dederis.
D. δόσθον, δόσθων. P. δόσθε. δόσθωσαν.

Optatiui. S. εἴθε δοίμην, δοῖο, δοῖτο, vtinam dederim.
D. δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην. P. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Subiunctiui. S. ἐὰν δῶμαι, δῷ, δῶται, si dedero
D. δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον. P. δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.
Infinitiuus, δόσθαι, dedisse.
Participij, δόμενος, δομένη, δόμενον, qui dedit.
Fut. 1. per omnes modos, δώσομαι, dabo, δωσοίμην, δώσεσθαι
δωσόμενος.

Paradigma quartæ coniugationis verborum in μι.

Continet hæc coniugatio verba in μι, facta a verbis in υω, δεικνύω, δείκνυμι.

Verbi actiui.

Indicatiui præsens

S. δείκνυμι, δείκνυς, δείκνυσι, ostendo.
D. δείκνυτον, δείκνυτον. plur. δείκνυμεν, δείκνυτε, δεικνῦσι.
Imperfectum, S. ἐδείκνυν, ἐδείκνυς, ἐδείκνυ, ostendebam.

ἐδεί-

D. ἐδείκνυτον, ἐδεικνύτην.
P. ἐδείκνυμεν, ἐδείκνυτε, ἐδείκνυσαν.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δείκνυθι, δεικνύτω, ostende.
D. δείκνυτον, δεικνύτων. P. δείκνυτε, δεικνύτωσαν.
Infinitiui præsens & imperfectum, δεικνύναι, ostendere.

Participij præsens, & imperfectum.

ὁ δεικνύς, τοῦ δεικνύντος, ostendens.
ἡ δεικνῦσα, τῆς δεικνύσης. τὸ δεικνύν, τοῦ δεικνύντος.

Verbi passiui.

Indicatiui præsens.

S. δείκνυμαι, δείκνυσαι, δείκνυται, ostendor.
D. δεικνύμεθον, δείκνυσθον, δείκνυσθον.
P. δεικνύμεθα, δείκνυσθε, δείκνυνται.

Imperfectum.

S. ἐδεικνύμην, ἐδείκνυσο, ἐδείκνυτο, ostendebar.
D. ἐδεικνύμεθον, ἐδείκνυσθον, ἐδεικνύσθην.
plur. ἐδεικνύμεθα, ἐδείκνυσθε, ἐδείκνυντο.

Imperatiui præsens, & imperfectum.

S. δείκνυσο, δεικνύσθω, ostendere.
D δείκνυσθον, δεικνύσθων P δείκνυσθε, δεικνύσθωσαν.
Infinitiui præsens & imperfectum, δείκνυσθαι. ostendi.
Participij præsens & imperfectum, ὁ δεικνύμενος, ἡ δεικνυμένη, τὸ δεικνύμενον, qui ostenditur vel ostendebatur.

ADNOTATIO.

Reliqua tempora desiderantur, in his verbis. De quibus plura in primo libro Grammaticæ.

Exempla omnium coniugationum.

Prima.	*Secunda.*
τρίβω, tero	λέγω, dico.
γράφω, scribo	ἄγω, duco, ago.

τέρ-

τέρπω, delecto
πέμπω, mitto
βλέπω, video
τρέφω, nutrio
ῥέπω, verto
θάπτω, sepelio
κρύπτω, abscondo

Tertia.

ᾄδω, cano
πλήθω, impleo
πείθω, persuadeo
κεύθω, occulto
ἀνύτω, perficio
καθεύδω, dormio
δείδω, timeo

φεύγω, fugio
τρέχω, curro
ψέγω, vitupero
βρέχω, rigo
λήγω, cesso
ἔχω, habeo
πλέκω, plico

Quarta

πειράζω, tento
ἁγιάζω, sanctifico
ὑβρίζω, iniuria afficio.
ὁρίζω, finio.
κηρύττω, prædico
τάττω, ordino
πλάττω, fingo
παίζω, ludo

Quinta.

στέλλω, mitto
τέλλω, orior
ἀγγέλλω, nuncio
νέμω, distribuo
δέμω, ædifico
κρίνω, iudico
κλίνω, reclino
σπείρω, sero

Sexta.

τίω, honoro
λύω, soluo
πτύω, spuo
κωλύω, prohibeo
πιστεύω, credo
ἀληθεύω, verum dico
νομεύω, pasco
ἀγορεύω, concionor

Exempla coniugationum circumflexarum.

Prima

τελέω, finio, perficio
ποιέω, facio
πονέω, laboro
κινέω, moueo
καλέω, voco
ἀδικέω, iniuria afficio

Secunda

γελάω, rideo
βοάω, clamo
ὁράω, video
ἐρωτάω, interrogo
νικάω, vinco
πλανάω, erro

Tertia

Tertia.

χρυσόω, inauro	ἐλευθερόω, libero
ὀμόω, iuro	κληρόω, sortior
πληρόω, impleo	βεβαιόω, firmo
τυφλόω, excæco	ὀρθόω, dirigo

Exempla coniugationum in μι.

Prima.	*Secunda.*
ἵημι, mitto	τλῆμι, tolero
ἀφίημι, dimitto	πίμπρημι, uro
ἐξίημι, emitto	[illegible]
διεξίημι, enarro	[illegible]
& quædam poetica, ut	δάμνημι, domo
δίζημι, requiro	fere poetica.

Tertia.	*Quarta.*
γνῶμι, cognosco	ζεύγνυμι, iungo
ἅλωμι, capio	πήγνυμι, pango
βίωμι, uiuo	ἄγνυμι, frango
& alia huiusmodi ferme	ὄλλυμι, perdo
inusitata.	ῥώννυμι, ualeo

De aduerbio coniunctione, & præpositione.

Caput Vndecimum pro media classe.

ADMONITIO.

Hoc caput non videtur à tyronibus ediscendum.

ADVERBIORVM tot sunt species & significationes, quot apud Latinos; imo plures quũ Græci interiectiones aduerbijs annumerent, φεῦ, heu. ἰώ, io. εὖγε, euge, quod Latini nõ faciunt. Facilè autem ex significatione quiuis intelliget quonam aduerbiũ, quod occurrit, referendum sit, utrũ uidelicet ad temporis aduerbia, ut νῦν, nunc τότε, tunc

χθὲς, heri: σήμερον, hodie: αὔριον, cras: μεταύριον, perendie: an qualitatis, vt εὖ, bene: καλῶς, pulchrè: ὀρθῶς, rectè: σοφῶς, sapienter: δικαίως, iustè: ἀληθῶς, verè: an quantitatis vt δὶς, bis: τρὶς, ter: τετράκις, quater: πεντάκις, quinquies: πολλάκις, sæpè: an loci, vt ἐνταῦθα, hic: δεῦρο, huc; ἐκεῖθεν, illinc: & sic de cæteris. Itaque operæpretiũ non est longos aduerbiorum catalogos pueris ediscendos proponere.

2 Coniunctionum apud Græcos tot sunt genera, quot apud Latinos: quod iuuentuti hoc loco indicare sit satis.

1 Præpositiones enumerantur in vniuersum octodecim Sex monosyllabæ, ἐν, εἰς, vel ἐς, ἐκ, vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν.

2 Duodecim dysyllabæ, ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ, ἐπὶ, ἀμφὶ, περὶ, ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπὲρ.

CATECHESIS CHRISTIANA.

Caput Duodecimum.

Εὐχὴ κυριακή.	Oratio Dominicalis.
ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.	Pater noster, qui es in cœlis.
Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.	Sanctificetur nomen tuum
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.	Adueniat regnum tuum.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.	Fiat voluntas tua sicut in cœlo & in terra.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.	Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν	Et dimitte nobis debita nostra; sicut & nos dimitti

τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ: Ἀμήν.

mus debitoribus nostris.

Et ne nos inducas in tentationem.

Sed libera nos à malo. Amen.

Ἀσπασμὸς τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἁγιωτάτην παρθένον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία, μῆτερ θεοῦ, προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτωλῶν, νῦν καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Salutatio Angelica ad sanctissimam Virginem.

Ave Maria gratia plena. Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Iesus. Sancta Maria mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostræ. Amen.

Σύμβολον τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς τὸν θεὸν πατέρα τὸν παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν υἱὸν αὐτοῦ ἕνα μόνον κύριον ἡμῶν.

Συλληφθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελθόντα εἰς ᾅδου, τῇ

Symbolum Sanctorum Apostolorum.

Credo in Deum Patrem omnipotentem factorem cæli & terræ.

Et in Iesum Christum filium eius vnicum Dominum nostrum.

Qui conceptus est de Spiritu sancto, natus ex Maria Virgine.

Passus sub Pótio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus

Descendit ad inferos, ter-

τρί-

τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ θεοῦ πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Πιστεύω εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον

Ἁγίαν ἐκκλησίαν τὴν καθολικὴν τὴν ἁγίων τῶν κοινωνίαν.

εἰς τὴν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Σαρκὸς ἀνάστασιν.

Ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Δεκάλογος. ἢ δέκα ἐντολαὶ τοῦ θεοῦ.

α΄. Ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις ἑαυτῷ εἴδωλον, οὐ προσκυνήσεις αὐτῷ.

β΄. [illegible] τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ [illegible] ματαίῳ. οὐ γὰρ μὴ [illegible] λαμ- [illegible] ὅτι [illegible]

[illegible] ἡμέραν τῶν [illegible] άζειν.

[illegible] μα τὸν πατέρα σου καὶ [illegible] μητέρα σου. ἵνα γένηται μα [illegible] χρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς ἣν κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. έ. Οὐ φονεύσεις.

ζ΄. Οὐ μοιχεύσεις.

tia die resurrexit à mortuis

Ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei patris omnipotentis.

Inde venturus est iudicare viuos & mortuos.

Credo in Spiritum sanctũ.

Sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctorum communionem.

Remissionem peccatorum

Carnis resurrectionem.

Vitam æternam. Amen.

Decalogus, vel decem præcepta Dei.

1. Ego sum Dominus Deus tuus, non habebis Deos alienos coram me.

Non facies tibi simulacrũ, vt adores illud.

2. Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum, nec enim insontem habebit Dñs eum, qui assumpserit nomen ipsius frustra.

3. Memento vt diem sabbati sanctifices.

4 Honora patrem tuum, & matrem tuam, vt sis longæuus super terram bonã, quam Dñs Deus tuus dabit tibi. 5. Non occides.

6. Non mœchaberis.

ζ. Οὐ κλέψεις.

η. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

θ'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου.

ι. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν, οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τοῦ πλησίον σου ἐστί.

Ὕμνος πρὸς τὴν ἁγιωτάτην παρθένον Μαρίαν.

ΧΑῖρε δέσποινα, μήτηρ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε. πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες, καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνος κοιλάδι.

Ἄγε δὴ συνήγορε ἡμῶν τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου μετὰ τὴν ἐξορίαν ταύτην ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικὴς, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα παρθένε Μαρία.

7. Non furtum facies.

8. Non loqueris contra proximum tuum falſum teſtimonium.

9. Non concupiſces vxorem proximi tui.

10. Non concupiſces domum, non agrum eius, non ſerum eius, non ancillam eius, non bouem eius, non aſinum eius, non vniuerſa quæ illius ſunt.

Hymnus ad ſanctiſſimam Virginem Mariam.

SAlue Regina mater miſericordiæ, vita dulcedo & ſpes noſtra ſalue. Ad te clamamus exules filij Euæ, ad te ſuſpiramus gementes & flentes in hac lachrymarum valle.

Eia ergo aduocata noſtra illos tuos miſericordes oculos ad nos conuerte. & Ieſum benedictum fructũ ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende. O clemens, ò pia, ò dulcis virgo Maria.

Ἑπτὰ μυστήρια τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Βαπτισμός, Σφραγισμός, εὐχαριστία, μετάνοια, τελευταία χρίσις, χειροτονία, συζυγία.

Septem sacramenta Catholicæ Ecclesię.

Baptismus, Confirmatio, Eucharistia, Pęnitentia, Extrema vnctio, Ordo, Matrimonium.

Ἀρεταὶ θεολογικαί.

Πίστις, ἐλπίς, καὶ ἀγάπη.

Virtutes Theologicæ.

Fides, Spes, & Charitas.

Ἀρεταὶ πρωτεύουσαι.

Φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη, καὶ ἀνδρεία.

Virtutes Cardinales.

Prudentia, Temperantia, Iustitia, & Fortitudo.

Δῶρα τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Σοφία, Σύνεσις, βουλή, ἰσχύς, γνῶσις, εὐσέβεια, καὶ φόβος τοῦ κυρίου.

Dona Spiritus sancti.

Sapientia, Intellectus, Consilium, Fortitudo, Scientia, Pietas, & timor Domini.

Καρποὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, ὑπομονή, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, μακροθυμία, πραότης, πίστις, ἐπιείκεια, ἐγκράτεια, ἁγνεία.

Fructus Spiritus sancti.

Charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas.

Ἐντολαὶ τῆς ἀγάπης.

Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου. Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

Præcepta Charitatis.

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua.

Diliges proximum tuum sicut teipsum.

α΄. Τὰς τεταγμένας ἑορτὰς τῆς ἐκκλησίας, τοῦ ἀπέχεσθαι τῶν ἔργων τῶν λατρευτῶν ἄγειν.

β΄. Τὴν ἁγίαν λειτουργίαν ταῖς ἑορταῖς εὐλαβῶς ἀκούειν.

γ΄. Τῇ τεσσαρακοστῇ, τοῖς τοῦ ἔτους χρόνοις τέσσαρσι, καὶ τοῖς προεορτίοις κατὰ τὸ τῆς ἐκκλησίας ἔθος, νηστεύειν, καὶ τῇ ἕκτῃ καὶ σαββάτῳ τῶν κρεῶν ἀπέχεσθαι.

δ΄. Τὰς ἁμαρτίας ἱερεῖ ἐγκριθέντι ἐξομολογεῖσθαι, καὶ τὴν παναγίαν εὐχαριστίαν περὶ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν λαμβάνειν, καὶ τοῦτο τοὐλάχιστον ἅπαξ ἐν ἔτει.

ε΄. Ταῖς ἡμέραις ταῖς ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπηγορευμέναις, τοὺς γάμους μὴ συντελεῖσθαι.

1. Statutos Ecclesiæ festos dies ab operibus seruilibus abstinendo celebrare.

2. Sacrũ missę officiũ dieb⁹ festis reuerenter audire.

3. Quadragesima, quatuor anni temporibus, & vigilijs secundum morem Ecclesiæ ieiunare, & feria sexta ac Sabbato à carnibus abstinere.

4. Peccata, sacerdoti approbato confiteri, & sacrosanctam Eucharistiam circa festum paschæ sumere, idque minimum semel in anno.

5. Diebus ab Ecclesia interdictis nuptias non celebrare.

Ἔργα ἐλέους πνευματικά.

Διδάσκειν τὸν ἀγνοοῦντα.
Ἐλέγχειν τὸν ἁμαρτάνοντα.
Συμβουλεύειν τῷ ἀποροῦντι.
Παρακαλεῖν τὸν ταλαιπωροῦντα.
Φέρειν γενναίως τὰς ὕβρεις.
Συγγινώσκειν τὸ παράπτωμα.
Προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ζώντων, τῶν θανόντων, καὶ διωκόντων.

Opera misericordiæ spiritalia.

Docere ignorantem.
Corrigere peccantem.
Consilio iuuare indigentẽ.
Consolari afflictum.
Ferre patienter iniurias.
Remittere offensam.
Orare pro viuis, defunctis, & persequentibus.

Σωματικά.	Corporalia.
Σιτίζειν τὸν πεινῶντα.	Paſcere eſurientem.
Ποτίζειν τὸν διψῶντα.	Potare ſitientem,
Συνάγειν τὸν ξένον.	Colligere hoſpitem.
Περιβάλλειν τὸν γυμνόν.	Operire nudum.
Ἐπισκέπτεσθαι τὸν ἀσθενῆ.	Viſitare infirmum.
Ἐλθεῖν πρὸς τοὺς ἐν φυλακῇ καὶ λυτροῦν τοὺς αἰχμαλώτους.	Ire ad eos, qui ſunt in carcere, & captiuum redimere.
Θάπτειν τὸν θανόντα.	Sepelire mortuum.

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.	Beatitudines.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.	Beati pauperes ſpiritu, quoniam ipſorum eſt regnum cælorum.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.	Beati qui lugent, quoniam ipſi conſolabuntur.
Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.	Beati mites, quoniam ipſi poſſidebunt terram.
Μακάριοι οἱ πεινῶντες, καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.	Beati qui eſuriunt, & ſitiſit iuſtitiam, quoniam ipſi ſaturabuntur.
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.	Beati miſericordes, quoniã ipſi miſericordiam conſequentur.
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται.	Beati mundo corde, quoniã ipſi Deum videbunt.
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.	Beati pacifici, quoniam ipſi filij Dei vocabuntur.
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.	Beati qui perſecutionẽ patiuntur propter iuſtitiam, quoniam ipſorum eſt regnum cœlorum.

Πέντε αἰσθήσεις τοῦ σώματος.

Quinque sensus corporis.

Ὄψις, ἀκοή, ὄσφρησις, γεῦσις, ἁφή.

Visus, Auditus, Odoratus, Gustus, Tactus.

Ἑπτὰ ἁμαρτήματα θανάσιμα.

Septem peccata mortalia.

Ὑπερηφανία, πλεονεξία, ἀσέλγεια, φθόνος, γαστριμαργία, ὀργή, ἀκηδία.

Superbia, Auaritia, Luxuria, Inuidia, Gula, Ira, Acedia.

Τέσσαρα ἔσχατα ἀξιομνημόνευτα.

Quatuor nouissima memoranda,

Θάνατος, κρίσις ἡ τελευταία, ᾅδης, καὶ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Mors, iudicium extremũ, infernus, & regnũ cælorũ.

ΕΥΧΗ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Θωμᾶ Ἀκκιναίου περὶ τοῦ διατρίβειν περὶ τὰ βιβλία.

Ὦ Δημιουργὲ ἀπόρρητε, κύριέ μου καὶ θεός μου, ὁ ἐκ τῶν θησαυρῶν τῆς σοφίας σου τοὺς ἐννέα τῶν ἀγγέλων χοροὺς κτισάμενος, καὶ αὐτοὺς ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τοῦ ἐμπυείου θαυμαστῇ τάξει κατασησάμενος, καὶ τὰ τοῦ ὅλου μέρη κομψότατα διελόμενος, σύ φημι ἡ ἀληθινὴ πηγὴ τοῦ φωτὸς καὶ σοφίας, καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος ἀρχὴ ἐπονομασθείς, καταξίωσον ἐμβαλεῖν τῷ σκότει τῆς διανοίας μου

ORATIO.

D. Thomæ Aquinatis ante studium literarum.

CReator ineffabilis Domine meus, & Deus meus, qui de thesauris tuæ sapientiæ nouem Angelorum cohors condidisti, & eos super cœlum empyreũ miro ordine collocasti, atque elegãtissimè partes vniuersi distribuisti. Tu inquam, qui verus fons luminis & sapientiæ diceris, atque supereminens principium, infundere digneris super intellectus mei te

τῶ

τὴν ἀκτῖνα τῆς σῆς λαμπρότητος, διπλοῦν σκότος ἀφελόμενός μου, τὴν ἁμαρτίαν δηλονότι καὶ ἄγνοιαν ἐν ᾗ ἐγεννήθην. σὺ ὁ τὰς τῶν νηπίων γλώσσας διαλάλους κατασκευάζων, τὴν γλῶσσάν μου παίδευσον, καὶ ἐν τοῖς χείλεσί μου τὴν χάριν τῆς χρηστότητος σῆς ἔγχεε. δός μοι πρὸς τὸ διανοεῖν, ὀξυδέρκειαν: πρὸς τὸ κατέχειν, εὐφυΐαν: πρὸς τὸ ἐξηγήσασθαι ἀγχίνοιαν: πρὸς τὸ μανθάνειν εὐπορίαν, καὶ πρὸς τὸ λαλεῖν χάριν ἄφθονον. τὴν εἴσοδον φύλαττε: τὴν πρόοδον εὔθυνε, καὶ τὴν ἔξοδον συμπλήρωσον, διὰ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ἐκ τοῦ Σουίδα.

Ἐπιστολὴ Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος. πρὸς Χρυσόγονον.

Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ Χριστοῦ Χρυσογόνῳ Ἀναστασία Χαίρειν.

Εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἴδωλα προσεκύνει, ἀλλ᾽ οὖν ἡ μήτηρ μου Φλαυία διὰ παντὸς ἐν Χριστιανοῖς οὖσα, ἐξ ὅτου μὲν ἐγέννησε Χριστιανήν με ἐποίησε: μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐζεύχθην ἀνδρὶ μιαρωτάτῳ, οὗ τινος χάριτι

nebras, tuæ radium claritatis, duplices à me remouens tenebras, peccatum scilicet & ignorantiam, in qua natus sum. Tu qui linguas infantium facis disertas, linguam meam erudias, atque in labijs meis gratiam tuæ benedictionis infundas. Da mihi intelligendi acumen, retinendi capacitatem, interpretandi subtilitatem, addiscendi facilitatem, & loquendi gratiam copiosam: ingressum instruas, progressum dirigas, egressum cõpleas, per Christum Dominum nostrum. Amen.

Epistola Anastasiæ Martyris ad Chrysogonum.

Sancto Christi confessori Chrysogono Anastasia. S. D.

Etsi meus pater idola maxime venerabatur; attamẽ Flauia mater mea quæ perpetuo Christiana fuit, ex quo genuit me Christianam fecit. Post eius vero mortem, viro impurissimo iuncta sum;

διὰ

θεοῦ τὴν συμφορὰν διέφυγον,
δεομένη τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
χριστοῦ νυκτός τε καὶ ἡμέρας,
ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαροῦ εἰδω-
λολάτρου ἐκείνου, ὅστις τὴν ἐ-
μὴν περιουσίαν ἑξῆς διαφαί-
νεται μετὰ μιαρῶν καὶ εἰδω-
λολατρῶν ἐξαντλήσας, ἐμὲ
δὲ ὡσανεὶ φαρμακόν, καὶ ἱερό-
συλον, βαρυτάτῃ φυλακῇ παρα-
δέδωκεν, ὥστε με τὴν πρόσκαι-
ρον ἀπολέσαι ζωήν, καὶ οὐδέν μοι
παρὰ τῆς ψυχῆς περιλέλειπται.
πλὴν εὔχομαι, μετὰ τῆς τοῦ θεοῦ
ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως εἰ καὶ
καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ
Χριστοῦ μου, πάνυ λυποῦμαι ὅτι
τὴν ἐμὴν περιουσίαν, ἣν ηὐχόμην
περὶ τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ δαπανῆ-
σαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος
δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ καὶ
ἅπερ ἐγὼ ἐπιδοῦναι τοῖς τοῦ θεοῦ
δούλοις ηὐχόμην, ταῦτα αἰ-
σχροῖς καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις
ἐπιδίδωσι. Καὶ διὰ τοῦτο παρα-
καλῶ σε δοῦλε χριστοῦ τοῦ θεοῦ, ἵ-
να σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν θεὸν
δυσωπήσῃς. ὥστε (εἰ μὲν προγινώ-
σκει ὁ θεός) πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν
ἄνδρα Πόπλιον εἰς τὸν χριστόν.
εἰ δὲ μήγε, συγχωρῆσαι, αὐτὸν
οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις,
ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτοῦ. κάλ-
λιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ τὴν

cuius, Dei beneficio, effugi
cõtactũ, D N. I. Christũ dies
ac noctes rogans, vt ab im-
puro illo eripiar cultore si-
mulacrorũ, a quo meas fa-
cultates continenter cum
scelestis & idololatris pro-
fusas esse constat, quiq. me
tanquã veneficã & sacrile-
gã in custodiã grauissimã
tradidit: ut hãc vitam per-
dam tẽporariã nihilq. mi
hi præter animã relictum
est. Verum vt cum Dei spe
moriar, opto. Attamẽ quã-
uis glorier in confessione
Christi mei, valde angor
quòd facultates meas, quas
cupiebam in Dei famulos
conferre, homo ille scele-
stus cultoribus dæmonum
suppeditat; & quæ ego Dei
seruis impertiri cuperem,
ea turpibus & impijs ho-
minibus elargitur. Ac pro-
pterea te oro serue Chri-
sti Dei, vt suppliciter pro
me Deũ roges, vt si quidẽ
id statuit ac prænoscit De⁹
meus vir Publius in Chri-
stũ credat: sin minus, certe
in suis erroribus eũ perire
patiatur, meq. ab ipso libe-
ret. Melius. n. mihi ẽ emori

ἡδὺν

υἱὸν τοῦ θεοῦ ἀπαρνήσασθαι, καὶ τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι. Αὐτὸς δὲ ὁ παντοδυνάστης Χριστὸς μαρτυρεῖ ὅτι ἂν ἀπαλλαγήσομαι τῆς πλάνης ταύτης, τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω· καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἠρξάμην, μέχρι παντὸς ἀναδέξομαι. Ἔρρωσο δοῦλε τοῦ θεοῦ καὶ μέμνησό μου.

ὁ δὲ Χρυσόγονος δεξάμενος, ἔγραψεν οὕτως.

Χρυσόγονος Ἀναστασίᾳ χαίρειν.

Χειμαζομένῃ σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας Χριστὸς βοηθήσει ἵνα τὴν τοῦ διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταρρήξῃς. μεγαλοφρόνως τοίνυν καὶ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κειμένη πίστευσον τῷ Χριστῷ ἐπισκέψασθαί σε. καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέψασα ἀναβόησον μετὰ τοῦ προφήτου εἰπόντος. ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ τὰ ἑξῆς. διπλῆ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται· καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι περισσεύσει, καὶ προστεθήσεταί σοι τὰ ἐπουράνια. ὁ δὲ θεὸς τοὺς μὴ προσκαλοῦντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφε-

quam Dei filium abnegare, atque in ipsum credentibus impedimento esse. Ipse autē præpotens Christus testis est, fore vt si ab hac eripiar impostura, sanctis adhærescam, & ipsorū procurationem, vt cœpi, quibuscunque rebus potero, suscipiam. Vale serue Dei, & memento mei.

Chrysogonus acceptis literis ita scripsit.

Chrysogonus Anastasiæ salutem.

CHristus, qui super vndas est ingressus, tibi, quæ vitæ procellis iactaris, opem ferat; vt eius verbo vires Diaboli frangas. Magno igitur animo, atque vt in medio mari sita, crede fore, vt te Christ⁎ inuisat. & ad te rediens exclama cū propheta, Quare tristis es anima mea? & quæ consequūtur. Duplex enim diuinæ gratiæ virtus ostenditur. Nam & rebus temporarijs afflues; & addentur tibi cælestia. Deus autem eos, qui pro bonis consequendis eum non obsecrant, auersatur. neque

ται. οὐδὲ γάρ ἐστιν εὐτελὲς τὸ χάρισμα αὐτοῦ. βλέπε μὴ ταραχθῇς ἐν τούτῳ ὅτι εὐσεβῶς διαγινομένῃ σοι πρὸς τὸν Χριστὸν, συμβαίνει τἀναντία. οὐ γὰρ ἀπατᾷ σε ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. οὔτε ἀσφαλής ἐστιν ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια ὡς σὺ νομίζεις, τῆς γραφῆς λεγούσης, ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ εὐλογημένος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν θεόν. βλέπε γενναίως καὶ ἀγρύπνως καὶ τρανῶς. διάφυγε πᾶσαν ἁμαρτίαν ταύτην παρὰ τοῦ θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν, οὗτινος τὰς ἐντολὰς φύλαττε. ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας καιρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ σέ. καὶ καθάπερ ὑπὸ σκοτεινὴν νύκτα, τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ θεοῦ ἐπιλάμψει σοι, καὶ μετὰ χειμῶνα ἱλαρός, σοι καὶ εὔδιος ἐπιγελάσει καιρός, καὶ ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν θεὸν θλιβομένοις παρέχει σοι τὴν πρόσκαιρον ὑπομονὴν, δι' ἣν τὸν αἰώνιον ἐπιλήψῃ μισθόν. Ἔρρωσο ἐν κυρίῳ καὶ εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ.

Καὶ αὖθις γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτὸν

Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ Χριστοῦ Ἀναστασία χαίρειν.

Ὅτι τὸ τέλος πάρεστι τῷ σώ-

enim est eius beneficium vile. Vide ne hac re turberis; quod pie tibi in Christum affectæ aduersa eueniant, neque enim te Christus decipit; sed probat: neque tutum est hominum auxilium, vt existimas: cum scriptura dicat, Maledictus homo qui sperat in homine, & Benedictus homo qui sperat in Deo. Attende igitur strenue atque acriter, omne deuita peccatum, hoc à Deo quære solatium, eius præceptis obtempera. Iam tibi salutis tempus adueniet: tanquam in tenebricosa nocte tibi præclarum Dei lumē affulgebit: post hyemem hilaris tibi & serena tempestas arridebit, atque vt omnibus, qui propter Deū premuntur, in hac vita tibi patientiam præbebit, propter quam mercedem recipies sempiternam. Vale in dño, & ora pro me.

Et rursus eadem ad eundem scribit.

Chrysogono Christi confessori. Anastasia S.

QVIA finis instat cor-

μάτι

ματί μου, εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχὴν, δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω.

Πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος ἀντέγραψεν οὕτω.

Τῇ τοῦ θεοῦ δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος.

Δῆλόν ἐστιν ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος, οὕτω καὶ μετὰ ἀσθένειαν ἡ σωτηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ αὐτὸ γὰρ ἔχει τέλος ἥτε διὰ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. ἵνα μηδὲ οἱ ταπεινοὶ συγνάζωσι, μηδὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶνται. μία γὰρ θάλασσά ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διατρέχει, καὶ ὑφ' ἑνὸς κυβερνήτου ἀπευθύνεται. ὧν τινων τοίνυν αἱ ναῦς ἰσχύονται τῇ τρόπισιν ὠχυρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διατρέχουσιν. αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων, ἐπ' αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν. ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλη, τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ διατήρησον, καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκεύασον ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἀριθμηθῆναί σε. Ἔρρωσο.

pori meo, ora pro me: vt ille animam recipiat, propter quē has ęrumnas fero.

Ad hæc Chrysogonus ita rescripsit.

Dei ancillæ Anastasiæ Chrysogonus.

VT luce tēnebras fugari cernimus: ita infirmitatem consequitur salus, & vita dignis post mortem datur. Eundem enim sortitur finē humanarum quoque rerum felicitas: vt neque humiles mœrore conficiantur, neque elati se iactent. Vnum est enim salum, in quo nauigia nostri corporis decurrunt, & ab vno reguntur gubernatore. Quorum igitur naues robustæ sunt, carinisq. munitæ, eæ pelagus incolumes tranant: at imbecillæ etiam sine fluctibus, in ipsa tranquillitate periclitantur. Prope enim ab exitio absunt, quæ non ad salutis portum venire contendūt. Tu autem innocens, Christi ancilla, crúcem toto animo conserua teq; ipsam ad salutem para; vt in Christi martyribus numereris. Vale.

In.

Ant? leues ergo pascentur in ethe... cerui

De nexibus & compendijs litterarum.

Julius — Iacobillus Julginas

Caput XIII.

αι	αι	ἐπι	ἐπι	κο	κο
αυ	αυ	ει	ει	λλ	λλ
ἀπο	ἀπο	εἶναι	εἶναι	μα	μα
αρ	αρ	ἐκ	ἐκ	με	με
ας	ας	εν	εν	μι	μι
αυ	αυ	εξ	εξ	μη	μη
αὐτῶ	αὐτῶ	ευ	ευ	μυ	μυ
αὐτοῦ	αὐτοῦ	ἐστι	ἐστι	μο	μο
γα	γα	ην	ην	μω	μω
γάρ	γάρ	θα	θα	μαι	μαι
γαρ	γαρ	θε	θε	μεθ	μεθ
γε	γε	θι	θι	μετὰ	μετὰ
γεν	γεν	θη	θη	μῶν	μῶν
γν	γν	θυ	θυ	μην	μην
γγ	γγ	θο	θο	μυ	μυ
γρ	γρ	θρ	θρ	ου	ου
δα	δα	θυ	θυ	οὗτος	οὗτος
δε	δε	κα	κα	πα	πα
δη	δη	καὶ	καὶ	πε	πε
δι	δι	καὶ	καὶ	πι	πι
δο	δο	κατὰ	κατὰ	πη	πη
δρ	δρ	κε	κε	πυ	πυ
δυ	δυ	κι	κι	πο	πο
δω	δω	κυ	κυ	πω	πω
δαι	δαι	κω	κω	πω	πω
δει	δει	κλ	κλ	πς	πς

πτ	πτ
πυ	πυ
πλ	πλ
πρα	πρα
πει	πει
προ	προ
παρα	παρα
ρα	ρα
ει	
σα	σα
σε	σε
σι	σι
ση	ση
συ	συ
σο	σο
σω	σω
σαι	σαι
σει	σει
σκ	σκ
σμ	σμ
σσ	σσ
σπ	σπ
σπλ	σπλ
σχ	σχ
σχν	σχν
σαν	σαν
σαυ	

Qui cum pro= Jesu cui Je: itis suitisp!

σαυ	σαυ	ςι	στι	τῆς	τῆς	χρ	χρ
σθ	σθ	ςρ	στρ	τὴν	τὴν	χην	χην
σθα	σθα	τα	τα	ταῖς	ταῖς	συν	συν
σθε	σθε	τε	τε	ὑπ	ὑπ	γην	γην
σθι	σθι	τη	τη	ὑπὲρ	ὑπὲρ	θαι	θαι
σθη	σθη	το	το	ὑπὸ	ὑπὸ	θει	θει
σθο	σθο	το	το	υι	υι	θαν	θαν
σθω	σθω	τω	τω	ῦ	ῦ	ψα	ψα
σθαι	σθαι	ται	ται	υς	υς	ψε	ψε
ς	στ	ταυ	ταυ	χα	χα	ψι	ψι
ςα	στα	τυν	τυν	χε	χε	ψη	ψη
ςε	στε	τας	τας	χι	χι	ψυ	ψυ
ςι	στι	ταν	ταν	χη	χη	ψο	ψο
ςη	στη	την	την	χυ	χυ	ψω	ψω
ςυ	στυ	τρ	τρ	χο	χο	ψαι	ψαι
ςο	στο	ττ	ττ	χω	χω	ψαν	ψαν
ςω	στω	τοῦ	τοῦ	χαι	χαι	ψαυ	ψαυ
ςαν	σταν	τῶν	τῶν	χει	χει		
ςαι	σται	τῷ	τῷ	χθ	χθ		
ςας	στας	τὸν	τὸν	χν	χν		

θς	θεὸς	πὴρ	πατὴρ
θῦ	θεοῦ	πρς	πατρὸς
θῷ	θεῷ		
θν̄	θεόν	μὴρ	μήτηρ
ἰς	Ἰησοῦς	πνα	πνεῦμα
ἰῦ	Ἰησοῦ	πνς	πνεύματος
ἰν	Ἰησοῦν	πνι	πνεύματι
χς	Χριστός	δαδ	Δαυίδ
χῦ	Χριστοῦ	ἰηλ	Ἰσραήλ
χῦ	Χριστοῦ	ἰλημ	Ἱερουσαλήμ
χῷ	Χριστῷ		
χν	Χριστόν		
κς	κύριος	οὐνος	οὐρανός
κῦ	κυρίου	οὐνου	οὐρανοῦ
κῷ	κυρίῳ	οὐνῳ	οὐρανῷ
κν	κύριον	οὐνον	οὐρανόν
κέ	κύριε		
σὴρ	σωτὴρ	σρὸς	σταυρὸς
σρς	σωτῆρος	σροῦ	σταυροῦ
σρι	σωτῆρι	σρώσας	σταυρώσας
σρα	σωτῆρα	σρωθεὶς	σταυρωθεὶς
σρία	σωτηρία	ἀνος	ἄνθρωπος
σριος	σωτήριος	φιλανος	φιλάνθρωπος
		φιλανία	φιλανθρωπία

FINIS.